

satisfakce

l i f e s t y l e m a g a z í n

Předseda České advokátní
komory Vladimír Jirousek říká:

**Podporujeme
stavovskou
sounáležitost
advokátů**

Zážitky

**Hadždž: Pouť,
která povznáší
i zabíjí**

Aktivity

Kiting: Když je počasí na draka

Dovolená

Ibiza: ostrov odpočinku i dovádění

**KAŽDÝ MUŽ MŮŽE...
VYPADAT SKVĚLE...**

V OBLEKU OD MAXIMA

MAXIM

www.znackoveobleky.cz

Velký Špalíček, Mečová 2, Brno

Obsah

Editorial	03
Recenze	05
Lidé z Unie	06
Account analytička Lenka Sochorová: Chceme být pro klienty partnery	
Expert	08
Předseda České advokátní komory Vladimír Jirousek říká: Podporujeme stavovskou sounáležitost advokátů	
Dovolená	12
Ibiza: ostrov odpočinku i dovádění	
Zdraví a krása	16
Klinika LAUREA: Když se psychologie provádí skalpelem	
Klient	18
Martin Kilián: Vybavujeme gastrointeriéry od A do Z	
Reportáž	22
Kde seče Kosenka	
Bydlení	26
RESA – interiérový nábytek pro milovníky pohodlí a designu	
Umění	28
Tomáš Kučerovský: Jsem vypravěč příběhů	
Móda	34
Kdepak levituje Josefína Bakošová?	
Cesty	38
Na skok do Nepálu za slony i chrámy	
Pozvánka	44
CIAF opět přivítá špičkové piloty i stroje	
Golf	48
Kořenec: Hřiště, které udává směr	
Zážitky	52
Hadždž: Pouť, která povznáší i zabíjí	
Akt	56
Zbyněk Maděryč	
Aktivity	58
Kiting: Když je počasí na draka	
Celebrita	62
Stanislav Bernard: Chceme dělat poctivé české pivo	
Image	66
Obleky... Z čeho vůbec jsou? A záleží na tom?	
Auto-moto	68
Inovované Volvo S80 – prvotřídní exkluzivita a jízdní vlastnosti	
Gourmet	71
KOISHI: dobrá adresa pro gurmety i milovníky sushi	
Kultura	72
Kaleidoskop	74
Partneři	76
Právní téma	78
Odpovědnost a náhrada škody zaměstnancem	

Editorial

Miroslav Mašek

Vážení čtenáři,

na začátku editoriale minulého čísla Satisfakce jste se mohli dočíst o úspěchu magazínu v soutěži Zlatý středník. Snad nám odpustíte, že se na tomto místě trochu pochlubíme i tentokrát. Satisfakce totiž dosáhla zajímavého úspěchu i v dalším klání projektů public relations. V soutěži Česká cena za PR, vyhlašované Asociací Public Relations Agentur, byl náš magazín v kategorii firemních periodik ohodnocen jako jeden ze čtyř nejlepších časopisů. Toto umístění nás velmi těší a je pro nás – vedle vašich spokojených ohlasů – satisfakcí za úsilí, které připravě každé Satisfakce věnujeme.

A na co se v podzimním vydání zahaleném do tabákové hnědé barvy můžete těšit? Interview nám poskytl předseda České advokátní komory Vladimír Jirousek, proslulý podnikatel a ředitel pivovaru Stanislav Bernard či módní návrhářka Josefína Bakošová. Léto se sice chýlí ke konci, ale na dovolenou není nikdy pozdě – naše články vám přiblíží pláže ostrova Ibiza i nepálské velehory. Podzim je jako stvořený pro pouštění draků, tak proč nevyzkoušet kiting – „drakování“ pro dospělé? Vtáhne vás atmosféra muslimské poutě hadždž i skvělé akrobatické výkony profesionálních pilotů při airshow CIAF. A samozřejmě vás čeká spousta dalších zajímavých článků. Přeji vám barevný podzim a příjemné čtení.

Miroslav Mašek

foto archiv

tiráž

Satisfakce. Lifestyle magazín Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR.

Vydavatel: Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a. s.,
Mlýnská 13, 602 00 Brno, e-mail: unie@urmr.cz,
www.urmr.cz, IČ: 271 66 147

Šéfredaktor: Mgr. Miroslav Mašek,
miroslav.masek@urmr.cz

Redakce: Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a. s.,
Cejl 91, 602 00 Brno, tel.: +420 545 242 592

Spolupracovníci: Karel Hájek, Robert Waschka,
Helena Zikmundová, Lenka Pospíšilová, Michal Bartoš,
Jindřich Kepert

Grafické zpracování a DTP: Kobra Design, s. r. o.,
Jana Uhra 12, 602 00 Brno,
tel.: +420 541 214 448, e-mail: info@kobra.cz

Tisk: Stuaere, s. r. o.,
Jihlavská 2f, 664 41 Troubsko, Brno-venkov,
tel.: +420 547 422 780, e-mail: info@stuaere.cz

Inzerce: Petr Matejček, tel.: +420 545 242 592,
e-mail: petr.matejcek@urmr.cz

Periodicita: čtvrtletník

Místo vydávání: Brno

Evidenční číslo: MK ČR E 17353

Zdarma, neprodejně.

no limits in space

nová kolekce ve městě

Představujeme vám novou kolekci nábytku na prodejně BoConcept v Brně.

žádný domov není příliš malý ani příliš velký no limits in BoConcept

Představujeme vám novou kolekci značkového bytového nábytku BoConcept určeného především pro městský moderní životní styl.

BoConcept[®]
urban design

Recenze

Bělohlávek, A. J.: *Rozhodčí řízení, ordre public a trestní právo. Komentář. 1. díl. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, 2408 s.*

V první části recenze rozsáhlé publikace jsme vás v minulé Satisfakci seznámili s interakcí mezi právem soukromým a veřejným, a také s teorií rozhodčího řízení. V pokračování se budeme zabývat

tématem veřejného pořádku a trestního práva, především jejich průnikem a dopadem na rozhodčí řízení.

Co se veřejného pořádku týče, publikace se věnuje všem klíčovým oblastem. V teoretické rovině hledá prameny práva a v praktické sleduje jednotlivé oblasti zájmu rozhodčího řízení (např. problematika související s odpovědností za vady výrobku a pracovním právem). Na straně 497 a dále autor předkládá návod, jak posuzovat dopad rozhodčího nálezu z pohledu veřejného

pořádku. Text je podnětným vodítkem pro rozhodování soudů o zrušení nálezu z těchto důvodů. Kniha obsahuje řadu judikátů, z nichž některé – byť zahraničního původu – mohou naznačovat pravděpodobný směr uvažování české justice. Kategorizace pojmu veřejný pořádek a její dopad na arbitráže je další zajímavou částí publikace. Rozhodce i strana řízení zde nalezne dostatek informací nutných pro posouzení, zda je nález v rozporu s veřejným pořádkem. Zatímco obsah předchozí části má dopad především na mezinárodní rozhodčí řízení, část následující je zajímavá i z pohledu ČR. Vztah mezi rozhodcem a trestním právem je totiž otázkou dopadající na veškerou činnost i ve vnitrostátním rozhodčím řízení. A autor si s tématem opět poradil velmi zdatně. Ať vás zajímá dopad trestného činu rozhodce nebo naopak strany řízení, zajímáte-li se o povinnost rozhodce vypovídat či předložit spis – na vše zde naleznete odpověď. Jen ochrana rozhodce samotného proti případné

trestné činnosti je řešena minimálně. Kniha se věnuje i skutečnosti, že existuje oblast trestné právní postizitelnosti za svévolné využívání některých procesních institutů. V prostředí mimo kontinentální právo může být trestné i bránění spravedlnosti zbytečnými, byť zdánlivě zákonnými obstrukcemi. Jde o zajímavý exkurs do zemí, které judikaturou a právními řády podporují řešení sporů arbitráží (ale nejen jí, i mediací a dalšími alternativními metodami). Závěrem musíme konstatovat, že publikace je nejrozsáhlejším shrnutím dané problematiky v češtině a že obstojí i v porovnání s většinou cizojazyčné literatury. U nás nemá konkurenci a lze ji doporučit každému, kdo se setkává s rozhodčím řízením v ČR i mezinárodních sporech. Pro rozhodce-profesionály by měla být povinnou literaturou.

text (RW)

Novinky v doručování úředních zásilek

Dne 1. července 2009 vstoupil v účinnost zákon č. 7/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) a další související zákony. Jelikož uvedený zákon mj. nově definuje způsob doručování úředních (zejména soudních) zásilek, považujeme za účelné vás zde informovat o nejzásadnějších novinkách v této oblasti. Elektronické doručování bylo obsaženo i v původním znění o. s. ř., avšak nebylo povinné a bylo založeno na dobrovolném principu přijetí takto doručené písemnosti dle ust. § 45f. Novela zavedla také možnost elektronického doručování novým způsobem pomocí datových schránek. Ty jsou upraveny zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Doručování prostřednictvím datové sítě je prioritní, s tím, že vybrané skupiny subjektů mají tento způsob doručování nastaven jako povinný. Jde o právnícké osoby zapsané v obchodním rejstříku, právnícké osoby zřízené zákonem, organizační složky podniku, zahraniční právnícké osoby, advokáty, daňové poradce, insolvenční správce, notáře a soudní exekutory. Fyzické osoby si mohou na vlastní žádost zřídit

datovou schránku, do níž by jim státní orgány měly písemnosti doručovat. Pokud tak neučiní, dotýká se jich novela v dalších oblastech doručování. Nově je zaveden způsob doručování fyzickým osobám a určení prioritního doručování. Fyzické osobě bude primárně doručováno na adresu, kterou sdělila ve svém podání soudu. Pokud fyzická osoba zareaguje, není pro další doručování písemností relevantní, zda se na této adrese zdržovala nebo ne a může nastat fikce doručení. Další možností je doručovat na evidovanou doručovací adresu dle ust. § 46b o. s. ř., kterou lze nahlásit na centrální evidenci obyvatel. Pokud fyzická osoba nevolí ani jednu z výše uvedených možností, budou soudy doručovat na adresu trvalého bydliště evidovanou v centrální evidenci obyvatel bez ohledu na to, zda se zde osoba zdržuje.

V obou zmíněných skupinách subjektů platí pro určité zásilky fikce doručení po 10 dnech od dodání dokumentů do datové schránky nebo uložení na poštu. Fikce doručení se dále nebude uplatňovat u písemností, které musejí být doručeny a je u nich vyloučen náhradní způsob doručení (fikce) – např. platební rozkazy. Při doručování písemností do vlastních rukou s možností náhradního doručení je adresátovi nechána výzva a písemnost je na 10 dní uložena. Doručení nastává uplynutím této lhůty. Pokud však není zásilka vyzvednuta, písemnost se nově – dle novely – nevrací soudu, ale je zhozena

do schránky adresáta, čímž se zvyšuje možnost jeho seznámení s dokumentem. Po právní stránce tedy novela zásadní změnu nepřinesla, pouze změnila faktický stav seznámení adresátů s doručovanými zásilkami od soudů. Dále je zaveden nový institut – tzv. neúčinnost doručení. Týká se situace, kdy je písemnost v důsledku fikce doručení považována za doručenu, avšak jejímu vyzvednutí bránily adresátovi omluvitelné důvody. Pak adresát může do 15 dnů ode dne, kdy se s písemností seznámil nebo mohl seznámit, podat návrh, aby soud rozhodl o neúčinnosti doručení. Pouze v případech nesporných řízení tak může soud rozhodnout i bez návrhu.

Díky této novele byl také sjednocen vzhled všech úředních zásilek, nejen těch soudních. Písemnosti budou zasílány v obálkách se zeleným pruhem s možností vyznačit variantu „pouze do vlastních rukou“ a „vhození do schránky“. Obálky se zelenými pruhy mohou používat též subjekty doručující v režimu správního a daňového řádu. Budeme se tedy nadále setkávat s jediným druhem zásilek se zelenými pruhy od různých státních orgánů, které budou adresátovi doručeny i po uplynutí úložní lhůty na poštu.

text (JJ)

Account analytička Lenka Sochorová:

Chceme být pro klienty partnery

S právem má svůj život spojen už od dětství a při studiích musela překonat mnoho překážek. Nakonec si však sen splnila a dnes je přes své mládí uznávanou specialistkou na smluvní prostředí a pohledávky. Vždy milý úsměv a ochota pomoci – to jsou typické rysy Lenky Sochorové.

Už ve dvanácti letech věděla, že jednou půjde studovat práva. Tatínek-právnický ji s sebou brávil na jednání a zaujala ji jejich atmosféra, pánové v oblecích... „Ale hlavně to bylo samotné právo. Zpočátku mě lákalo rodinné – chtěla jsem pomáhat dětem, které doma něco osklivého zažily. Realita mi ale rychle sundala růžové brýle. Pak jsem chtěla dělat trestní právo, hodně mě ovlivnily kriminální seriály, které sleduji dodnes. Nakonec jsem se začala věnovat obchodnímu právu, které v sobě propojuje spoustu zajímavých věcí,“ říká Sochorová.

„Ve dne jsem pracovala, po nocích a víkendech se učila.“

Po maturitě tak měla jasno – podala si přihlášku na práva do Brna a zkusila i ekonomii. Přijímací zkoušky se ale bohužel nepovedly. „Věděla jsem, že nic jiného dělat nechci. Rozhodla jsem se proto zkusit nově otevřené placené studium práv v rámci celoživotního vzdělávání na Masaryko-

vě univerzitě. Nebyla to levná záležitost. Otec mi zaplatil první splátku, na ostatní už jsem si musela vydělat. Měla jsem ale velkou motivaci a tvrdě dřela. Přes den jsem pracovala s otcem pro různé firmy a instituce, třeba i pro Ministerstvo hospodářství Slovenské republiky. Získala jsem zkušenosti s konkurzy a likvidacemi, naučila se jednat s lidmi. Byla to prostě škola života. Po nocích a víkendech jsem se učila, nakonec úspěšně zvládla všechny zkoušky a po dvou letech tak mohla přejít do standardního studia,“ vzpomíná Lenka Sochorová.

Na právech sice neexistuje žádná specializace, ale měla možnost se začít profilovat pomocí volitelných předmětů. Vybírala si marketing, ekonomii, management... „Měla jsem k nim prostě blízko a věděla, že v praxi je upotřebím. Ještě dnes si v téhle oblasti rozšiřuji kvalifikaci – dálkově studuji podnikové hospodářství na Ekonomicko-správní fakultě,“ vysvětluje Sochorová. Chtěla pracovat v nějakém podniku, až v posledním ročníku na Právnické fakultě ji napadlo, že zajímavé uplatnění by mohlo přinést rozhodčí řízení. „Sháněla jsem práci u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR. Řekli mi však, že všechna místa jsou na dlouho obsazena. A pak jsem víceméně náhodou narazila v novinách na inzerát Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR,“ usmívá se Lenka Sochorová, a dodává: „Zavolala jsem na uvedené číslo a po dvou dnech následoval pohovor s vedoucím oddělení clientské péče Tomášem Peškem. Uspěla jsem a okamžitě nastoupila. Přechod byl pro mě úplně přirozený: Šéf byl skvělý a nová práce mě rychle začala bavit.“

„Moje činnost zahrnuje něco z ekonomie, práva i obchodu.“

Nastoupila do Unie jako account analytička. Hlavní náplní její práce tak je vypracovávání analýz, zejména pro velké společnosti. Co taková analýza zahrnuje? „Rozbor smluvního prostředí, rozbor systému správy pohledávek a jejich vymahatelnosti, personální záležitosti... Nejprve s vedením firmy vše probereme osobně, poté přichází samotná analýza. Z ní vyplynou závěry a návrhy úprav, které ve společnosti prezentují řediteli,

obchodním zástupcům a dalším zaměstnancům. Domluvíme se, které z návrhů nakonec uvedeme v život, a následují korekce smluv, obchodních podmínek apod. Kromě analýz je mou prací clientská péče. Poskytuji klientům poradenství osobně i po telefonu, řeším jejich problémy, probíráme korekce dokumentů... Chci, aby věděli, že mají partnera, na kterého se mohou obrátit a spolehnout.“ Práce na oddělení clientské péče je pro Lenku Sochorovou přitažlivá hlavně díky své různorodosti: „Jsem neustále mezi lidmi, každé jednání je úplně odlišné, každá firma má jiné potřeby. Moje činnost vlastně zahrnuje něco z ekonomie, práva i obchodu. Nejvíc mě potěší, když některý klient zavolá a řekne: To, co jste nám poradila, naší firmě hodně pomohlo.“ Od doby, kdy do Unie přišla, se aktivity oddělení clientské péče značně rozvinuly. „Posunuli jsme se hodně. Ještě před rokem jsme klientům rozhodčí doložky obvykle teprve zaváděli. Dnes ti, kteří o výhody rozhodčího řízení mají skutečný zájem, s naší pomocí řeší své potíže. A do budoucna se oddělení bude stále více zaměřovat také na pořádání marketingových a společenských akcí a tvorbu nové klientely,“ uzavírá Sochorová.

Mgr. Lenka Sochorová

narodila se v roce 1983 ve Vsetíně

1995–2003 Gymnázium Křenová, Brno

2003–2008 Právnická fakulta Masarykovy univerzity Brno

2002–2008 práce v konkurzech a likvidacích

od 2009 Ekonomicko-správní fakulta Masarykovy univerzity Brno

od 2008 Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s. (account analyst)

...čemu neodolám

Chorvatsku – miluju Bašku Vodu svému psovi
dobrému pivu – hlavně Heinekenu
různým dobrotám – tlačence, utopencům...

...co nemusím

podrazy
koprovku a zelný salát
velká nákupní centra
růžovou barvu

Předseda České advokátní komory Vladimír Jirousek říká:

Podporujeme stavovskou sounáležitost advokátů

V advokacii pracuje přes třicet let. Má velké zkušenosti s organizací vzdělávání právníků a dlouhodobě usiluje o pozitivní vnímání advokátského stavu veřejností. I když Vladimír Jirousek původně chtěl být hercem, svého rozhodnutí nelituje a pro českou advokacii vykonal už mnoho práce.

Můžete popsat poslání České advokátní komory?

Komora je sice samosprávným orgánem, ale působí na poli veřejné správy. Jsme jakýmsi ministerstvem advokacie, pracuje pod námi na 12 000 osob. Mnoho lidí si myslí, že naším primárním úkolem je ochrana zájmů advokátů, ale v první řadě musíme zajistit úkoly, které nám ukládá zákon na poli veřejné správy. Dále zajišťujeme odborný výkon advokacie a práva klientů na kvalitní zastupování. Paralelně s tím se pak samozřejmě zabýváme i ochranou oprávněných zájmů advokátů, navíc jim v posledních letech poskytujeme vzdělávací, informační a společenský servis.

Jak tento servis vypadá?

Založili jsme nová školicí střediska – v pražském Paláci Dunaj a v Brně, kde navíc máme pronajaté konferenční prostory v sídle ombudsmana. Vzdělávací program komory je rozsáhlý a zahrnuje jak povinné vzdělávání koncipientů, tak dobrovolná školení advokátů. Těší mě značný zájem o tyto aktivity – Dunajem ročně projde na 11 000 koncipientů a advokátů. Podařilo se nám také zlepšit kvalitu knihovnictví, naše knihovny fungují klasickým způsobem i elektronicky a zaměřují se na české a komunitární právo. V provozu je i elektronické knihkupectví pro advokáty. Usilujeme rovněž o lepší informovanost advokátů o činnosti komory – výrazně jsme modernizovali Bulletin advokacie, spustili nové webové stránky, rozesíláme každoměsíční news apod. Naše aktivity směřují i do zahraničí ve formě stáží, exkurzí apod.

„Mezi hlavní problémy advokacie patří vzdělávání a způsob konkurenčního boje.“

Projevuje se činnost komory také na regionální úrovni?

Na obnovení regionálních aktivit jsme se intenzivně zaměřili. Rozšířili jsme je z pouhého poskytování právního poradenství v rámci krajských soudů na podporu stavovského, společenského i sportovního života advokátů. Mám radost z oživení na tomto poli, stavovská sounáležitost je velmi důležitá. Pořádáme regionální vzdělávací akce, plesy – ostravský právní ples je dnes největším místním plesem sezóny, golfové, šachové a tenisové turnaje, advokátní sportovní hry atd. Ani na mezinárodní úrovni si nevedeme zle – třeba na letošním mistrovství Evropy advokátů ve fotbale v Chorvatsku.

S jakými problémy se česká advokacie dnes potýká?

Advokacie sestává z několika druhů a každý z nich má svá specifika. V obecné rovině za jeden z největších problémů advokacie považuji vzdělávání nových advokátů v době koncipienteské lhůty. Tři roky podle mě už nestačí, koncipienteská lhůta by měla být delší a zaměřená i na praxi a praktickou výuku v nejrůznějších oborech práva. Další problém se týká kvalifikace samotných školitelů koncipientů. Myslím, že školitelem by měl být advokát s minimálně pětiletou praxí. V Anglii, Nizozemí či Řecku je to samozřejmostí, u nás bohužel ne. Koncipient se v úterý stane advokátem a ve středu má osm svých koncipientů. Jak potom může být poslání koncipienteské praxe naplněno? Velký problém představuje i způsob konkurenčního boje. Ten je v advokacii přirozeně velmi tvrdý – jsme privátní stav. Rostoucí nabídka právních služeb však někdy vede k postupům, které s etikou nemají moc společného... Nárůst počtu advokátů je ale celoevropský problém – třeba v Itálii jich působí 200 000.

Jak dokážete skloubit svou práci pro komoru a vlastní praxi?

Působím v advokacii už od roku 1974 a živí mě má klientela. I proto jsem funkci předsedy komory, která je čestná a velmi náročná, nejprve dvakrát odmítl. Nakonec jsem ji přijal proto, že jsem chtěl advokacii splatit jistý dluh. Skloubení je samozřejmě obtížné, své klienty musím často zvát třeba na sobotní termíny apod. V Ostravě, kde působím, je právní pomoc ještě dost personifikovaná – klient se nespokojí s vaším kolegou.

V Ostravě žijete a vykonáváte praxi, v Praze pracujete v komoře. Které město vám více přirostlo k srdci?

Prahu jsem si za studií hodně oblíbil a vůbec se mi z ní nechtělo. Dnes bych naopak nechtěl z Ostravy. Po revoluci se hodně změnila k lepšímu a mám zde přátele a rodinu. A za pár minut jízdy autem jsem v horách, což by se mi v Praze určitě nepodařilo...

„Porevoluční doba aktivizovala schopné advokáty.“

V roce 1990 jste se podílel na privatizaci advokacie. Jak na tu dobu vzpomínáte?

Bylo to hodně revoluční. Doba aktivovala schopné jedince z advokacie, zejména pražské

Mám rád...

manželku a celou rodinu – mám čtyři vnuky a dva brzo přibudou
když se mohu na něco těšit – a důvod se najde vždycky

Nemám rád...

hloupost, sobeckost a zbabělost
když jsou něčí schopnosti a ambice v totální disproporcii

pod vedením dr. Čermáka. Díky tomu jsme velmi rychle připravili podklady pro to, abychom k 1. červenci 1990 z likvidovaných advokátních poraden a krajských sdružení advokátů přešli do soukromé sféry.

Jak jste vnímal změny, kterými tehdy advokacie prošla?

Velmi silně. Za socialismu jsme všichni dělali občanské, pracovní a trestní právo. Já se věnoval hlavně trestu, ale časem už mě to ničilo a unavovalo. Po revoluci jsem se proto vrhl na tehdy novou oblast – právo komerční. Dnes se zabývám hlavně smluvní agendou v soukromém právu. Je to tvůrčí práce, která mě uspokojuje.

Co vás vlastně přivedlo k rozhodnutí studovat práva? Byl někdo z rodiny právníkem?

Ne, pocházím z ryze herecké rodiny, otec byl ředitelem operety v Brně. S bratrem jsme hráli divadlo, já jako dítě dokonce účinkoval ve dvou filmech. Směřoval jsem na JAMU, ale pak přišel rok 1968... Matka mi tehdy řekla: Když se staneš hercem, budeš celý život hrát leda Timura a jeho partu... Přemlouvala mě, abych šel na práva, a já to zkusil. Vůbec jsem neměl představu, co to pro mě bude znamenat. Po mých studiích si někteří horliví lidé, včetně soudruhů spolužáků, stěžovali na městském výboru strany, co já dělám v advokacii. Udržel jsem se v ní jen díky dr. Skalníkovi, který už tehdy byl velkou osobností a postavil se za mě.

JUDr. Vladimír Jirousek

narodil se v roce 1951 v Brně

1969–1974 studoval na Právnické fakultě
Univerzity Karlovy

od 1974 advokátní koncipient, následně
advokát

1990 stál u privatizace advokacie a začal
pracovat v orgánech ČAK

1996 člen představenstva ČAK odpovědný
za výchovu a vzdělávání

1999–2003 místopředseda ČAK

od 2003 předseda ČAK

je ženatý a má čtyři děti

Zmínil jste náročnost své funkce. Máte čas na nějaké koníčky?

Času je stále méně, když už ho mám, většinou se věnuji rodině. Jinak jsem v koníčcích univerzál – od sportu po kulturu. Dřív jsem např. jezdil na raftech, dnes si spíš rád zahraji golf nebo tenis a projedu se na kole. Věnoval jsem se sportu velmi aktivně, v sálovém fotbale mě v 80. letech dokonce nominovali do reprezentace. Nejvíc mě vždy bavil fotbal, chytal jsem za dorost v Baníku. Hrál jsem ale i basketbal a hokej. Bratr byl odjakživa lepší hokejista, já lepší fotbalista. (smích)

A co vás baví kromě sportu?

Třeba vaření, to mě uklidňuje. Pustím si k tomu rádio a v poledne je hotovo. Nebaví mě česká kuchyně, hodně zkouším – od marockého kusu po tafelspitz. Hodně daleko jsem v úpravě těstovin – když na špagety aglio olio pozvu přítele Itala, řekne: Takhle je dělala maminka... A to je velká pocta.

To z vás musí mít manželka radost.

Je pravda, že vaří velmi příležitostně. (smích)

inzerce

Stavoodbyt®
→ stavebniny

HELUZ®
Skvělé cihly pro Váš dům

S NÁMI TO JDE LÉPE

Společnost Stavoodbyt vznikla již v roce 1999. Za dobu svého působení na trhu získala velké množství zkušeností v oblasti prodeje stavebních materiálů a nemalé obchodní úspěchy. Kvalitou svých služeb, seriózním a spolehlivým přístupem ke svým zákazníkům a dodavatelům si vytvořila velmi dobré postavení a image na trhu.

Za pomoci a podpory renomovaných mezinárodních odborníků v oblasti franchisingu využije této moderní, osvědčené a dynamicky se rozvíjející metody podnikání ve spojení s vlastním know-how, získanými zkušenostmi a postavením na trhu k vybudování silné skupiny vytvořené z řad nových nebo stávajících úspěšných samostatných podnikatelů v oblasti velkoobchodu a maloobchodu se stavebními materiály, kteří budou s podporou a pomocí franchisového systému Stavoodbyt nabízet ve svých regionech a dohodnutých spádových oblastech zboží a služby přizpůsobené lokálním podmínkám a regionům každého franchisového příjemce.

Na českém a slovenském trhu se stavebními materiály sílí narůstající tlak konkurence, zejména dobře organizovaných sítí s mezinárodní podporou mateřských nebo kooperujících společností. Tomuto tlaku nemohou dlouhodobě malí a střední podnikatelé, kteří nejsou nebo nebudou součástí silné skupiny, odolat. Franchisový koncept Stavoodbyt nabízí těmto podnikatelům řešení a řadu výhod při zachování jejich samostatnosti a vytváří jim možnost se podílet na mnoha rozhodnutích v oblasti nákupní politiky, marketingu, strategickém rozvoji franchisového systému apod. V různých grémiích budou moci zástupci franchisantů uplatnit své know-how, zkušenosti a nové myšlenky ku prospěchu všech partnerů a celého systému.

Součástí vize a filosofie franchisového konceptu Stavoodbyt je vytvořená servisní systémová centrála pro franchisové partnery, která jim umožní nabízet komplexní služby a servis pro jejich zákazníky. Tato centrála má kvalifikované, dobře vyškolené a zákaznický orientované manažery.

Nabízíme široký sortiment stavebních materiálů od domácích i zahraničních výrobců se zárukou vysoké kvality. Naše nabídka bude permanentně aktualizována a rozšiřována.

Zákazníci našich franchisantů jsou jak profesionální odběratelé, jako řemeslníci, menší stavební firmy, maloobchodní prodejci, tak i koneční spotřebitelé.

www.rajstavebnin.cz www.stavoodbyt.cz

Řekli o nás...

**Ing. Lubor Motejlek,
M & K, stavební servis spol. s r. o.**

„Jsem moc rád, že jsem se stal klientem Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR. Rozhodčí doložky jsem si do dokumentů původně vložil sám, a to podle perfektně zpracovaných materiálů, které jste mi poslali. A teď si velmi cením toho, že za mnou přijela account analytička Unie a poradila mi, co by se na našem obchodování dalo zlepšit.“

**Libor Tupa,
ELKOT Brno s. r. o.**

„Velmi si vážím vstřícnosti i kvalifikovanosti pracovníků Unie. Při osobních jednáních i na vzdělávacích seminářích vždy zodpoví všechny mé dotazy. Dokáží komunikovat zároveň odborně i v přátelské atmosféře. A tak by to mělo být.“

**Petr Jánský,
STAVEBNINY A ATELIÉR FASÁD, s. r. o.**

„S rozhodčím řízením jsem byl nadmíru spokojený. Dlužník mi velice rychle, a to ještě před vydáním rozhodčího nálezu, uhradil dlužnou částku. Takže jsem si v podstatě celé rozhodčí řízení ani nezkusil. Ale účinek, který mělo mít – tedy zaplacení dluhu – určitě mělo.“

text Miroslav Mašek, foto archiv

inzerce

Universal Contour Wrap Salon Katka

- * Formování postavy
- * Vyhlazování celulitidy
- * Zpevnění pokožky
- * Detoxikace
- * Odkyselení organismu
- * Podpora vitality
- * Omlazení kůže a duše
- * Podpora lymfatického systému

Salon Katka, Lidická 19, Brno 602 00, tel. 777 146 608, www.ucwrap.estranky.cz

*Okamžitý efekt
Garance ztráty 15 centimetrů
(jinak tento zábal neplatíte po dobu 30-ti dnů)
Jediné ošetření, které vám pomůže se všemi
problémy najednou bez ohledu na věk!*

Ibiza: ostrov odpočinku i dovádění

Zeměkoule je sice malá, nicméně náš život na ní je určován roky, měsíci, týdny, dny a hodinami. A cestujete-li – byť jen v Evropě – kousek dál na tu či onu stranu, musíte si posunovat hodinky. Když ale cestujete na Ibizu, hodinky můžete nechat v klidu. Je tam tentýž čas jako u nás. Ovšem jen oficiálně...

„Sejdeme se tak hodinu před půlnocí, v jedenáct,“ řekl Manolo, člověk, který nám byl doporučen jako největší znalec života na baleárském ostrově Ibiza. „V jedenáct?!“ Můj obličej, výraz hlasu i gesto tvořily jeden obrovský překvapivý otazník. Měl jsem dojem, že špatně slyším. „Já vím, je to brzo...“ odvětil a posunul termín schůzky ještě o hodinu dále. A tak jsem pochopil, že na Ibize si sice nemusíte posunovat hodinky, ale musíte si posunout celý život.

Hannibal, Sindibád a Nostradamus

Ibiza je rozlohou jen o málo větší než Praha. A tato velikost (či spíše „maličkost“) byla v historii pro ostrov určitou výhodou. Malý kousek země nikomu z dobyvatelů příliš nestál za to, aby ho plnil, obsazoval a drancoval. Svou slávu si zažil za dob Kartaginců.

Obchodovali tu, vyráběli látky barvené sekretem z nachovce a stavěli lodě z borovicového dřeva. A Kartagiňanky mimo to ovšem také rodily děti. Kdo ví, co vedlo paní Hannibalovou k tomu, aby ve vysoce pozeňnaném stavu odjela na výlet na ostrůvek Es Vedrá, což je vlastně jen skalisko, vyčnívající u Ibizy z moře. Faktem je, že právě na oné skále se narodil vojevůdce, který později překročil Pyreneje a Alpy s mnoha vojáky a slony a zničil za druhé punské války římskou armádu.

Es Vedrá je dodnes symbolem Ibizy. Říká se jí také „magnetická hora“, protože prý právě ona k sobě přitáhla koráb námořníka Sindibáda. A právě díky jejímu magickému a magnetickému vlivu má být Ibiza – podle Nostradamových předpovědí – poslední záchranou lidstva před vyhlazením při konci světa. Pár století využívali Ibizu jako domovský přístav piráti a korzáři, pak už na jejich místo nastoupili turisté. První hotel tu byl otevřen v roce 1934 a jmenuje se Montesol. V parteru hotelu nedaleko přístavu v samém centru hlavního města je stejnojmenná kavárna, která má pro Ibizany stejnou atmosféru i význam jako pro nás kavárna Slavie. Když sem tak kolem desáté dopoledne usednete, dáte si loupáček a kávu nebo čokoládu a v pohodě sledujete městský cvrkot, je to ten nejlepší začátek příjemného dne na kouzelném ostrůvku středomořských Baleár.

Nádherné lenošení

Autem celý ostrov přejedete asi za půl hodinky, a tak není problém poležet si dopoledne na pláži na jihu, poobědvat na severu, odpoledne lenořit na západě a povečeřet ve vnitrozemí nebo na samém východě ostrova. A nebo naopak.

Posnídali jsme tedy v Montesolu a vykoupat se pojedeme na jihozápad na pláž Cala d'Hort. Odsud je nejkrásnější pohled na skálu Es Vedrá, k níž si lze zajet na výlet lodičkou. A když už bude čas na oběd, můžeme tu zůstat v restauraci Del Carmen a ochutnat to nejlepší, co zdejší

kuchyně nabízí – plody moře. Výborné jsou zamíchané do paelly (typ rizota s krevetkami, kuřecím masem, mušličkami atd.) i samostatně. Kdo nerad mořské potvory, může si dát čerstvou grilovanou rybu. Na své si přijdou i milovníci sladkostí, protože výběr zákusků je téměř nepřeborný. Po obědě a polední siestě projedeme napříč ostrovem a kocháme se příjemnou prosluněnou krajinou. Malebné vesničky zvou k zastavení a návštěvě trhů s keramikou, kůží, stříbrem nebo ovocem a zeleninou, na západním pobřeží se k odpolednímu a podvečernímu koupání přímo nabízejí malé intimní plážičky. A kam potom na večeri? Na jehněčí nebo drůbeží na grilu? Rozhodnout se můžeme až na místě, u vesnice San Joan. Nejlepší jehněčí na ostrově totiž dělají na jedné straně silnice v restauraci Juanito, nejlepší drůbeží s pohádkově připravenými bramborami zase téměř přímo přes ulici v Balafia. No a na víno si zajedeme kousek dál, tak šest kilometrů směrem k hlavnímu městu do soukromé usedlosti Can Domingo de Can Botja. Jsou tu vynikající vinné sklepy, tiše hraje vážná hudba... Až do této chvíle jsme byli obyčejní turisté. Buď můžeme jít spát a užívat si odpočinku, nebo kolem půlnoci začít žít skutečně „po ibizku“.

Půlnoční snídane

Odbíjí půlnoc, ve zbytku Evropy se do práce chystají duchové a zlatá mládež na Ibize – místní i turistická – snídá. V kavárně Mar y sol přímo na nábřeží si dáme kávu a sendvič. Při nezávazné konverzaci sledujeme procházející se stvoření a nestačíme kulit oči, jaké modely mají na sobě. Říká se tomu „Fashion Ibiziana“ a je to úplně všechno, co si jen dovedete (nebo spíše nedovedete) představit. Pankáč se zeleným kokrhalem a tvářemi propíchnutými zavíracími špendlíky, s řetězy a koženými rajtkami – což je u nás vrchol výstřednosti – tu působí jako mnich některého z velice přísných řádů. Po „snídání“ se jdeme projít uličkami Starého města, kde se právě otevírají obchody. Můžeme si koupit něco na sebe, nechat se potetovat nebo jen tak bloumat a zírat. Do výloh i na lidi kolem. Asi v jednu se už začínají otevírat i bary, tak si dáme pár sklenek vína nebo se podíváme na představení transvestitů. A pak už, kolem půl třetí, můžeme na první diskotéku. Nejdříve zajdeme do El Divino u přístavu, kde je parket přímo nad mořem a odkud je nejkrásnější noční pohled na město. Po hodině se přesuneme na nejluxusnější a nejmonděnnější disko Pacha, kde lze potkat známé osobnosti showbusinessu z celé Evropy i Ameriky a kde na pódiu předvádějí tance ty nejkrásnější více či méně obnažené dívky. Pak ještě můžeme do Euthanasie, kde si zatančíme po kolena ponoření do voňavé pěny a přesně podle názvu této diskotéky zapomeneme na svět. Pokud se nám při východu slunce ještě nebude chtít jít spát, zajdeme do Space, kde se otevírá v sedm ráno.

Ve zbytku Evropy se jde do práce, tady ještě na diskotéku. Buď tu můžeme rádit až do odpoledne, nebo se tak kolem třetí přesunout na pláž Las Salinas, kde se nikdo nekouká na to, jestli máte plavky nebo sárong, jestli se koupete v disko oblečení nebo nahatí. V příjemné plážové restauraci si dáme z orosného půllitru studené pivo a kolem osmnácté hodiny se vydáme k domovu, abychom se vyspali. Už za šest hodin přece bude půlnoc a tím pádem nejvyšší čas na snídani!

Pepita bez hodinek

Nejlépe z celého ostrova Ibiza se má Pepita. Josefínka. Všichni ji obdivují, všichni se s ní chtějí fotografovat, má krásné ubytování, odkud jí neunikne ani ten nejmenší detail života kolem. Nemusí vydělávat peníze

ani platit daně a blahobyt má zajištěn až do smrti.

Pepita je langusta. Už sedm let bydlí v jednom obřím akváriu v restauraci El Faro na Starém městě a je jejím maskotem. Váží přes šest kilo a majitel restaurace tvrdí, že je podle toho stará asi 65 let. Langusty prý přibírají 10 dekagramů za rok. Přiznám se, že život těchto tvorů je mi naprosto neznámý, a tak nevím, jestli si majitel nevymýšlí. Nejspíše ano, ale historka je to hezká. Podle ní by se Pepita narodila v moři asi v době, kdy byl na Ibize postaven první hotel. Pepita hodinky nemá. Ale i jí, stejně jako tisícům návštěvníků, tento neuvěřitelný ostrov ve Středomoří posunul celý život.

Kde hledat

www.ibiza-spotlight.com
www.ibiza-hotels.com
www.ibizaholidays.com
www.ibiza-restaurants.com
www.lasalinas.com

no limits in small spaces

nový katalog ve městě

Katalogy 2010 zdarma
k vyzvednutí na prodejně
BoConcept v Brně.

žádný domov není příliš malý ani příliš velký no limits in BoConcept

Velmi rádi vám dáme zdarma nový katalog značkového bytového
nábytku BoConcept určeného především pro městský
moderní životní styl.

BoConcept[®]
urban design

text Miroslav Masek, foto Jindřich Kepert a archiv kliniky LAUREA

Klinika LAUREA:

Když se psychologie provádí skalpelem

Plastická a estetická chirurgie se ve světě těší stále větší oblibě. Pracovištěm s největší tradicí v ČR je v tomto oboru brněnská klinika LAUREA, která proslula profesionálním přístupem i komfortním vybavením.

Klinika LAUREA byla založena v roce 1995 jako první soukromé zařízení tohoto typu v České republice. U jejího zrodu stála současná majitelka a legislativní vedoucí lékařka Jana Neugebauerová společně s jedním z nejuznávanějších specialistů v oboru Janem Válkou. Díky týmu lékařů, který se kolem docenta Války brzo vytvořil, měly služby kliniky LAUREA už od počátku velmi vysokou úroveň. Dnes tým zahrnuje pět lékařů, kteří klientům poskytují péči v oborech plastické chirurgie, gynekologie a stomatology. Kromě nich zde pracuje anesteziolog (plus dva další externí), dvě kosmetičky a tým vysoce kvalifikovaných sester.

MUDr. Jana Neugebauerová

„Zpočátku mě stálo mnoho úsilí kolegy přesvědčit, že nejsme nemocnice, ale že poskytujeme služby. Dnes tým kliniky LAUREA funguje pospolitě a jeho členové věří v poslání kliniky. Preferuji takový přístup k práci, kdy se zaměstnanci cítí dobře a vše, co děláme, přijímají za své. Naši lékaři i sestry jsou skuteční odborníci, zároveň se však v případě potřeby dokáží plnohodnotně zastoupit. A to tak, aby kvalita služeb byla pokaždé sto procentní – naši klienti jsou vždy na prvním místě.“

Kliniku navštěvují ženy i muži z celého světa.

Na prvním místě mezi službami stojí estetická chirurgie. Mezi nejžádanější zákroky přitom patří zvětšení a modelace prsou, modelace postavy pomocí liposukce a úpravy obličeje – především nosu. O kvalitě služeb kliniky svědčí fakt, že ročně zde lékaři provedou na 2500 operací. Kliniku LAUREA navštěvují zájemci z celého světa: dosud rukama jejich expertů prošli zástupci sedmnácti národností. A zdaleka se nejedná pouze o ženy – asi patnáct procent klientely tvoří muži. Ti mají zájem například o transplantaci vlasů, ale stále častěji i o korektury očních víček či nosu nebo facelifting. Další rovinu služeb představuje lékařská kosmetika. Právě v tomto oboru má velké zásluhy dr. Neugebauerová, která u nás „měkkou chirurgii“ začala praktikovat jako jedna z prvních. Jí používané tkáňové výplně (gelové materiály, kolagen, botox...) umožní obličej omládnout, díky čemuž lze odložit skutečnou „tvrdou“ operaci o mnoho let. Motto kliniky LAUREA zní: „Jsme klinika s výjimečnou atmosférou.“ A celý tým opravdu funguje v jeho duchu. Snaha zpříjemnit nemocniční prostředí je znát na každém kroku. Budova má spíše charakter hotelu, pokoje na lůžkovém oddělení (s celkem třinácti lůžky) jsou komfortně vybaveny. Jídlo si klienti vybírají z menu, pobyt po zákroku si mohou zpříjemnit masáží, malou kosmetikou či novým účesem. Čtyřicetihodinová péče lékařů a sester je samozřejmostí. Vysokou úroveň personálu přitom podtrhuje účast na mezinárodních workshopech a konferencích, přičemž některé z nich klinika sama pořádá.

Pocit disbalance se změní v harmonii mezi nitrem a vzhledem.

Pokud uvažujete o úpravě vzhledu, neváhejte se na kliniku nejprve přijít poradit. Lékaři nepoužívají unifikovaná řešení, ke každému přistupují individuálně. „Člověk, který k nám přijde, má obvykle vnitřní pocit nějaké disbalance. Hovoříme s ním tak dlouho, až si vzájemně ujasníme, čeho přesně chce dosáhnout a která cesta bude pro splnění jeho přání nejhodnější. Jde o to, abychom se s ním co nejvíce sblížili, podchytili jeho osobnost a poznali, po čem opravdu touží,“ vysvětluje dr. Neugebauerová. Budoucí klient-pacient by měl konzultaci podstoupit několikrát. Může se tak seznámit s lékaři a nechat na sebe působit prostředí kliniky. Dr. Neugebauerová dodává: „Než se nám klient svěří, chceme, aby v nás měl sto procentní důvěru. A my mu pak pomůžeme dosáhnout harmonie mezi jeho nitrem a vzhledem. Provádíme tak vlastně psychologii skalpelem.“

Operace a ošetření

- modelace postavy liposukcí
- mikrokanylová liposukce
- modelace rtů
- korekce nosu, brady, uší
- facelifting a korekce víček
- transplantace vlasů
- operace prsou
- plastika břicha
- redukce stehen a paží
- korekce žizev, odstranění znamének a výrůstků
- modelace obličeje
- laser
- stomatology
- kosmetické studio
- gynekologie
- estetické operace přednoží
- operace ženských i mužských genitálií

LAUREA, spol. s r. o.

Bulharská 29, 612 00 Brno
tel.: 541 420 771
e-mail: laurea@laurea.cz
www.laurea.cz

Martin Kilián:

Vybavujeme gastrointeriéry od A do Z

Už dlouho podniká v gastronomii, v posledních letech pod hlavičkou vlastní firmy PFM.cz s. r. o. Dokáže s kolegy vymyslet a zajistit špičkové vybavení pro restauraci v každém stylu, stejně jako zrekonstruovat takřka jakýkoliv interiér. Martin Kilián se ve svém oboru zkrátka vyzná a umí dotahovat věci do konce.

Čím přesně se společnost PFM.cz vlastně zabývá?

Specializujeme se na gastronomické provozy. Dodáváme veškerý sortiment pro oblast gastroonomie a gastro produktů, tedy potřeby pro stolování, hygienické a spotřební zboží, kuchyně a kuchyňské vybavení, přístroje, porcelán i nábytek. Máme na skladě 7000 druhů zboží a dalších 20 000 nabízíme na objednávku. Stále více se však specializujeme také na komplexní vytváření interiérů restaurací – včetně vzduchotechniky, podlah, elektroinstalace, vody a všeho ostatního. Vybavujeme zkrátka interiéry od A do Z. Spolupracujeme s renomovanými truhláři, architektky a dalšími odborníky. Naším hlavním architektem je bezesporu ak. arch. Miloš Machač, který se podílel na mnoha unikátních projektech pro gastronomický průmysl. Výjimečně rekonstruujeme i obchodní jednotky – např. knihkupectví Dobrovský ve Vaňkovce v Brně jsme zvládli za čtyři dny.

Jak to všechno začalo?

Společnost PFM.cz jsme s kolegou Alešem Mužátkem založili v červnu 2006. Původně jsme pracovali pro firmu s podobným zaměřením, takže jsme měli zkušenosti s vybavováním a stavbou restaurací a díky návštěvám veletrhů i přehled o moderních trendech ve světě. Vše vlastně začalo ve Francii. Nějakou dobu jsem tam žil a znal největšího světového dodavatele potřeb pro gastronomii. Řekl jsem si, že bychom se mohli zkusit stát jeho franchisou. Rok jsme s kolegou připravovali vše potřebné. Pak jsme dostali vzorky a katalogy, založili kancelář na Smíchově a začali. Za čas jsme založili firmu. A po půlroce nás napadlo, že bychom vybavování interiérů mohli pojmut ještě velkoryseji a začali jsme s první stavbou. Byla to Restaurace Ungelt ve Slaném.

„Někdy děláme sushi bar, jindy pizzerii...“

Vybavování restaurací... To je dost různorodá práce, že?

Ano, právě to mě na ní baví. Někdy děláme sushi bar, jindy pizzerii nebo francouzskou restauraci, pak spa s indonéskými prvky... A do toho třeba ještě jednáme s památkáři a řešíme spoustu dalších věcí. Prostě žádná nuda. (smích) Snažíme se být precizní a dotahovat věci

do konce. V současnosti začínáme také pracovat pro věhlasné sítě: Sushi Point, Colosseum, Hilton či Accor.

Co plánujete do budoucna?

Chceme se dále vyvíjet. Nabíráme další obchodní zástupce, kteří by se starali zejména o prodej drobného inventáře. My se chceme soustředit hlavně na nábytek a stavební činnost. Máme klienty především v Praze a Brně, chtěli bychom rozšířit své aktivity i do dalších zajímavých regionů – třeba jižních Čech. A časem možná i na Slovensko.

Vzpomenete si na zakázku, která byla oproti ostatním hodně netradiční?

Dělali jsme například pro jednu pražskou restauraci umělé piáno v životní velikosti, které mělo být uchyceno na stěně. K tomu různé sochy a zázemí pro hudebníky. Šlo o památkově chráněný objekt, takže jsme museli vymyslet, jak piáno uchytit bez vrtání do zdi. Zajímavé jsou také japonské prvky – třeba kaligrafie pro nás vytvářela kreslířka, která v Japonsku studovala.

Jaký typ zakázky vás naopak dokáže otrávit?

Nejhorší je, když se snažíme architektův návrh realizovat tak, aby podnik skvěle vypadal, a klient se rozhodne nesmyslně šetřit. Na některých prvcích se prostě šetřit nesmí, jinak to odláká klientelu. Třeba v jednom pražském pětihvězdičkovém hotelu – zahraniční investor do jeho úprav dal asi miliardu a pak tam koupili skleničky z Ikey...

Pohybujete se mezi restauracemi a skvělým jídlem. Kterou kuchyni máte nejraději?

Mám rád všechno dobré. Zajdu si na mexickou kuchyni, s oblibou si dám sushi, skvělý je i český guláš... Jedl jsem ale i hada. A třeba na francouzskou kuchyni – myslím hlemýždě, žáby a tak – jsem si musel nejdříve zvyknout.

„Jako junior jsem se Slavií dvakrát získal titul.“

Dříve jste na vysoké úrovni hrál hokej.

Kdy a kde jste začínal?

Ve čtyřech letech ve Znojmě. Pak jsem nějaký čas hrál v Brně, táta hrával za Kometu. Byl jsem

Mám rád...

dobré jídlo
sport
auta a motorky

Nemám rád...

podvodníky a nefér jednání
českou politiku
špatné silnice

útočník – křídlo nebo centr. Jako junior jsem se Slavií dvakrát získal titul. Pak jsem odešel do zahraničí a tam jsem hrál i obránce. Nejdříve do Německa, potom mi Ladislav Růžička domluvil angažmá ve Francii. Působil jsem tři roky v Paříži a pak ještě rok v Německu. Měl jsem dokonce odejít na draft do Kanady, nakonec jsem se ale rozhodl studovat. A také už jsem chtěl zůstat v Čechách. V pětadvaceti jsem s profi hokejem skončil.

Kde se vám hrálo nejlépe?

V Paříži, to pro mě byla nejhezčí éra. Tam to šlo samo.

Jaký je francouzský hokej?

No, špatný. (smích) Ale za svoji první sezónu v Paříži jsem nastřílel 122 bodů a stal se nejlepším hráčem ligy. I díky tomu tým postoupil do nejvyšší francouzské soutěže. Tím jsem si udělal jméno. Když jsem končil, měl jsem několik nabídek z různých míst Francie, ale jinde než v Paříži se mi hrát nechtělo.

Na který zápas nejvíce vzpomínáte?

Na poslední zápas play-off série Jindřichův Hradec–Slavia. Hrál jsem za Slavii, do které jsem ale nedlouho předtím odešel právě z Jindřichova Hradce. Zápas se hrál před plným stadiónem, bylo tam 5000 lidí a všichni mě znali. A došlo na penalty. V páté sérii jel za Hradec Jan Marek a za Slavii já. On trefil tyčku, já dal housle a vyhráli jsme. Celý stadion stál a tleskal – věděli, že jsem odtamtud.

Vyjedete ještě občas na led?

Občas s kamarády, hlavně o víkendech. Častěji ale dnes chodím na tenis nebo na golf. A někdy se sbalím a vyrazím lyžovat.

Co říkáte prodeji znojemské extraligové licence do Brna?

Tušil jsem, že to tak dopadne... Pokud měl hokej nějak vypadat, nemohl zůstat ve městě velikosti Znojma. Tam prostě nejsou sponzoři. Asi jako ve Vsetíně – pár let se daří a lze tým dotovat, pak ale musí hokej jít do velkých měst.

Při čem kromě sportu ještě relaxujete?

Poslední dobou rád střílím. Párkrát ročně si s kamarády zajedeme na střelnici. Zkoušel jsem třeba kalašnikova. Je to zvláštní pocit, když na tři sta metrů prostřelíte pětku plech... Zaujala mě taky samonabíjecí kulovnice Remington R-15 s optikou Swarovski, ta je úžasně přesná.

Bc. Martin Kilián

narodil se v roce 1978 v Brně
1999 absolvoval SOU, Praha 10, Weilova 4
2008 absolvoval Vysokou školu finanční a správní
(bakalářský studijní program)
2009 zahájil studium v navazujícím magisterském programu na VŠFS
je svobodný

www.pfmngastro.cz
www.pfmkoncept.cz
www.pfmng.cz

Magazín Satisfakce uspěl v soutěži Česká cena za PR

Lifestylový magazín Satisfakce vydávaný Uníí pro rozhodčí a mediační řízení ČR, jehož podzimní číslo právě držíte v rukou, dosáhl dalšího úspěchu v kláních zaměřených na public relations. V soutěži Česká cena za PR byl v kategorii klasických firemních periodik ohodnocen jako jeden ze čtyř nejlepších časopisů.

Do úzké skupiny nejlepších firemních periodik se Satisfakce dostala společně s projekty AGC Flat Glass Czech, Spolku pro chemickou a hutní výrobu a Telefonica 02. Těší nás, že se magazín Unie dokázal prosadit i ve tvrdé konkurenci médií takto renomovaných společností. Můžeme také hrdě říci, že z nejlepší čtveřice je Satisfakce jediným časopisem, který je z drtivé většiny připravován in-house, tedy přímo pracovníky firmy a nikoliv specializovanou agenturou.

Soutěž Česká cena za PR je vyhlašována Asociací Public Relations Agentur (APRA), porotci tak patří mezi českou špičku v oboru. Pro redakční tým Satisfakce znamená úspěch letos už druhé ocenění – v dubnu magazín v soutěži firemních periodik Zlatý středník 2008 získal prestižní Certifikát vysoké profesionální úrovně TOP Rated.

text Miroslav Mašek , foto archiv

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě
Český svaz stavebních inženýrů
Svaz podnikatelů ve stavebnictví v ČR

časopis stavebnictví

PROFIL ČASOPISU

Stavebnictví je odborným časopisem České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, Českého svazu stavebních inženýrů a Svazu podnikatelů ve stavebnictví v ČR.

ČTENÁŘI

autorizovaní inženýři a autorizovaní technici činní ve výstavbě, stavební firmy, výrobci stavebních hmot, státní správa a odborné školy

NÁKLAD (auditovaný): 30 000 výtisků

PERIODICITA: měsíčník (zimní a letní dvojčíslo)

JAZYKOVÉ MUTACE: čeština; anglicky: názvy článků, anotace a klíčová slova

ROZSAH: 84 stran formátu A4

www.casopisstavebnictvi.cz

57 589* čtenářů – profesionálů činných ve stavebnictví

* průměrná čtenost podle průzkumu ESF MU Brno

Kde seče Kosenka

Když začátkem července vyjdete z Valašských Klobouk směrem na Javorůvky a Dobšenu či Bílé potoky, ocitnete se rázem o sto i více let nazpět. Ženci se ohánějí kosami, jako by to byl jejich denní chleba. Koneckonců to jen za ten chleba dělají. Ne každý z nich má lněnou halenu, přesto všichni vypadají jako někdejší vesničané na senách.

Jdou ženci, jdou

Sečení bělokarpatských orchidejovitých luk je jedna z nejpůvodnějších akcí Kosenky. Letos se konala už po devětatřicáté. „Začali jsme už v roce 1981, rok po vzniku CHKO Bílé Karpaty. Prozíravější pracovníci hned věděli, že mají-li tady chránit nějaké plochy, potřebují získat především místní lidi,“ líčí počátky ochrany bělokarpatských luk ústřední postava Kosenky, Mgr. Miroslav Janík. „Nás objevili jako trampy a nadchli pro tuhle myšlenku.“ Janík s kamarády z trampské osady už ale tehdy pracoval v TISu, Svazu pro ochranu přírody, krajiny a lidí. „Pět let jsme fungovali, ovšem soudruhům jsme se moc nelíbili. Začali TIS omezovat – s tím, že se založí nějaká poslušnější organizace,“ vzpomíná Janík. TIS byl rozpuštěn v roce 1979. Dnešní základní organizace Českého svazu ochránců přírody, známá jako Kosenka, vznikla v roce 1986. První profesionální pracovník získal plný úvazek roku 1991.

Při prvním ročníku sečení bělokarpatských luk pokosilo sedm trampů část dnešní přírodní rezervace Javorůvky a přírodní památky Dobšena. Zpočátku se k nim přidávali jen další trampové, ale i tak se skupina s kosami rozrůstala. „Podíl na tom měl Pepa Velek, zakladatel hnutí Brontosaurus. Vedl tehdy v Mladém světě rubriku Táborový oheň, a tak o této akci napsal. Na pátém ročníku se tu pak vystřídala víc než stovka lidí. Přibývalo nás a mohli jsme rozšířit sečené plochy,“ říká Janík. A pokračuje: „Po osmdesátém devátém jsme si mysleli, že lidi přestanou jezdit. Pracuje se jen za stravu, společnou zábavu a pobyt v přírodě. V posledních letech ale lidí naopak přibývá. Na Bílých potocích nás bylo v sobotu a neděli osmáctet a i v týdnu přes třicet. Víkend je vždy silnější,“ sčítá pomocné ruce Miroslav Janík.

Při Kosence ve Valašských Kloboukách založili v roce 1999 také stejnojmenný pozemkový spolek. Dnes vlastní čtyři hektary pozemků, na osm hektarů má uzavřené nájemní smlouvy a ve spolupráci s dalšími vlastníky zajišťuje péči na pětapadesáti hektarech chráněných území. „Staráme se o patnáct hektarů luk. Přes polovinu sečeme kosami, zbytek malou mechanizací. Hlavním cílem je ochrana biodiverzity, nicméně pro nás je stejně důležité, aby se seno zužitkovalo. Spolupracujeme ve Valašských Kloboukách se zemědělcem, který nám na oplátku poskytuje různé služby. Jiný kamarád zase chová poměrně vzácný druh koní, takže mu seno také nabízíme,“ líčí rentabilitu sečení Janík. Část sena se odveze do sídelní chalupy Kosenky a uloží na rošty, pod

nimiž jsou plachty. Vypadaná semena používají ochránci přírody při rekonstrukci luk. „Louky v dobrém stavu dosévání nepotřebují, ale třeba po odstranění náletových dřevin je to nutné. Zachovalých luk je však v Bílých Karpatech jen kolem pěti procent. Zbýlých pětadevedesát je přizpůsobeno intenzivnímu zemědělství, monokulturám a podobně,“ lituje přírodu Janík.

Svoboda lesa

První soukromou lesní rezervaci na Moravě založila Kosenka pod tlakem okolností. „Zjistili jsme tehdy, že nedaleko hrozí vykácení jedlobukových lesů, které nejsou v CHKO Bílé Karpaty dostatečně zastoupeny. Majitelka nám dala rok, abychom sehnali 650 tisíc na odkoupení. Díky sbírce Místo pro přírodu jsme sehnali dokonce 750 tisíc a koupili první čtyři a půl hektaru lesa, který je dnes součástí bezzásahové rezervace Ščůrnica. Myslíme si totiž, že chceme-li svobodu pro člověka, musíme ji dát i přírodě. Záleží nám na tom, aby si les žil po svém,“ popisuje vznik svobodného lesa Miroslav Janík. Vlastníkem Ščůrnice je Český svaz ochránců přírody a Kosenka jej spravuje. Sběrka byla zahájena v roce 2003, od té doby se podařilo shromáždit přes dva a půl miliónu korun. Rezervace má dnes více než sedmáct hektarů.

Od samého počátku se Kosenka snaží chránit i místní památky. Ještě před rokem 1989 koupila starou valašskou dřevěnici, kterou pracovníci spravili a Kosenka v ní sídlí a opravuje ji. Dřevěnice se využívá i k vzdělávacím a výukovým programům, školním exkurzím a třeba při fašanku – pochovávaní basy – slouží jako základna pro kosení a závěrečnou dosečnou. Sídlí tu ekologická poradna, konají se zde kurzy lidových řemesel. Na peci v jizbě se dá i přespat. Ovšem také se tu úřaduje.

Mikulášský jarmek, ovce i ovoce...

Jednou z největších akcí Kosenky je Mikulášský jarmek. „Začátkem prosince do Klobouk přijede 15–20 tisíc lidí, jsou k vidění ukázky až stovky řemesel, leccos si návštěvníci mohou sami vyzkoušet. Koná se mnoho výstav a setkání. Stavíme to na spolcích a dobrovolné práci. Není to, jako když si najmete agenturu a oni vám tu kulturu dovezou,“ popisuje Miroslav Janík pořádání jarmeku. Akce je benefiční a všechny peníze získané za vstupné a částečně za prodej lidových výrobků putují do pokladen spolků, které se podílejí na přípravě. Dopředu je známo, který spolek má co v plánu. Někteří potřebují spravit basu, jiní vydávají Vlastivědné kapitoly, Kosenka

Valaško-americký příběh

Jedna paní z Klobouk každým rokem dávala Kosence dvě či tři stovky se slovy: „Chlapci, já víc nemožu, jsem jen důchodkyně. Ale moc se mi líbí, jak vykupujete ten les pro přírodu.“ Když zemřela, byli v Kosence moc překvapení: Odkázala jim třetinu bytu a z prodeje tak dostali 200 tisíc. Navíc dalších 200 tisíc odkázala nadaci na ochranu zvířat. Janík vzpomíná: „Přemýšleli jsme, co za ty peníze pro přírodu udělat. Mezi dvěma sečenými rezervacemi je nešikovný les – smrková monokultura trpící bouřemi a kůrovcem, která přitom chrání důležitá prameniště a vede tudy naučná stezka. Dostali jsme nápad les vykoupit, upravit a spojit obě rezervace. 200 tisíc ale nestačilo. Nadace Veronika v Brně pro nás udělala podpůrnou aukci výtvarných děl. Vybralo se 350 tisíc, což už stačilo. Les měl ale sedm vlastníků. Jedna část patřila jistě paní Fuskové, která žije v USA. Její reakce byly nejdřív zdrženlivé. Psala, že je to rodinná památka. Navíc se chystala na operaci a nechtěla přijet. Ozvala se až po čtvrt roce. Ukázalo se, že si na nás sháněla reference až u britského The National Trust. Nakonec se rozhodla les prodat. Zjistili jsme, že má velmi zajímavý životní osud. S rodiči emigrovala v osmačtyřicátém, protože otec byl prvorepublikový poslanec. V USA její matka koupila jeden z prvních magnetofonů a nahrála vzpomínky na život na Valašsku před desítkami let, politiku za první republiky i po válce, odboj a exil. No a paní Věra N. Peters-Fusková vydala ty vzpomínky knižně pod názvem Doma a v exilu/Fragmenty vzpomínek. Letos v květnu přece jen přijela, uspořádali jsme křest knihy a představení rezervace. Na památku jejího tatínka jsme v lese sázeli lípy a dali k nim pamětní tabulku. Enviromentální program někdy přináší neobyčejné vztahy...“

Činnost ZO ČSOP Kosenka můžete podpořit zasláním příspěvku na konto: 1406083349/0800.

si pořídila týpí, které používá v době sečení luk. Louky nestačí jen kosit, klasickým způsobem jejich využívání bývalo také pasení ovcí. „Několik let se nám dařilo nechávat louky spásat. Ovce měly pozitivní vliv na ta území i návštěvnost, ale poslední dva roky máme rozpory v názorech se Správou CHKO,“ popisuje problémy Janík.

„Do Správy CHKO přišli noví odborníci a zastávají názor, že biodiverzita velmi trpí, když se spásají všechny louky. S tím bych souhlasil, ale šlo se z extrému do extrému, takže poslední dva roky jsme na našich chráněných územích nepásli vůbec. Zhoršila se kvalita sena, přibýlo stařiny a seno je méně žádané. Na takové louce se hůř pracuje, protože je zavlhčená. Když dělala Správa desetiletý plán péče, měli jsme řadu připomínek. Vypadá to, že část bude vzata v úvahu. Snad se to změní k lepšímu.“

Další aktivitou Kosenky je program na záchranu starých krajových odrůd ovoce. Podobné genofondové sady mají například v nedalekém Hostětíně, kde je i známá moštárna.

I ve Velké nad Velickou mají sad starých odrůd. „Také jsme v sousední Poteči takový vysadili, máme tam kolem dvou set stromů asi ve stovce odrůd,“ říká Janík. „Spolupracujeme s Univerzitou Tomáše Bati, která provádí kvalitativní

rozbory ovoce. Dřív mělo každé jablko specifické užití: štrůdlák má své určení v názvu, jadernička moravská je dobrá na kvašený mošt, jablečné víno nebo pálenku. Je tragedií našeho zemědělství, že potraviny dovážíme, a to, co máme doma, špatně využíváme,“ lituje Janík.

Kudy vede cesta Kosenky?

„Občanský sektor nezažívá nejlepší období. Ekonomika na tom je všelijak, mluví se o krizi a projevuje se to i v naší práci. V nejlepších letech jsme měli šest zaměstnanců, teď máme v podstatě dva a půl úvazku,“ popisuje Miroslav Janík personální zázemí Kosenky. Organizace tak nemá dostatečnou kapacitu na všechny své aktivity. Navíc vše financuje z časově omezených grantů, takže některé činnosti už třeba za půl roku nemusejí fungovat. Kromě dvou a půl zaměstnance má Kosenka 72 řádné členy, kteří se podílejí na přípravě akcí. Hodně aktivních je ale jen asi osm. Kromě toho organizace registruje tzv. příznivce, kteří nemají členské povinnosti ani práva, ale třeba se jim v Kosence tak líbí, že jsou aktivnější než řadoví členové. „Kdo chce, tak si nás najde. A pak třeba lidé přijíždějí na naše akce a pomáhají nám udržet lafku, kterou jsme nastavili,“ uzavírá povídání Miroslav Janík.

Soudnička: Nesnesitelná lehkost podvádění

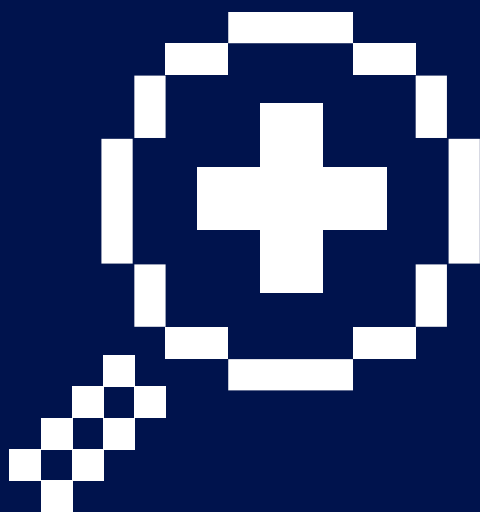
Když se manželé Koníčkovi rozhodli prodat dům, dlouze diskutovali, zda to bude přes realitní kancelář. Táta Koníček se pár týdnů jen tak poptával, ale poptávka žádná. Máma Koníčková nechtěla o realitce ani slyšet – nacpat těm vydríduchům tři procenta do chřtánu? Táto, dej inzerát. Inzeráty vyšly, kupci nepřišli. A pořádná inzerce je drahá, chce to fotky, textík a hlavně opakování, třeba donekonečna. No na to my nemáme, ale ty realitky, ty jo. Tak šup, podepíšeme smlouvu a uvidíme, však papír toho snese... A přišel den a druhý, náhle zájemce zvoní u dveří: Četl jsem tuhle, že prodáváte dům. No jo, milý pane, ale my máme smlouvu s kanceláří. To já vím, od nich jsem také dostal adresu, ale já mám nápad.

Vy mi tu nemovitost neprodáte, vy mi ji darujete. A to jste se zbláznil? Ne, já vám na oplátku daruji ty čtyři milióny, vše bez provize realitce, co vy na to? A jak řekli, tak učinili. Realitní kanceláři to nedalo a podala rozhodčí žalobu – podle smlouvy totiž mohla. Rozhodce se zeptal jednoduše: Ve smlouvě se píše, že pokud zájemce převede nemovitost bez účasti kanceláře, zaplatí provizi. Lhostejno, zda půjde o koupi, výměnu či dar – jaký byl tedy cíl vašeho jednání, žalovaný? Převést z A na B. To, že zájemce byl navíc prokazatelně doporučen realitkou, byla jen třešinka na dortu. Nakonec machinace prodejců vedly k jedinému: Z peněz za dům jim spor ukrojil pěkný balík. A kupec? Toho zatím spravedlnost nedostihla. V novém domě se směje, jen ne realitce, jak si dříve myslel.

text (RW), foto archiv

inzerce

www.wlw.cz

Získejte nové obchodní a profesní kontakty
díky prezentaci ve vyhledávači WLW.

WLW

Profesionální vyhledávač výrobků a služeb

RESA – interiérový nábytek pro milovníky pohodlí a designu

Současný trh s nábytkem je pro zákazníka téměř rájem na zemi – nabídka produktů je rozsáhlá, renomované značky se pod tlakem stále náročnějších a erudovanějších klientů snaží zvyšovat úroveň kvality materiálů, řemeslného zpracování, funkčnosti i designu. Vzhledem k rozsáhlé konkurenci musí úspěšný výrobce sedacího nábytku umět poskytnout zákazníkovi něco navíc. Česká společnost RESA sází na nová a neotřelá řešení.

Nábytek je charakteristický precizním zpracováním a vysokou kvalitou použitých materiálů.

Společnost RESA se od svého založení v roce 1992 specializuje na návrhy, výrobu a prodej sedacích souprav a interiérového nábytku. Jednotlivé produkty vás zaujmou dokonalostí řemeslného zpracování, kvalitními materiály a citlivým propojením originality s komfortem. Klienti ocení zázemí stabilní a zavedené rodinné firmy s velkým potenciálem a individuálním přístupem k zákazníkovi. Odborníci společnosti RESA jsou schopni díky rozměrovým a designovým úpravám a obrovskému výběru potahových materiálů splnit téměř jakékoliv vaše požadavky a připravit řešení na míru.

Kromě sedacích souprav vyrábí RESA i ostatní nábytek pro kompletní vnitřní vybavení: křesla, taburety, židle, stolky, jídelní stoly, komody, skříňky nebo svítidla a koberce. Svůj domov si tak můžete sestavit na jednom místě, navíc s využitím kvalifikovaného poradenství. Designéři RESA mají dlouholetou praxi v navrhování interiérů, a to nejen pro domácnosti, ale i pro hotely, restaurace, bary či lékařská zařízení. Jsou

tak schopni odborně poradit méně zkušeným zákazníkům a zároveň splnit náročné požadavky architektů.

Díky unikátní konstrukci zůstávají sedací soupravy v kondici překvapivě dlouho.

Tajemství pohodlí sedacích souprav RESA vychází z konstrukce jejich výplně. Společnost při výrobě využívá klasickou technologii ve spojení s materiály, které mají dlouhou životnost a poskytují maximální komfort. Unikátní je především koncepce pružení. Namísto obvyklého provedení, založeného na pryž-textilu, je použita kovová konstrukce. Ta je uchycena na bukové kostře a doplněna o moderní materiály, např. polyuretanové pěny. Nábytek se může zdát na první posezení tvrdý, kov je však předpružený a souprava rychle získá ideální vlastnosti, které zůstanou zachovány velmi dlouhou dobu. Na veškerý sortiment z vlastní produkce navíc RESA poskytuje po celou dobu jeho životnosti kvalifikovaný servis.

Chcete-li mít jistotu, že váš nábytek bude originální i pohodlný a že bude součástí vašeho

domova mnoho let, neváhejte a navštivte některou z prodejen RESA.

Materiály

kůže, látka, masiv, dýha, nerez, sklo

Při vybavování interiérů zastupuje RESA tyto firmy: Calligaris, Arte espina, Moravské sklárny Květná, Blomus a MAT the basics

RESA, spol. s r. o.

Bratislavská 27, 602 00 Brno
tel.: 545 176 154, e-mail: resa@resa.cz
www.resa.cz

Prodejna Brno
IBC Příkop 4, 602 00 Brno
tel.: 545 176 154
GSM: 739 012 672
e-mail: prodejna@resa.cz

Prodejna Praha
Hyacintová 8, 106 00 Praha
tel.: 234 697 185
GSM: 739 086 559
e-mail: prodejnapraha@resa.cz

Komiksy už dávno nejsou jen kreslené příběhy pro děti, ačkoliv Barbánka nebo Čtyřlístek si vybavíme snad všichni. Svěbytný žánr, který vychází ve kvalitně tištěných časopisech a často i knižně, má už i u nás zavedené autory. Tomáš Kučerovský s českým komiksem před časem překročil nejen naše, ale i evropské hranice.

Tomáš Kučerovský:

Jsem vypravěč příběhů

Proč právě komiks?

Jak jsem se ke komiksu dostal, to už asi ani nedokážu popsat. Kreslím ale od malička, takže to tak nějak přirozeně vyplynulo. V dětství, kolem pěti let, pro mě byl kromě obligátního Čtyřlístku dost zásadní francouzský časopis Pif, který se k nám dovážel. Ten mě tehdy hodně ovlivnil. Vlastní komiksy jsem začal zkoušet kreslit až někdy na střední škole.

Jaké bylo vaše výtvarné vzdělávání?

Dost dlouho jsem chodil do výtvarky na tehdejší LŠU, učila mě grafička Jarmila Totušková. Po gymnáziu jsem si dal přihlášky na výtvarnou výchovu na pedagogické fakultě, na FAVU a na architekturu. Architektura byla rozhodnutí na poslední chvíli a paradoxně právě ona vyšla. Školu jsem ukončil v roce 2001, ale od té doby se architektuře až na výjimky nevěnuju.

Kreslit si komiksy jen tak pro sebe nebo je vydávat knižně, to je ale rozdíl. Co vás k druhému variantě přimělo?

Na vysoké škole jsem se potkal s Tomášem Prokúpkem. Měli jsme hromadu plánů. Jeden, který se nám podařilo dotáhnout do konce, je komiksový časopis Aargh! Vydáváme ho už asi deset let. U nás v té době komiksy vůbec nevycházely, a tak jsme nevěděli, jestli se bude prodávat. První číslo jsme vydali jako fanzín v nákladu tři sta kusů. Ty se ale rychle rozebraly a dnes je číslo sběratelskou raritou, za kterou se na internetu nabízí několikatisícové sumy. Postupně jsme zvýšili náklad a zlepšili tiskovou kvalitu. Aargh! je časopis, nebo spíš sborník, který se soustřeďuje na českou, evropskou a občas i světovou komik-

sovou scénu. Asi třetinu čísla tvoří publicistika, články o historii českého komiksu, rozhovory s autory, ale především se každé číslo snažíme zacílit na komiksovou scénu v některé evropské zemi. Zvlášť se zaměřujeme na střední a východní Evropu, protože jde o ne úplně prozkoumanou oblast. Měli jsme číslo věnované komiksu polskému, rumunskému, slovenskému, ukrajinskému, ruskému, ve státech bývalé Jugoslávie... Před pár lety jsme založili občanské sdružení Analphabet-books, které kromě vydávání sborníku zaštiťuje i další naše aktivity: přednášky a prezentace českého komiksu na zahraničních festivalech, organizování výstav...

„Komiksy vnímám spíš jako autorskou záležitost.“

Pořád je Belgie komiksová velmoc?

Určitě, i když nejsem odborník na frankofonní komiks, takže francouzský i belgický beru jako jednu oblast. Brusel je ale rozhodně komiksové město. Kromě muzea v budově postavené Victorem Hortou můžete narazit třeba na komiksovou city tour, kde jsou fasády některých domů „ilustrované“ známými komiksovými výtvarníky a člověk je může podle mapky obejít. Na umělecké škole Sint-Lukas v Bruselu se komiks učí jako jeden z oborů.

Považujete se za profesionálního komiksového kreslíře?

Profi komiksový kreslíř nejsem, živí mě hlavně ilustrace, storyboardy a kresby pro reklamní agentury, sem tam návrhy pro počítačové a deskové hry nebo knižní obálky. Grafice pro

počítačové hry jsem se věnoval poměrně dlouho v Altaru Interactive, externě pak krátce pro Illusion Softworks. Komiksy vnímám spíš jako autorskou záležitost, i když je samozřejmě příjemné, když se komiks a peníze propojí. Teď jsem víc než rok každý týden kreslil politický strip pro Deník, dva a půl roku jsem vytvářel dvoustránkový komiks o architektuře pro časopis ERA 21. Nejdřív to byl seriál portrétů zapomenutých staveb 20. století, které mají architektonickou kvalitu, ale nejsou tak významné, aby byly třeba památkově chráněné. Na to navázal komiks o významných nerealizovaných projektech, kde jsem se zase snažil domýšlet, jak by vypadala současná realita v případě, že by ty budovy opravdu někdo postavil.

Většina výtvarníků se snaží, aby jejich kresba byla něčím charakteristická.

Nevím, jestli jde o vědomou snahu. Vždy v té kresbě budu poznat, ale snažím se ji přizpůsobit tématu a účelu, pro který vzniká. Komiks, který kreslím sám pro sebe nebo pro Aargh!, vypadá jinak než třeba storyboard pro reklamku. Spíš se snažím zkoušet nové věci, nezapadnout do vyjetých kolejí a nemastit pořád to stejné.

Do jaké míry se uplatní váš osobitý projev a do jaké míry se musíte podřídít?

To je různé. Nedávno jsem dělal například obal na CD kapely The Pooh, kde jsem měl úplnou volnost. Předtím jsem navrhoval CD pro šansoniérku Emu Márovou. Ta měla přesnou představu, jak by měl vypadat, a dlouho jsme se dohadovali.

„Mám rád volnost – když si můžu hrát.“

Jak vzniká váš komiks?

Nemám nějaký zaběhnutý postup. Poslední dobou dělám spíš autorské věci, kdy si i příběh píšou sám. Ale kreslil jsem i podle scénáře Štěpána Kopřivy komiks, který vyšel v časopisu Crew, kde jsem měl daný dost podrobný storyboard. Třeba k příběhu Návštěvník mi ale dal Tomáš Prokůpek text v podobě čtyř vět a mohl jsem si s tím dělat, co jsem chtěl. Mám radši volnost, když si s tím můžu hrát.

Jsou kreslíř a autor textu dva odlišní lidé?

Vůbec to tak nemusí být. Navíc je autorský komiks v poslední době na vzestupu. Také záleží na tom, jestli to člověk bere jako zábavu nebo obživu. Americký komiks je třeba mnohem víc v poloze průmyslu než nějaké autorské výpovědi. Funguje jako manufaktura, kde je scénárista, pak člověk, co to nakreslí tužkou, další člověk to obtáhne tuží, další to vybarví...

Ale pak už z trochu ztrácí ten kumšt.

Neztracuju to, beru to jako jiný přístup k věci. Čím dál víc vnímám komiks jako formu vyprávění, která je rovnocenná jiným formám jako film, literatura, divadlo... Chápu komiksového autora jako vypravěče. Dělení na scénáristu a kreslíře může fungovat, ale není to podmínka. Věci, které mě v poslední době oslovily, byly skoro vždycky autorské komiksy. Kreslíř se může snažit sám sebe příliš prezentovat, a pak obrázky až zabraňují plynutí příběhu. Zastaví-li se čtenář na každé stránce a řekne si: „Ty vole, ten to teda skvěle nakreslil, fakt je to borec...“ je to vlastně špatně.

Před třemi lety jste byl na komiksovém sympoziu – jestli to tak lze označit – v Singapuru.

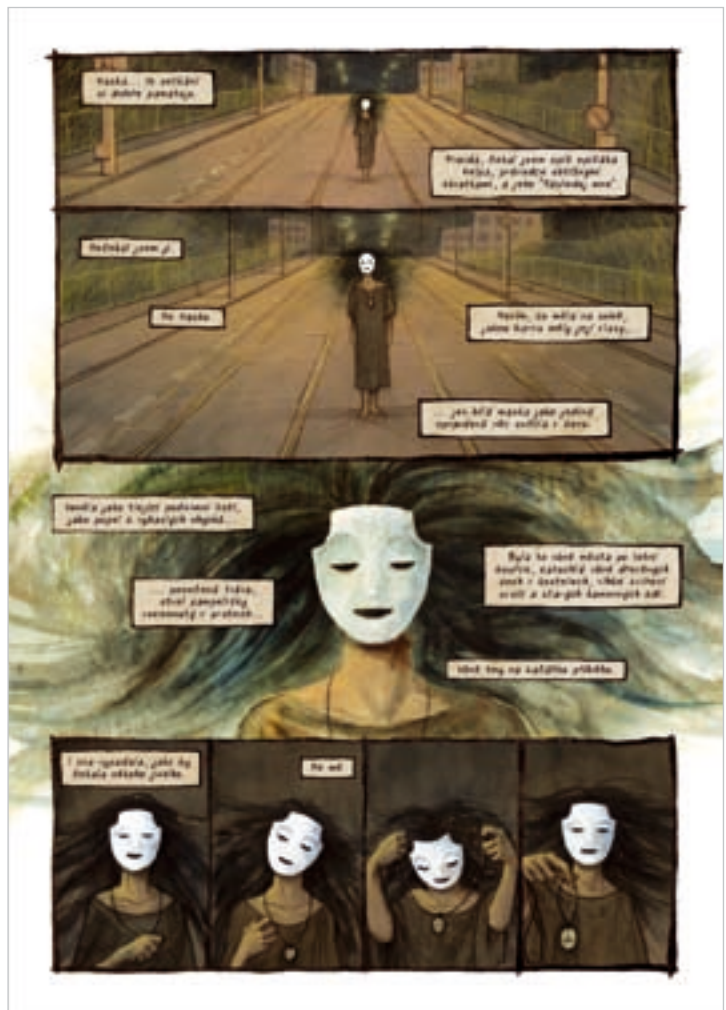
Spíš bych to nazval setkání komiksových autorů. Pořádala ho Asijsko-evropská nadace ASEF – sdružení států, které se snaží podporovat porozumění mezi Evropou a Asií pomocí kulturních projektů, výměnných pobytů, workshopů nebo setkání konkrétních profesí. V roce 2006 uspořádali pilotní projekt ze série komiksových akcí. Vybrali šest lidí z Evropy a šest z Asie a pozvali nás do Singapuru, kde jsme dva týdny pracovali na povídkovém cyklu na téma migrace a urbanizace. Bylo to celkem intenzivní, výsledkem je knížka dvanácti povídek, která letos v létě konečně vyšla. Vedlejší produkt setkání je další knížka, kterou se mi loni v létě

podarilo vydat jako speciální číslo časopisu Aargh! Už v Singapuru jsem si kreslil a měl jsem v úmyslu vydat vlastním nákladem takovou malou reportáž z pobytu. Nakonec je to sbírka komiksů všech zúčastněných autorů, doplněná jejich portréty a fotkami Singapuru. Celé je to propojené mým komiksovým povídáním o tom místě.

Co se v poslední době děje a bude dít ve vašem komiksovém světě?

V Anaphabetbooks se snažíme každý rok vydat jedno číslo sborníku Aargh! plus jeden speciál – samostatnou publikaci. Naposledy to byl katalog k výstavě Návraty komety, která se konala v Brně v Galerii Kabinet a na podzim se přesune do Prahy v rámci Komiksfestu. Jde o výstavu deseti současných autorů, kteří reagovali na komiksy z přelomu 80. a 90. let, kdy začaly vycházet časopisy Arena, Kometa a podobné. Každý z nich reagoval na jeden komiks z té doby a výsledkem je právě ten sborník. Na konci léta chceme vydat sbírku povídek Tomáše Prokūpka Gavron, ztvárněných pěti kreslíři a navazujících na výstavu před dvěma lety v Brněnském kulturním centru. Takže letos speciály vydáme nakonec dva.

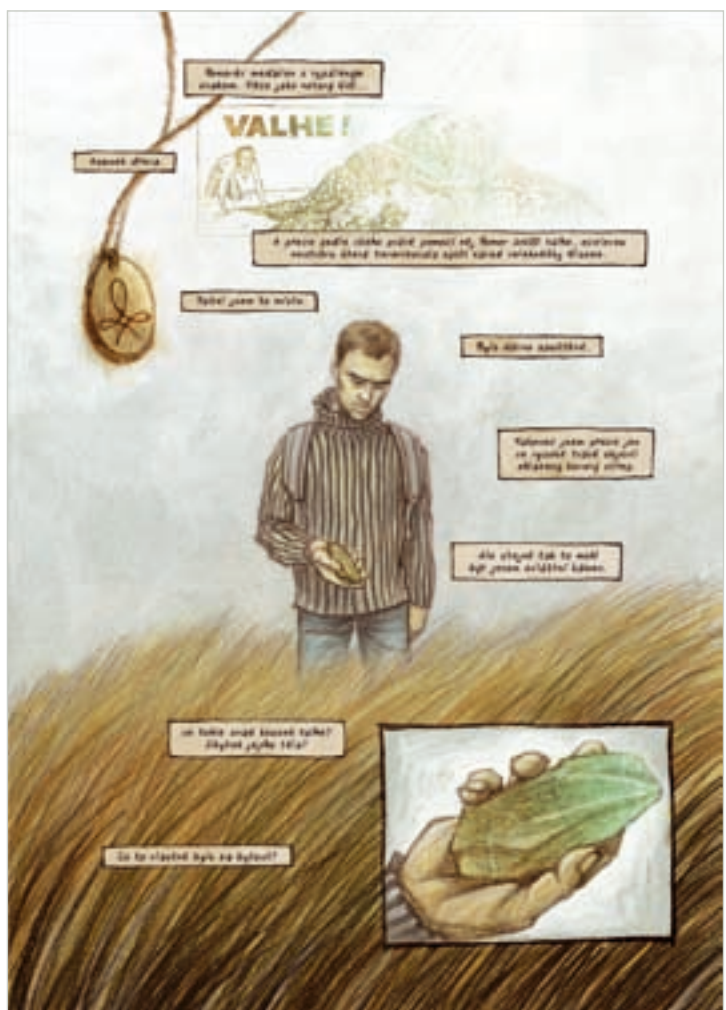

Tomáš Kučerovský

narozen v roce 1974

Vystudoval Fakultu architektury VUT v Brně, zaměřuje se na komiksovou tvorbu, ilustrace, knižní obálky, obaly CD, návrhy pro počítačové a deskové hry, storyboardy, reklamní a novinové ilustrace. Je spolueditorem komiksové revue Aargh! a spoluzakladatelem vydavatelství Anaphabetbooks. Spolupracoval na devíti počítačových hrách, publikuje v domácích i zahraničních časopisech, jeho komiksy získaly ceny na mezinárodních festivalech v Lodži, Bělehradě a Glasgow a byly mnohokrát vystaveny u nás i v zahraničí.

www.tomaskucerovsky.tk
www.anaphabetbooks.com

Zážitky z praxe aneb opravdu se stalo...

Příběh první: Nevěřte dlužníkovi

Trpělivost věřitele byla v našem prvním příběhu už více než půl roku testována stále novými a novými výmluvami. V současné době je tou nejaktuálnější ekonomická krize. Troufnu si ovšem říci, že ve většině případů jde o pouhopouhý alibismus. Pravým důvodem neschopnosti hradit své závazky totiž bývá špatný přístup dlužníka ke svému podnikání.

Zmíněnému věřiteli však trpělivost záhy došla a vzhledem k tomu, že měl všechny své smluvní vztahy korektně ošetřeny rozhodčí doložkou, využil její síly a podal rozhodčí žalobu. Asi po dvou týdnech se ozval rozhořčený dlužník: „Co to má znamenat? Vždyť jsem vám říkal, že zaplatím, a vy na mě hned podáváte rozhodčí žalobu! Jestli ji nestáhnete, odcházím ke konkurenci a vám už nedám ani korunu!“ Tak nějak věřitel dlužníkovo vyjádření popisoval, když kontaktoval Unii s dotazem, zda může žalobu vrátit zpět. Naše zkušenosti jsou ohledně výmluv a vyhrožování dlužníků velmi bohaté, a tak jsme samozřejmě doporučili, aby věřitel určitě žalobu zpět nebral. Pokud jsou strany schopny se dohodnout, ať to sdělí rozhodci a jeho prostřednictvím uzavřou smír formou rozhodčího nálezu. Bohužel se tak nestalo a věřitel žalobu zpět vzal. Dlužník mu totiž slíbil úhradu dluhu do týdne po zpětvzetí žaloby. Chyba! Dlužník věřitele ještě nějakou dobu „chlácholil“, ale po dalších čtyřech měsících spadl do insolvence.

Nechci spekulovat o tom, zda šlo o plánovaný postup. Pro věřitele to však mělo katastrofální následky. V insolvenčním řízení byl uspokojen pouze 6 % z celkové dlužné částky, a to samozřejmě nepočítáme zákonný úrok a smluvní pokutu, kterou měl zakotvenu ve smlouvě. Přitom stačilo tak málo – nevěřit dlužníkovi. A jak říká jeden náš klient: „PARTNEREM JE PRO MĚ TEN, KDO MI NEDLUŽÍ. DLUŽNÍK ZŮSTÁVÁ DLUŽNÍKEM A TAK JE POTŘEBA S NÍM TAKÉ ZACHÁZET!“ Nezapomínejte na to.

Příběh druhý: Nekorektní „partner“ nechodí po horách...

Dokážete rozlišit korektního partnera od nekorektního? Asi největším rizikem pro společnosti je jejich vlastní pochybení při výběru odběratele. A poté nedostatečná kontrola průběhu obchodního případu.

Jeden takový příběh mluví za všechny.

Dodavatel stavebního materiálu dostal velmi zajímavou zakázku, která mu měla zajistit „životí“ minimálně na dalších osm měsíců. V dnešní době úžasný obchod. Avšak vidina zisku zastínila všechny signály, které upozorňovaly na budoucí problém. Vzhledem k tomu, že se jedná o našeho klienta, měl všechny smlouvy pečlivě ošetřeny funkčními rozhodčími doložkami. A věděl také jak s nimi nakládat. Stejně tak věděl jak se zachovat v případech, kdy se naskytnou první potíže s úhradou.

Bohužel tentokrát podlehl nátlaku odběratele a rozhodčí doložku ze smlouvy vyňal. Obchod se tak rozjel de facto nezajištěn. Dodavatel dodával, odběratel odebíral. Dodavatel fakturoval, odběratel neplatil! Neměl totiž důvod. Nastavená šedesátidenní splatnost, kterou si nátlakem také prosadil, ho nijak neomezovala. Brzy byly první faktury po splatnosti. Bohužel se dodavatel nechal lehce oklamat, že je vše v pořádku. „Chybička na naší straně – účetní nezadala včas příkazy“, zněla výmluva odběratele.

Na celé věci je smutné to, že dodavatel se pravidelně zúčastňuje vzdělávacích akcí Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR. A přesně tak ví, jak se má v obdobných situacích zachovat. Podpis splátkového kalendáře, pozastavení dodávek a další zajišťovací instrumenty. Bohužel se tak nestalo a když byla navíc první faktura asi po dvou týdnech skutečně uhrazena, nabyl dodavatel dojmu, že je vše v pořádku. Bezstarostné dodávání pokračovalo. Netušil, že ona zaplacená faktura znamenala poslední peníze, které od „partnera“ viděl. Díky této částečné úhradě totiž odběratel získal dost času na to, aby nabral zboží za několik stovek tisíc.

Klient nás kontaktoval bohužel až v době, kdy jsme na základě poskytnutých informací nejenže museli odkázat celou věc soudu (smlouva neobsahovala rozhodčí doložku), ale také upozornit

na nelichotivou bilanci délka soudu versus dlužník v insolvenční. Což se také po několika měsících potvrdilo. A v insolvenčním řízení bohužel věřitel získal pouze torzo svých peněz. Z klidného osmiměsíčního životytí se stal boj o přežití společnosti. Proto znovu připomínám: Dodržujte svá nastavení za všech okolností, protože pouze zavedené rozhodčí řízení a následné zajišťovací kroky vás ochrání před velkými problémy!

text (TP)

Stöbich Brandschutz

– inovace v požární ochraně

STÖBICH
BRANDSCHUTZ

Innovationen für Ihre Sicherheit!

Firma Stöbich Brandschutz je specialistou v oblasti protipožární ochrany – zabývá se výrobou protipožárních uzávěrů a kouřových zástěn. Byla založena v roce 1980 v Goslaru (Německo), kdy přišla na trh s nápadem protipožárních uzávěrů dopravníkových tratí. Další výrobky na sebe nenechaly dlouho čekat – textilní rolovací uzávěry, kouřové zástěny, sekční brány, požární kryty elektrických zařízení, požární rychlouzavírací vrata, kouřové uzávěry a ovládací centrály jsou světovými novinkami, kterými se Stöbich Brandschutz za devětadvacet let působení na mezinárodním trhu může pochlubit. Že je Stöbich ve svém oboru opravdu jedničkou, dokazují i mnohá ocenění a certifikáty, např. Certifikát MIPS z Moskvy nebo nejnovější Německá cena za inovaci.

Stöbich se soustředí nejen na inovace a výrobu, ale sází také na jistotu do budoucnosti: Poskytuje vlastní výrobu látky i pohonů, záruku originálních dílů a pravidelné servisní služby všech výrobků.

Aby byla firma co nejbližší zákazníkovi, má své pobočky ve dvaadvaceti zemích po celém světě. Je mezi nimi i Česká, Slovenská a Maďarská republika.

STÖBICH BRANDSCHUTZ s. r. o.

Zvonařka 14, 617 00 Brno
GSM Čechy: +420 737 203 742
GSM Morava: +420 731 585 924
E-mail: info@stoebich.cz
www.stoebich.cz

inzerce

VK
HOTEL
VELKÁ KLADOVKA

UNIKÁTNÍ VÝHLED NA BRNO
27 MODERNĚ VYBAVENÝCH POKOJŮ
2 RESTAURACE, 2 SALONKY A STYLOVÁ PIVNICE
PROSTORY PRO ŠKOLENÍ, SEMINÁŘE, OSLAVY A SVATBY
CATERINGOVÉ SLUŽBY – NA PŘÁNÍ I MIMO HOTEL

HOTEL VELKÁ KLADOVKA
JEDOVNICKÁ 7 628 00 BRNO

OTEVŘENO KAŽDÝ DEN OD 11.00 DO 22.00 HODIN
TEL.: +420 544 424 911, +420 731 477 777, E-MAIL: KLADOVKA@KLADOVKA.CZ, WWW.KLADOVKA.CZ

Kdepak levituje Josefína Bakošová?

Milé a zároveň kuriózní názvy létají kolem Josefíny Bakošové: Chi-chi, Chose, Hard-de-core, Tralala...Co se za nimi skrývá? Někdy oděv, jindy šperky, interiérový design, dílna, v níž můžete i sami něco vyrobit, případně výtvarník, který vám pomůže s návrhem interiéru. To vše je profesní scéna Chosefíny.

Jaké byly vaše galerijní začátky?

Už ze školy má člověk nacvičené projekty typu: „Kdybyste otevřel obchod, jak by se jmenoval, jak by vypadal, co by se v něm prodávalo, jaké by bylo logo...“ To mě baví, začátky mám ráda. Před šesti lety jsem sepsala projekt a přišla s ním na radnici městské části. Líbil se, tak mi poskytli prostory. Ale trvalo to skoro dva roky. Chtěla jsem výklady, aby dovnitř bylo vidět z ulice, ale většinou jsou k dispozici všelijaké sklepní místnosti.

Člověk si obvykle něco maluje, ale když se do toho ponoří, humor ho přejde.

Také to tak bylo. Dva měsíce jsem se potila, abych vše vymyslela co nejhezčí a zrovna název mi vůbec nešel. Chtěla jsem v něm mít slovo „dekor“. Hard-de-core vznikl z popudu mého muže, který má rád hardcore muziku. Přišlo mi skvělé vložit tam dvě písmenka a vyrobit tak paradox: Galerie má růžový interiér a je tu plno něžných ženských věcí. Když bylo třeba pojmenovat sdružení, vzniklo to tak: „No třeba tralala, protože já už fakt nevím.“ A bylo to.

Proč vůbec vzniklo občanské sdružení Tralala?

V podstatě ho bylo nutné založit kvůli úřadům. Jsme šestičlenná skupinka výtvarníků, která zpočátku provozovala galerii a dílnu, ale teď už jsem tu vlastně zůstala sama. Ostatní, a je jich už přes stovku, sem jen dávají své věci.

„V galerii své věci prezentují i mladí a neznámí umělci.“

Jaké cíle si klade galerie Hard-de-core? Spousta mých spolužáků tvořila krásné věci a nikdo o nich nevěděl. Pražské galerie nejsou otevřené pro mladé a neznámé výtvarníky, takže byli poschovávaní doma stejně jako jejich práce. V naší galerii prezentují své věci a zároveň je tu i dílna. Součástí našeho projektu totiž tvoří pořádání kurzů pro děti i dospělé.

Do jakých kurzů se k vám dá chodit?

Konají se v zimním a letním semestru vždy jednou týdně. Pro děti je to hodina, pro dospělé dvě. Jsou zaměřené na výrobu šperků, textilní hračky a různé výtvarné techniky. Dřívější víkendové kurzy se moc neujaly. To mě překvapilo – myslela jsem, že bychom tak mohli oslovit lidi, kteří mají přes týden práci do večera a o víkendu přece jen víc času. Navíc sem kdokoliv může v otvírací době přijít a něco si vyrobit. Nazvali jsme to Udělej si sám. Máme připravené polotovary

na všechno možné: keramický hrnek, malování na porcelán, vyšívání stínidel na lampy, šperky... Na prázdniny jsme naplánovali týdenní kurz šití. Nejčastěji sem chodí manažerky, které celé dny sedí v kancelářích a pak si potřebují odpočinout při ruční práci. Třeba právě o šití, kterému se naše maminky a babičky hodně věnovaly, protože v obchodech nic moc nebylo, je velký zájem.

Jak jste se dostala od scénografie k navrhování oděvů?

Vystudovala jsem alternativní scénografii, kde šlo často o loutky a kostýmy. Klasická scénografie mě moc nebaví, ani po těch stavebách na jevišti nijak netoužím. I loutky jsem většinou šila a nepoužívala dřevo. Takže cesta k oděvu byla přirozená. Jako diplomku jsem dělala své vlastní představení Šitá pohádka. Po škole jsem nějakou dobu pracovala pro divadla, ale kolektivní práce mi neseď. Člověk je součástí nějaké rádoby společné myšlenky, pořád se něčemu podřizuje a vznikají kompromisy, se kterými jsem já byla skoro vždy nespokojená. Z toho vyplynula cesta k mé současné práci. Vždycky jsem si navrhovala a šila věci pro sebe a když jsem udělala něco pro kamarády, moc se to líbilo. Na návrhářství jsem neměla čas, protože galerie ho spotřebuje hodně. Ale když jsem občas vytvořila nějaké modely, hned se prodaly, tak jsem změnila priority. Teď už se věnuji převážně návrhářství.

Vraťme se ještě k divadlu. Jaké byly vaše scénografické práce?

Hodně jsem dělala pro dětská loutková divadla – Minor a Divadlo na Kladně, většinou pohádky, ale také mám na kontě věci třeba pro Disk. Zdá se, že člověk odevzdá návrhy a může se pustit do jiné práce, ale ve skutečnosti ještě čtvrt roku tráví čas na zkouškách. Dnes bych na to neměla čas, tak mě ani nemrzí, že pro divadlo zrovna nic nedělám. Na druhou stranu bych kostýmy pro velkou činohru navrhla docela ráda, ale až časem.

Když navrhuje oblečení, promítá se do toho ještě scénografie?

Určitě. Spousta lidí říká, že některé mé věci připomínají půjčovnu divadelních kostýmů. Také mám ráda historii, takže se v modelech objevují prvky z historických oděvů. S divadlem se mi návrhářství pojí i tím, že si dopředu představuji, na koho by model měl být. Snažím se vystihnout jeho charakter, jako se v divadle kostýmem dotváří role. Když přijdou lidi do galerie, hned vím, co komu padne. Každý potřebuje obleče-

ním vystihnout svou povahu a náladu. Někdy je má představa o charakteru člověka možná až na obtíž, asi bych to měla potlačit, ale nějak mi to nejde. Divadelní kostým se mi do oděvu promítá také variabilitou. Snažím se, aby se model dal proměnit: Jednou funguje jako sukně, podruhé jako plášť... Pozůstatkem ze střední školy je propojování oblečení s grafikou. Kombinuju různé prošívání, stuhy... Placaté 2D prvky se mi vždy nějak promítnou do 3D prostorového modelu.

„Baví mě elegantní móda, pohodlná pro život ve městě.“

Jak se vyvíjí vaše spolupráce s kolegy v galerii?

Loni, kdy jsem ještě pod značkou Chose spolupracovala s Pětou Krčkovou (značka Petii, pozn. aut.), jsme tu měli hodně sportovní věci. V poslední době mám tendence dělat spíš elegantnější módu, ovšem takovou, která bude pohodlná pro život ve městě. Ráda bych navrhovala večerní šaty, které by se daly vzít i přes den a večer jen nějak proměnit a doplnit. Loni jsem poprvé spolupracovala s Markétou Richterovou, která navrhuje a vyrábí šperky z transparentních plastů. Vybraly jsme si lesní téma a ona vytvořila kukličky různých barevných nádechů. Také tu jsou kovové šperky Anny Steinerové a v souvislosti s kolekcí Levitace jsem oslovila Hanuše Lamra, kterýže stříbra odlévá různé přírodní tvary. Ráda bych ale, aby modely – i přes doplnění specifickými šperky – zůstaly určené pro denní nošení.

Dbáte na módní trendy?

Prohlédnu si to, ale moc se jimi neřídím. Vlastně skoro vůbec. Mám až strach jím podlehnout, třeba proto, že jsou hrozně krátkodobé. Ráda bych, aby si mé věci uchovaly nadčasovost. Nejhorší je, že každý obchod má z obecných trendů vybraný ten svůj, i použité materiály jednoznačně míří ke konkrétní značce. Na ulici pak přesně vidíte, odkud která slečna přišla. Je to trošku stádní jev.

Vaše modely patří mezi nepřehlédnutelné.

Jaká je vaše klientela?

Chodí sem dost žen, které profese nutí dodržovat poměrně striktní „dress code“. Postupně se ale nechávají přesvědčit, že mnohé věci nejsou tak extravagantní, aby je nemohly nosit. Leckteré z mých modelů se dají vzít ke kostýmu a výborně ho oživí. A ty ženy se vrací, což značí, že jsou spokojené. Ale většinou sem chodí lidi, kteří nemají problém obléknout si něco extravagantnějšího.

Jaká je současná a budoucí kolekce?

Na jaře jsme měli v galerii vernisáž nové kolekce Chi-Chi jaro léto, soustředěné na šaty, sukně a košile. Teď pracuji na kolekci pracovně nazvané Levitace. Tu bych ráda představila na podzim na Designbloku. Zkousím, co se bude líbit, pak to doplním podzimmními a zimními věcmi.

Podpoří ten název nějaké speciální materiály?

Spíš je to moje levitace. Snažím se vytvořit nálady pomocí asymetrických střihů, kdy jednotlivé části oděvu zdánlivě nemají nic společného... Také bych ráda vytvořila nafukovací kostým, který by ve stánku na Designbloku opravdu levitoval. Hodně je to dané materiálem na padáky, takže vlastně ano, s materiálem to souvisí.

Co vás letos ještě čeká?

Poprvé mě oslovili z Ženy.cz, abych na jejich přehlídku navrhla nějaké modely. Hned po Designbloku začnu pracovat na akci Supermarket, která se loni před Vánoce konala podruhé a měla velký úspěch. Doufám, že letos bude také fajn. Příští rok na jaře bych ráda jela do Vídně na akci Modeplast. Podobá se Designbloku, ale je víc zaměřená na módu. A i na tu se musím pečlivě připravit.

Josefina Bakošová

Vystudovala Výtvarnou školu Václava Hollara a Loutkovou a alternativní scénografii na DAMU. Má za sebou návrhy a tvorbu pro loutková divadla i samostatné divadelní projekty. Dnes pracuje jako kostýmní a oděvní výtvarnice, ilustrátorka a galeristka, vede výtvarné kurzy pro veřejnost. Její modely nesou značku Chi-Chi a jsou k mání v galerii Hard-de-core. Prezентuje se na designérských výstavách i módních molech. Je vdaná a má dvě děti.

Charitativní akce Unie pomůže poraněným dětem

Každá prosperující firma či instituce by měla mít zodpovědnost nejen vůči svým klientům a partnerům, ale také vůči sociálně potřebným lidem. Proto jsme se rozhodli připravit na letošní léto charitativní akci ve prospěch Nadačního fondu Modrý hroch, který pečuje o poraněné děti. Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR fondu věnuje 1000 Kč z nákladů rozhodčího řízení z každé žaloby přijaté v průběhu měsíce srpna. Šek s výtěžkem akce předáme zástupcům fondu na golfovém turnaji Golf Cup Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR 2009, který se uskuteční 10. září na hřišti v Kořenci. Nadační fond Modrý hroch za získané peníze pořídí nezbytně nutné přístroje: infúzní a injekční pumpy, tepelný nebulizátor a monitory dechu. Těší nás, že můžeme pomoci hospitalizovaným dětem a příspěvkem na moderní nemocniční vybavení usnadnit jejich léčbu i rekonvalescenci. Usilujeme o to, aby naše pomoc byla kontinuální – loni jsme ve prospěch fondu uspořádali dobročinnou aukci a již nyní připravujeme další charitativní akce. Všem dětem přejeme co nejrychlejší uzdravení!

text Miroslav Mašek

Na skok do Nepálu za slony i chrámy

Byli skoro na dosah ruky. Dva velcí nosorožci. Přesto se jich nikdo nebál. Proč taky. Nosorožec je sice velké zvíře, ale slon je ještě větší. A sedíte-li na slonu, máte pro strach uděláno, i když jinak třeba vyhledávání silných zážitků nepatří k vašim prioritám.

Projížďka na slonech džunglí nepálského národního parku Chitwan je silný zážitek. Je to zážitek, přestože na slonu nejedete sami. Mimo vás a poháněče, který sedí zvířeti přímo za ušima, se v nepohodlné ohradce na sloním hřbetu tísní další tři až čtyři turisté. A je to zážitek, přestože na dalším slonu nedaleko jede skupinka japonských turistů, kteří se ani v džungli u indických hranic neobejdou bez svého nabašeného mobilu. Buď do něj řvou na celou džungli a svěřují se přátelům kdesi doma, že zrovna sedí slonovi na hřbetě, nebo jejich mobil zrovna vyzvání, když jim volá někdo z přátel sedících na dalším slonu vzdáleném asi patnáct metrů.

Nepál, to nejsou jen bílé velehorské štíty Himalájí, ale také zelená džungle, sloni, nosorožci, tygři a krokodýli. V Nepálu lze najít věčný sníh i horké tropy. A také divoké řeky jako stvořené pro rafting zkušených vodáků i méně zkušených turistů, kteří mají alespoň kousíček odvahy.

A zapomenout nelze ani na stovky chrámů, stúp a božských soch všeho druhu, od Budhy přes Šivu až nevíme ke komu... Není divu – Budha se kdysi dávno v Nepálu narodil. Vzpomenout musíme i na Káthmándú, hlavní město Nepálu, vymykající se snad všem běžným kategoriím. Káthmándú, to je krása i špína zároveň. Je to i puch odpadků a výfukových plynů z tisíců automobilů proplétajících se mezi rikšami, chodci i krávy. Ty mají absolutní přednost. Káthmándú, to je šilenný shon a ruch, ale také klid stúp. Ovšem záleží i na tom, jaký čas si zvolíte k návštěvě.

Navštívit Nepál v červenci by se mohlo někomu zdát bláznovstvím. Není tomu tak. Alespoň ne úplně. Pokud se někdo chce věnovat převážně nepálské klasice – trekkingu – je opravdu lépe se období dešťů, které trvá od června do září, vyhnout. Pokud se ale chcete naopak vyhnout zástupům turistů, kterých je zde dnes přešršel, a nevadí vám občasné deště a vlhko, není letní termín žádný problém.

Divoký Chitwan

Chitwan býval honitbou pro vladaře, kde lovci vraždili zvěř ve velkém. Třeba britský král Jiří V. tam v roce 1911 za 11 dnů skolil 39 tygrů a 18 nosorožců. Kvůli pytláctví to pak v dalších letech došlo tak daleko, že v roce 1960 žily v Chitwanu pouze dvě stovky nosorožců. O dva roky později tam ale vyhlásila nepálská vláda rezervaci a v současnosti žije v Chitwanu na 550 nosorožců indických, což je více než čtvrtina světové populace. V národním parku je také na sto tygrů a nejméně čtyři stovky indických bizonů. Na část roku

tam přichází z Indie rovněž padesátka slonů. Národní park nemá vstupní bránu. Není oplocen, pouze ho střeží vojáci – hlavně před pytláky. Plot nahrazuje řeka a pomyslnou vstupní branou je vesnice Sauraha, kde přijíždějící turisty vyplivuje rozhrkaný autobus, který zastavuje na travnatém rozbahněném plácku – „nádraží“. Dál jdou turisté po svých nebo se nechají umluvit místními hotelovými „naháněči“ a vezou se v džípu.

V Chitwanu lze zažít nejen projížďku za nosorožci (vzácněji i za tygry) na slonech do nitra džungle, ale také plavbu po říčce Rapti na čemsi, čemu se snad dá říkat kánoe či píroga. Ve skutečnosti jde o kus kmene stromu, který stavitel vydlabal a lehce opracoval. Při troše štěstí může cestovatel při plavbě zhlédnout nejen divokou říční scenérii a exotické ptáky, ale i krokodýly. Pro turisty s duší dítěte pak může největší zážitek skrývat sloní farma. Místní tam chovají a cvičí slony, které pak využívají právě pro turistické výpravy do džungle. Pohladit si slůně a nakrmit ho speciálními suchary, to se vám na mnoha jiných místech nepoštěstí.

Všudypřítomné chrámy

Chrámy a pagody jsou v Nepálu prakticky všude. Průvodce jedné z místních cestovních kanceláří Sagar Maharajan tvrdí, že pagody začali kdysi jako první stavět Nepálci. Až pak to jeden místní architekt naučil Číňany. Nepál je hinduistická země. Budhistů je tam kolem pěti procent, muslimů ještě méně – asi tři procenta z asi 30 miliónů obyvatel. Zemi, která byla až do roku 2008 královstvím (nyní je federativní republikou), obývá více než 60 etnik a kastovních skupin, lidé tam hovoří 36 jazyky a dialekty, ale naprostá většina místních se dorozumí nepálsky. Ve velkých městech se lze domluvit anglicky. ➤

Obyvatelé Nepálu žijí bohatým náboženským životem. Pokud se jim někdo pokouší vysvětlit, že je ateista, příliš to nechápu. Chrámy nejsou žádné zakonzervované památky. Třeba v hinduistickém chrámu Pashupatinath, který leží na okraji posvátné řeky Bagmati a je zasvěcen Šivovi, panuje čilý ruch. Všude je plno místních i turistů. A na každém kroku spousta malých opiček, které loudí pamlsky. Pashupatinath žije i díky mrtvým. Místní je tam spalují na dřevěných hranicích na zvláštních kamenných pódíích, vybudovaných na schodech u řeky. V širokém okolí tak lze cítit nasládlý kremační zápach. Živoucí památkou je i Boudhanath, největší buddhistická stúpa v Nepálu a možná i na světě, která leží asi osm kilometrů východně

od Káthmándú. Jde o posvátné místo, které využívají hlavně Tibeťané žijící v Nepálu. Typické Budhovy oči a nos namalované na čtvercové nástavbě bílé kupole stúpy, hejna ptáků sedících na kupoli, všudypřítomné barevné vlajky, dlouhé řady modlicích mlýnků a vytesaní sloni střežící posvátné místo. Na takový pohled se nezapomíná. Unikátní je rovněž město věřících Bhaktapur, jedno ze čtyř královských měst v okolí Káthmándú, žijící barvitými festivaly Newarů. Tamní Zlatá brána (ve skutečnosti z pozlacené mědi) patří k nejdůležitějším uměleckým dílům v údolí Káthmándú. Pagodovité chrámy jsou podobné těm v hlavním městě, ale mnohé uličky Bhaktapuru skrývají i cosi navíc. Místní pracují před svými příbytky a posedávají u starých chrámů, popíjejí čaj a hovoří s přáteli. V ulicích je plno lidí, ale žádná auta. Ta do města nesmějí. Pozoruhodnou kombinací historie a dneška je maličký chrám uprostřed náměstí Taumadhi, který byl poničen při zemětřesení v první polovině 20. století. Teď je z něj restaurace pro turisty. Sedíte-li na ochozu v patře a popíjíte třeba místní pivo, máte zároveň výhled na velký pagodovitý chrám Nyatapola s pěti střechami.

Himalájské podhůří

Pokud někdo nechce vidět hory, může se jim vyhnout i v Nepálu. Ovšem být v Nepálu a nevidět alespoň kousek velehor... Himalájské vrcholy lze spatřit třeba z Nagarkotu, který leží asi 30 kilometrů od Káthmándú. Je to kopec vysoký přes 2000 metrů, odkud je na velehory krásný výhled. A vůbec to nemusí být z terasy luxusního

hotelu, kterých tam stojí plno. Když je dobré počasí, objeví se v dáli sedmi- a osmitisícovky Mt. Manaslu, Ganesh, Langtang, Gaurishankar a mnoho dalších každému, i turistům s batohem na zádech. Někdy jde vidět dokonce i Mt. Everest. Vrcholky Annapurny jde zase zahlédnout z Pokhary, města, odkud často vyrážejí horolezecké výpravy. Pokhara, v prospektech označovaná za nejkrásnější místo na světě, je přírodní jezerní město, brána do oblasti Annapurny, obvykle plná turistů, horolezců, cestovatelů a krámků se suvenýry. Turisté tam mohou navštívit třeba chrám Bindebasini, vodopády Devis, řeku Seti nebo se projet na lodičce po jezeře Fewa.

Rafting na Trishuli

„Tak, a končím...“, pomyslel jsem si. Asi až příliš klidně na to, že už jsem v plicích neměl skoro žádný vzduch a hlavou a posléze i tělem jsem narazil do dna raftového člunu. Zespodu, z kalné vody rozvodněné řeky Trishuli. Ovšem alespoň už jsem byl blízko hladině. Před malou chvílí to vypadalo hůř – klesal jsem ke dnu jako kámen. Ještě že zafungoval Archimedův zákon a taky záchranná vesta. A přitom to začalo tak nevině. Nejprve rafting jaksi vypadl z původně naplánovaného programu. Když jsem to řekl průvodci, zase se tam vrátil. V člunu nás bylo víc. Manželka, já, náš průvodce a dva kluci „raftáci“. Prý zkušební, přesvědčoval nás průvodce. Ano, uměli to, na raftu se chovali profesionálně. To jen já zbytečně přemýšlel, místo toho, abych rychle zareagoval, tak jako ostatní. Zbytečně jsem přemýšlel v nepatřičné chvíli, když jsem

na své straně člunu spatřil ve vodě ocelové lano. Nejprve jsem myslel, že to je elektrický kabel, pak jsem ho chtěl pádem a posléze holou rukou odstrčit. Velmi bláhové. Odkudsi spadlé lano leželo místy pod hladinou, místy nad ní napříč korytem řeky Trishuli. A náš člun tlačil směrem k lanu neúprosně silný kalný říční proud. Jako bych chtěl rukou odtlačit horu! Ve chvíli, kdy jsem už pomýšlel na to, že dno řeky Trishuli se stane mým posledním útočištěm, se stal zázrak. Dobře, možná to nebyl zázrak. V každém případě se však nějak změnilo proudění řeky a člun se pohnul jinou rychlostí než moje tělo pod ním. Rázem jsem byl nad hladinou a předchozí ticho se změnilo v křik manželky volající moje jméno. Vytáhli mě do člunu, promočeného a roztřeseného. A nejlepší na tom bylo, že nás čekala ještě asi dvouhodinová plavba po rozvodněné řece. Přiznávám, byl jsem pak mnohem opatrnější a v duchu si říkal – panebože, já to snad možná přežiju. To manželka se dala do boje s řekou mnohem náruživěji: „Ty svině, já ti ukážu,“ křičela na kalnou vodu až do konce cesty snad při každém zuřivém zanoření pádla... Deset dní strávených v Nepálu není mnoho. Pokud ale nemáte moc času a přece chcete poznat alespoň nejzajímavější místa a pamětihodnosti a třeba si trochu zvýšit hladinu adrenalinu, stojí i krátké objevování Nepálu za to.

Kde hledat

...česky

www.mzv.cz/jnp/cz/

encyklopedie_statu/asiie/nepal

www.namastenepal.cz

www.bedekr.cz/staty/Asie/Nepal

www.cs.wikipedia.org/wiki/Nepál

...anglicky

www.nepal.com

www.info-nepal.com

www.visitnepal.com

www.welcomenepal.com

www.lonelyplanet.com/nepal

DISCOVERY 4

Další krok k dokonalosti

LAND ROVER Discovery 4

2,7 TDV6 190 PS/440 Nm
již od 915 000,- Kč bez DPH

GO BEYOND

CARTec motor s.r.o.
Mariánské n. 5, 617 00 Brno-Komárov
tel.: 545 233 556, fax: 545 234 308

GPS: 48° 10' 28,5" N
16° 27' 18,3" E
www.cartec.cz

“FUNDAMENTUM AUTEM EST IUSTITIAE FIDES, ID EST DICTORUM CONVENTORUMQUE CONSTANTIA ET VERITAS.”
(Základem spravedlnosti je důvěra, to znamená stálost a upřímnost ve slovech i v dohodách.)

MARCUS TULLIUS CICERO

Lidé přestávají věřit ve spravedlnost. Jejich důvěrou otřásá především nestálost spravedlnosti a dlouhá cesta k ní. Nemožnost domoci se práva v reálném čase je pro člověka stresující a nepříjemná. Podnikatelské subjekty se již v minulosti snažily najít alternativu k soudnímu systému. Postupně vznikla řada způsobů řešení sporů mimo rámec soudní moci. Mezi nimi i závazný a vykonatelný způsob rozhodování, který je znám v různých historických epochách, právních i společenských systémech: **rozhodčí řízení – arbitráž.**

...vidoucí spravedlnost

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.

přichází s nabídkou své činnosti v době, kdy v naší společnosti významným způsobem zaostává efektivní vymahatelnost práva. Na rozdíl od soudu je Unie komerčním subjektem, kterému záleží na transparentnosti a legálnosti. Zároveň vždy usiluje o rychlost, odbornost a předvídatelnost rozhodování. Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím rozhodců Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR zaručuje stejnou nezávislost jako soud. Filozofie společnosti je zhmotněna v mottu:

Dostupná spravedlnost.

Unie pro rozhodčí
a mediační řízení ČR

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
Office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 592
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.urmr.cz

CIAF opět přivítá špičkové piloty i stroje

Úžasné akrobatické výkony, mocné bojové letouny, ukázky výsadků a práce záchranářů... To vše přináší největší letecký den na území ČR – Czech International Air Fest. Letecké motory se ale letos nerozehřmí nad moravskou metropolí, CIAF se vrací do své kolébky v Hradci Králové.

CIAF má na české poměry už zajímavou tradici. Nejrozsáhlejší letecká přehlídka a soutěž špičkových vojenských bojových strojů v tuzemsku letos přiláká fanoušky letectví z celé Evropy už po šestnácté. Prvních osm ročníků se odehrálo na královéhradeckém letišti. V roce 2003 však armáda vypověděla dohodu se zdejší radnicí o spolupřádání leteckého dne a oznámila, že omezí svou účast na akci. A zanedlouho vypověděla smlouvu i se spolupřádající agenturou. Ta se naštěstí dohodla s představiteli Jihomoravského kraje a přesun CIAFu na brněnské letiště Tuřany akci zachránil před smutným koncem. Kvůli rostoucímu civilnímu provozu v Tuřanech i dalším potížím se však airshow letos ve dnech 5.–6. září opět uskuteční ve svém „rodišti“. A zůstane tam minimálně dalších pět let.

Nejvíce zastoupeny budou vzdušné síly AČR.

Přes starosti spojené s místem konání se pořadatelům i tentokrát podařilo zajistit účast mnoha zajímavých pilotů, skupin a strojů. Kromě domácích „žokejů“ své umění předvedou letci francouzští, polští, maďarští, němečtí, američtí, belgičtí, britští, srbsští a dokonce i jordánští. Nejvíce zastoupeny budou v leteckých i statických ukázkách tradičně vzdušné síly Armády České republiky. Na nebi se představí stíhačí JAS-39 Gripen, bitevní L-159 ALCA a cvičné L-39 Albatros, z vrtulníků pak bitevní Mi-24 a dopravní Mi-171Š. L-159 a Mi-24 budou svoji údernou sílu demonstrovat při ukázce útoku na pozemní cíle. Při simulované záchranné misi SAR (Search and Rescue) a při hašení požáru se předvedou vrtulníky polské provenience W3A Sokol, jejichž posádky se už mnohokrát vyznamenaly – třeba při záplavách. Chybět nebude ani jeden z nejnovějších přírůstků v inventáři českého letectva: Airbus A319, který slouží k dopravě VIP a vojáků.

Perličkou bude akrobatický tým Jordánského královského letectva.

Z notoricky známých vojenských letounů nad hlavami návštěvníků zaburácejí stíhačky F-16, Mirage 2000 či Tornado, kromě českých Gripenů do Hradce zavítají i ty maďarské. Znalci vojenské techniky ocení návštěvu srbských strojů vlastní výroby Super Galeb a Orao. Milovníky akrobacie pak nadchne polská skupina Bialo-Czerwone Iskry (létající na cvičných proudových strojích PZL TS-11 Iskra) či proslulý maďarský pilot

Peter Besenyei na letounu EXTRA 300 – hvězda série závodů Red Bull Air Race. Perličkou jistě bude akrobatický tým Jordánského královského letectva The Royal Jordanian Falcons. Chybět nebudou ani další lákadla včetně obřího letounu včasné výstrahy AWACS.

Patříte-li mezi milovníky letectví – a obzvlášť toho vojenského, neměli byste si letošní CIAF nechat ujít. Odměnou vám budou skvělé pilotní výkony profesionálů i možnost doslova si vlastníma rukama osahat moderní leteckou techniku. A ti z vás, kteří rádi fotografují a uloví vydařený a zajímavý záběr, se budou moci zúčastnit tradiční soutěže o nejlepší snímky CIAFu. Neváhejte, motory už startují...

Kde hledat...

...info o akci

www.airshow.cz

...letišťe Hradec Králové

Letiště se nachází asi 4 km severovýchodně od Hradce Králové.

GPS pozice: 50°15'15"N; 15°50'43"E

Konference o rozhodčím řízení ve stavebnictví přivítala stovku stavařů

Vzdělávání managementu českých společností patří mezi nejvýznamnější sekundární aktivity Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR. V souvislosti s přetrvávající ekonomickou krizí se náš tým rozhodl připravit specializovanou vzdělávací akci zaměřenou na některé z nejvíce postižených odvětví. Na základě zkušeností z praxe, statistických výzkumů i článků v odborném tisku jsme zvolili stavebnictví. Právě pro subjekty podnikající v tomto oboru jsme tak uspořádali odbornou konferenci ARBITRATION 09 – rozhodčí řízení ve stavebnictví.

V Konferenčním sálu Hotelu Avanti v Brně se ve čtvrtek 18. června 2009 sešlo přes sto zástupců významných stavebních společností. V obecné rovině byla konference zaměřena na řešení problémů s horšící se platební kázní odběratelů, pohledávkami po splatnosti, dodržováním smluvních podmínek apod. Program byl sestaven tak, aby získané informace měly pro účastníky praktický význam pro každodenní provoz firmy. Posluchači se tedy dozvěděli, jak v době krize rozpoznat solventní firmu, jak uzavřít „neprůstřelnou“ smlouvu o dílo či kupní smlouvu, jak řešit spory smírnou cestou či jak rychle získat své peníze pomocí rozhodčího nálezu jako exekučního titulu. Nechybělo ani zasazení arbitráže do mezinárodního kontextu stavebnictví nebo zhodnocení aktuálního stavu krize. U mikrofonu se přitom vystřídali skuteční experti z různých oborů: děkanka Právnické fakulty Masarykovy univerzity prof. Naděžda Rozehnalová, jeden

z nejlepších českých mediátorů s praxí z USA Mgr. Robert Cholenský, ekonom přednášející na Rašínově vysoké škole i Masarykově univerzitě Bc. Ing. Mojmír Sabolovič a další.

Mnoho hostů příjemně překvapila komplexnost témat i úroveň jejich podání.

Posluchači byli s průběhem a organizací konference jednoznačně spokojeni, mnoho hostů příjemně překvapila komplexnost témat, úroveň jejich podání i precizně dodržovaný harmonogram. Ing. Luboš Prokeš ze společnosti TRIBON s. r. o. např. uvedl: „Konference naprosto splnila má očekávání. Naše společnost zatím nemá zkušenosti s rozhodčím řízením, ale věřím, že v budoucnu nám arbitráž pomůže vyřešit mnoho případů a řadě z nich také předejít.“ Spokojenost vyjádřil i Ing. Dušan Vrtal ze společ-

nosti SERVIS CLIMAX a. s.: „Před několika týdny jsme se rozhodli začít používat rozhodčí doložky. Přijel jsem na konferenci, abych se přesvědčil, zda jsme udělali dobře. A musím říct, že jsem si zde správnost našeho rozhodnutí potvrdil. Soudy jsou i přes jisté zlepšení stále velmi pomalé... Samotná konference byla skvěle naplánována, nic mi tu nechybělo.“

Mezinárodní kontext arbitráže zaujal Ing. Petra Horáka, ředitele DELTA ETS s. r. o.: „Všechny příspěvky byly velice zajímavé, především pak téma rozhodčího řízení v mezinárodním kontextu prezentované profesorkou Rozehnalovou. Na tuto přednášku jsem se nejvíce těšil a splnila mé očekávání. Získal jsem mnoho informací i odkazy na internetové zdroje. Naše společnost zatím nemá zkušenosti s řešením sporů na mezinárodní úrovni, nicméně naše obchodní vztahy směřují i do zahraničí, takže jsem rád, že jsem se v této oblasti mohl dovzdělat. Konference jako

povědně a vybírá si rozhodčí centra, která nemají kredibilitu a nedokáží doložit správně sestavit a zavést. Až v Unii pro rozhodčí a mediační řízení ČR jsem našel rozhodčí centrum, které funguje skutečně profesionálně a kvalitně.“

Spokojeni nebyli pouze posluchači, ale také sami přednášející.

Z desítek dalších zúčastněných subjektů uvedme alespoň několik společností a institucí:

Deceuninck, STRABAG, Dálniční stavby Praha, K4, Technologický park Brno, KALÁB, CEMEX Czech Republic, CTP Invest, HUTIRA - BRNO, Atelier HABINA nebo Česká asociace konzultačních inženýrů. Spokojeni s konferencí však nebyli pouze posluchači, ale také sami přednášející. Mojmír Sabolovič ocenil její hladký průběh: „Z akademické půdy mám s konferencemi poměrně velké zkušenosti, zúčastnil jsem se již řady takových akcí na několika kontinentech. Konference Rozhodčí řízení ve stavebnictví byla velmi dobře připravena a zorganizována. Nikde se nevyskytly zmatky a precizně se dodržoval časový harmonogram, což je vždy velmi obtížné. Příjemně mě překvapil i počet účastníků, zkrátka nemám žádné výhrady.“ Na odbornou část programu navázal společenský Gala večer v luxusní restauraci U Kastelána. V přátelské a neformální atmosféře a za poslechu oddechové hudby mohli účastníci konference ochutnat doutníky od společnosti Mostex Group, vína z vinařství Miroslav Mikulica či prémiové rumy Ultra Premium Brands. Zejména dámy ocenily prezentaci diamantů přichystanou společností DIAMONDS INTERNATIONAL CORPORATION.

celek byla výborným úvodem do dané problematiky a podle mě tak sto procentně splnila svůj účel.“ Své zkušenosti s pořadatelem konference shrnul advokát JUDr. Ladislav Soukup: „Můj názor na rozhodčí řízení je velmi kladný, považují arbitráž za skutečně efektivní metodu. Mnoho subjektů však nepoužívá rozhodčí doložky zod-

Konference ARBITRATION 09 – rozhodčí řízení ve stavebnictví byla úspěšná a splnila svůj cíl – seznámit podnikatele ve zvoleném oboru s efektivními nástroji na překonání krize. Její konání by ním méně nebylo možné bez precizní spolupráce mnoha partnerů. Naše poděkování patří především generálnímu partneru – profesionálnímu vyhledávači WLW, který je v současnosti nejvýznamnějším B2B vyhledávačem na českém trhu. Dále hlavním partnerům: společností Stöbich Brandschutz s. r. o. specializované na protipožární ochranu, polygrafickému centru STUARE, s. r. o., společností Gamma Eastern s. r. o. vyrábějící kvalitní kancelářská křesla a společností Stavoodbyt zaměřené na prodej stavebního materiálu. Zapomenout nesmíme samozřejmě ani na odborné, mediální a další partnery, kteří nám pomohli zejména se zajištěním propagace a odborné části programu.

text a foto Miroslav Mašek

Děkujeme všem partnerům, kteří se podíleli na organizaci a přípravě konference:

Generální partner:

WLW – profesionální vyhledávač výrobků a služeb

Hlavní partneři:

Stöbich Brandschutz s. r. o.,
STUARE, s. r. o., Gamma Eastern s. r. o.,
Stavoodbyt stavebniny,
Restaurant U Kastelána

Odborní partneři:

Regionální hospodářská komora Brno,
Economia a. s. – Divize konferencí
a seminářů,
Rašínova vysoká škola s. r. o.,
Asociace malých a středních podniků
a živnostníků ČR,
ATLANTIK finanční trhy, a. s.,
Exekutorský úřad Přerov

Mediální partneři:

hlavní: podnikatelský týdeník PROFIT,
ostatní: Stavebnictví, Fasády, Interiér
veřejných budov, Střechy, fasády, izolace

Kořenec: Hřiště, které udává směr

Doby, kdy se golfisté spokojili s kvalitně upraveným hřištěm, jsou už dávno pryč. Moderní resorty nabízejí širokou paletu služeb a lákají návštěvníky svou komplexností. A přesně takový je i Sokrates Golf & Country Club v Kořenci.

Mistrovské osmnáctijamkové hřiště Sokrates Golf & Country Club o rozloze téměř šedesáti hektarů leží v srdci přírodního parku Řehořkovo Kořeneco – nedaleko jednoho z nejvyšších bodů Dražanské vrchoviny Paprče. Podobu mu vtiskli Libor Jirásek a akademický sochař Miloslav Buriš, kteří ho citlivě zasadili do krajiny bohaté na pastevní louky a remízky. Hráči odsud mají úchvatný panoramatický rozhled na scénérii Českomoravské vysočiny. Kromě něho golfisty láká nedotčená příroda, klid a mimořádně čisté ovzduší, povědomí o Blanensku jako turistické oblasti s hustou sítí cyklostezek a pěších tras, blízkost Moravského krasu i historických a kulturních památek v okolí.

Zázemí klubu tvoří klubovna se stylovým kanadským srubem.

Samotný klub Sokrates Golf & Country Club byl založen v lednu 1998, od následujícího roku je registrován v České golfové federaci a v European Golf Association. Srdcem resortu stále zůstává hřiště, jehož terénní členitost spolu s dalšími podmínkami vyžaduje po hráčích širokou škálu golfových úderů při zcela běžné fyzické zdatnosti. Kořenec však v posledních letech prošel bouřlivým rozvojem a nabízí hostům skutečně všestranné služby.

Zázemí klubu tvoří stylová klubovna, jejímž jádrem je pravý kanadský srub. O jeho kvalitě svědčí titul Stavba Jihomoravského kraje z roku 2003. Na srub navazuje zatravněnou střešou zakrytý Golf restaurant Kořenec, který zaujme kreativní gastronomií, velká krytá terasa s tanečním parketem i další prostorná nekrytá terasa. Srubovina v kombinaci s klasickými materiály, jako je sklo a kámen, představuje špičku soudobé architektury. Vybavení ze smrkového masivu, teplovzdušné krbové vytápění a stylová kachlová kamna – to vše dotváří jedinečnou atmosféru. Důmyslné architektonické řešení umožňuje prostorům pojmout až 150 lidí najednou, aniž by kdokoliv z hostů pocítil ztrátu komfortu a dojmu útulnosti.

Hotel Pythagor pojme až tři desítky hostů.

Abyste mohli dokonale vychutnat hru, procházky a další lákadla, jeden den rozhodně nestačí. I na to tvůrci resortu mysleli a v roce 2007 zde otevřeli útulný tříhvězdičkový hotel PYTHAGOR, který architektonicky splývá se stavbou srubové klubovny, restaurace a terasy. Naleznete v něm

Mgr. Vlastimil Štefl, manažer resortu

„Nestačí jen držet krok, je třeba určovat směr. Už nyní je zřejmé, že nově otevřený kongresový sál v kombinaci s moravským vinným sklípkem vzbuzuje zájem především u firemní klientely. Na své si však přijdou i malé skupiny a jednotlivci. Každý přece ví, že jižní Morava a kvalitní víno patří k sobě. A které jiné hřiště zaujme atmosférou vinného šenku? Nechceme nabízet sumu služeb bez motivu – spojujeme je do harmonického celku.“

devět dvoulůžkových pokojů s možností až dvou přistýlek – maximální kapacita tak činí 34 míst. Každý pokoj je vybaven koupelnou, toaletou, televizí, telefonem, bezdrátovým připojením na internet, vysoušečem vlasů a venkovní terasou s posezením. Zapůjčit si lze i dětské postýlky. O jejich využití není nouze – hotel ve spojení s golfovou školou totiž organizuje vícedenní golfové kurzy a prázdninové pobyty pro děti. Resort je také velmi vhodným místem pro nejrůznější školení, konference, raauty, svatby apod. V areálu se nacházejí dobře přístupná a prostorná parkoviště, která v návaznosti na travnatou předprseň a terasu klubovny dovolují organizovat výstavy firemních produktů či sportovní akce. Každý si zde zkrátka přijde na své. Pokud si chcete zahrát golf daleko od ruchu měst, připravit netradiční firemní akci nebo si prostě jen odpočinout uprostřed krásné přírody, je pro vás Kořenec tou nejlepší volbou.

Na co se můžete těšit...

18jamkové mistrovské hřiště cvičná louka

- driving range (25 palpostů)
- bunker play (2x)
- putting a chipping green (2x)
- profesionální trenér golfu

půjčovna golfového PRO-SHOPU

- golfové hole, bagy, vozíky
- drivingové míče

stylová restaurace s kachlovými kamny

vyhříváná krytá terasa s tanečním parketem

unikátní spike bar s krbem

stylový vinný sklípek pro 40 osob

kongresový multifunkční sál pro 100 osob

srub na jamce č. 17 – terasa, ohniště s grilem

srub na jamce č. 5 – terasa s posezením

Sokrates Golf & Country club

Kořenec 174
680 01 Boskovice

tel.: +420 516 467 504
e-mail: info@sokrates-golf.cz
GPS:
49° 31' s. š.
16° 45' v. d.

rezervace tee-time:
time@sokrates-golf.cz

Kde hledat

www.sokrates-golf.cz

Připravujeme golfový turnaj v Kořenci

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR chystá na 10. září 2009 golfový turnaj Golf Cup Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR 2009, který přivítá hráče na stylovém hřišti v Kořenci. Akce bude spojena s předáním šeku s výtěžkem přidružené charitativní akce Unie zástupcům Nadačního fondu Modrý hroch. Pozvaní hosté se budou moci zúčastnit nejen klasického turnaje s postupným startem, ale i doprovodných golfových soutěží jako longest drive nebo nearest to the pin. Na nehráče, kteří si budou chtít golf poprvé vyzkoušet, čeká golfová akademie s předvedením hry a praktickým tréninkem. Po předání šeku

Nadačnímu fondu Modrý hroch, slavnostním vyhlášení vítězů a udělení cen bude následovat párty s vystoupením kapely Zimour a s mnoha kulinářskými zážitky. Po setmění

akci završí miniturnaj „noční odveta“, hraný se světelnými míčky. Reportáž z golfového turnaje naleznete v příští Satisfakci.

text Miroslav Mašek, foto archiv

GOLF FITNESS ACADEMY

BUĎTE NÁROČNÍ,
**STAŇTE SE
NEJLEPŠÍMI!**

DŮLEŽITÝ DOPLNĚK GOLFOVÉHO TRÉNINKU

získejte více info na www.big1fitness.cz

Hadždž: Pout', která povznáší i zabíjí

Snad všechna náboženství mají své poutě na posvátná místa. Jen málokteré se však pravidelně a s nasazením všech sil i prostředků účastní tolik věřících, jako muslimské poutě do Mekky. Tuto cestu, v arabštině zvanou hadždž, by měl alespoň jednou za život absolvovat každý vyznavač islámu.

Pohanské obětiště v Mekce bylo poutním místem už v předislámských dobách. Kořeny hadždž v islámském pojetí souvisejí s příběhem o praotci Abrahamovi a jeho synu Izmaelovi. Ti podle koránu postavili v Mekce Kaabu – první islámský svatostánek. Povinnost vykonat hadždž minimálně jednou za život platí pro každého plnoletého, svobodného a zdravého muslima, který k tomu má dostatek prostředků. Pouť muslimům připomíná shromáždění v Den posledního soudu, kdy si všichni budou rovni a budou čekat na konečný Alláhův soud. V ideji jednoty je největší síla shromáždění – v Mekce se setkávají muslimové nejrůznějšího věku, povolání a společenského

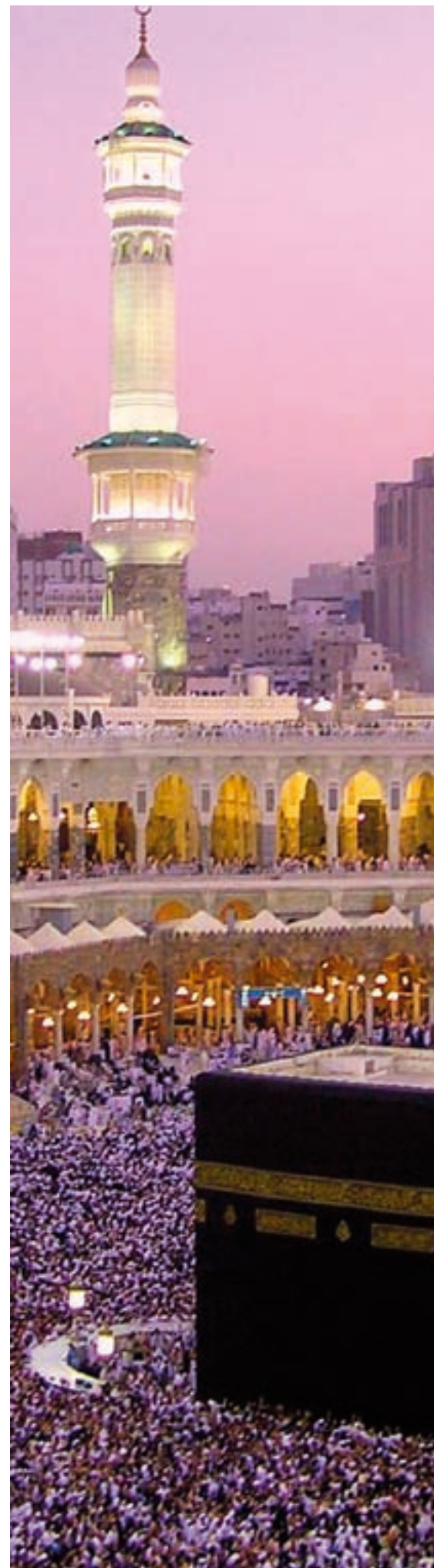
postavení z celého světa. Všichni si pro tuto příležitost oblékají stejný oděv – bílý poutnický ihrám. Jeho nošením symbolizují vstup do stejnojmenného duševního stavu, v jehož průběhu se nesmějí česat, holiť a stříhat, používat parfém, zabít cokoliv živého a mít pohlavní styk.

Neexistuje zde nadřazenost, jen pokora a náboženské zanícení.

Do ihrámu se poutníci převlékají těsně za Medínou, dalším posvátným muslimským místem. Různorodá skupina se tak náhle stmelí, neexistuje žádná nadřazenost, jen pokora a náboženské zanícení. Věřící, kteří přicestovali zdaleka, už za sebou mají v geografickém smyslu většinu poutě. V duchovním smyslu však nejdůležitější část teprve začíná. Zástupy poutníků, které připomínají bílou lavinu, se z Medíny vydávají na jih. Cestou probírají náboženské otázky a rozdíly ve vyznávání islámu v různých zemích. A recitují posvátná slova „Labbajk Allahuma labbajk“, „k službám tobě, ó Bože...“ Konečně se na obzoru objevuje Mekka. Centrum celého náboženství a cíl miliónů muslimů. Tep všech se zrychlí, očekávání vzrůstají. Jaká asi bude mešita Al-Harám? A legendární svatyně Kaaba? Bílý proud se valí stále rychleji a zapomíná na žízeň a únavu. Přitéká k mešitě a vlevá se do ní jejími více než devadesátí branami. Poutníků jsou statisíce, ale náhle si nikdo ostatních nevšímá – zraky všech jsou upřeny k otevřenému prostranství ve středu. Říká se, že to, na co člověk myslí v okamžiku, kdy Kaabu spatří, se mu vyplní. Statisíce přání a myšlenek směřují k Alláhovi. Kaaba stále přes davy není vidět... A najednou je tu! Patnáct metrů vysoká kostka pokrytá černým sametem. Do výšky asi tři metrů je samet odhrnut a odhaluje tmavé kvádry, z nichž je Kaaba postavena. V sametu jsou zlatem vyšity verše z koránu. Černá svatyně vystupující z bělostného podkladu působí neskutečně, poutníci se náhle ocitají v jiném světě. K tomuto místu se denně obracejí muslimové na celé zeměkouli, aby si připomněli a modlitbou uctili svého Boha.

Davy bíle oděných poutníků se valí ke sloupům jako u vytržení.

Je čas přikročit k obřadu. Dav se pohne kupředu a začne Kaabu sedmkrát obcházet na úvitanou. Všichni hypnotizují srdce svatyně – černý kámen zasazený v její východní části. Nespočetné

Největší tragédie

1987 – při zásahu vojáků proti íránským poutníkům, kteří protestovali proti USA, zahynulo přes 400 lidí
 1990 – při kamenování satana bylo ušlapáno přes 1400 lidí
 2004 – při kamenování satana zahynulo přes 250 lidí
 2006 – při zřízení ubytovny pro poutníky zahynulo přes 70 lidí, při kamenování satana 340

Hadždž

Hadždž se koná v 7.–12. dnu měsíce dhú'l-hidždža (poslední měsíc islámského kalendáře), letos připadá na 24.–29. listopadu.

rtý šeptají „Alláh akbar“, „Bůh je největší“.

Šťastlivcům se podaří se kamene dotknout, těm opravdu vyvoleným ho i políbit. Poté poutníci město opouštějí a přesouvají se do údolí Miná, kde v modlitbách stráví noc. Dalšího dne ráno se přesouvají na pětadvacet kilometrů vzdálenou planinu Arafát. Zde na ně čeká stanové město, které pojme přes dva milióny věřících. Jsou tu sociální zařízení, informační centra i ošetřovny. Všude je rozvedena voda, rozdává se pití a jídlo. Den obřadního stání na planině před Bohem tráví poutníci četbou koránu, modlitbami i prosbami o slitování... Pohled na tisíce a tisíce věřících, kteří tiše rozmlouvají se svým Bohem, je zážitkem na celý život. Po západu slunce se bílý had odplazí ke svatyni Muzdalífa, kde přenocuje. Ráno se pohne zpět k údolí Miná, kde ho čeká nejdůležitější, ale i nejkontroverznější část celé hadždž: rituální kamenování satana.

Každý z poutníků při něm hází sedm kamínků na tři cihlové sloupy. Tím si věřící připomínají způsob, jímž zahnal ďábla Abraham. Rituál se však může stát smrtelnou pastí. Davy bíle oděných poutníků se valí ke sloupům jako u vytržení, nervozita i nadšení stoupá, potem zbrocená a putováním znavená těla začínají umdlévat. Na odpočinek není čas, satan čeká! Pohyb zástupů se zrychluje, starší a nemocní

nestačí tempu a padají k zemi. Stezky jsou úzké a není kam uhnout. Státisíce nohou dopadají na nešťastníky. Někteří se dokáží včas zvednout, jiné vlna ušlape k smrti. Výkřiků a sténání si nikdo nevšímá, náboženské vytržení je silnější. A už jsou tu sloupy a první pršky létají vzduchem. Satan se pod deštěm kamení dává na útěk, mnoho poutníků ale tuhle možnost na malém prostoru nemá a podléhá panice. A právě mezi nimi si satan vybírá svou daň...

Návštěva svatých míst končí, jak začala – sedmi-násobným obcházením Kaaby. Muslimové, kteří ji vykonali, se už navždy mohou pyšnit čestným titulem háždž. Ruch kolem svatyně na čas utichá. Už za rok sem ale opět zamíří milióny věřících, dychtících po největším náboženském prožitku života. Pro některé z nich to však bude i zážitek poslední...

Kde hledat

www.cs.wikipedia.org/wiki/Hadždž
www.islam.com/hajj/hajj.htm
www.hajjinformation.com
www.ummah.net/hajj

ORIGINÁL MÁ JMÉNO **WOODFACE.**[®]

SKŘÍNĚ A ŠATNY NA MÍRU

Zbyněk Maděryč

(narozen 1961 v Hodoníně)

Fotografuje už od sedmi let. Za studií v Brně založil Katedru experimentální fotografie (KEF) – akční skupinu fotografů. S ní pořádal v letech 1984–1990 výstavy formou happeningů: Česká na České, Svoboda na Svobodáku apod. Podílel se na řadě dalších akcí – např. výstavním projektu Tělo v české fotografii od roku 1900 do současnosti. Při práci uplatňuje zkušenosti ředitele reklamních agentur a novináře. V roce 1990 se stal vicepresidentem Canonclubu ČR. Věnuje se hlavně portrétu, business portrétu, fotoobrazům pro interiéry a dokumentaci společenských akcí.

Zúčastnil se dvou stovek skupinových výstav, uspořádal dvě desítky autorských. Získal ocenění v českých i mezinárodních soutěžích. Na podzim 2008 otevřel v Brně současně čtyři výstavy: Hlavou proti chudobě, Miss v Brně, A že tváře Paříže a Průřez tvorbou aktu. Následovala dlouho připravovaná výstava Prvocit na Špilberku. Soubor, z něhož pochází i snímek na protější straně, byl původně připraven pro premiérovou prezentaci v New Yorku v roce 2001. Kvůli tragickým zářijovým událostem vše dopadlo jinak. Nakonec se uskutečnila soukromá akce „Most Brno–New York“, při níž byly fotografie prezentovány v obou městech současně.

www.maderyc.cz

Šestá část seriálu: Poznejte zásady spravedlnosti – kdo platí první?

Často je rozhodcům vytýkáno, že rozhodují dle smlouvy a ne „spravedlivě“. Ve skutečnosti je tím míněno „rozhodněte ve prospěch nás, kteří jsme si nedávali pozor, co si sjednáváme“. Co by stejná strana říkala, kdyby smlouva byla okatě v její prospěch...?

Podívejme se na jedno rozhrnutí z posledního roku. Prohrávající zde byl rozhořčen a na první pohled ho můžeme chápat. Pokud si ale věc vyložíme právě s ohledem na spravedlnost a dle pravidla „smlouvy mají být dodržovány“, zjistíme, že spravedlnost neznamená automaticky pomoc slabší straně. Jednalo se o špatně provedenou stavbu a prvotní žaloba směřovala na občana, který dlužil nedoplatek za montovaný dům. Žalovaný v rámci téhož sporu podal protižalobu na špatnou montáž. A protože žalobce se domáhal smluvní pokuty tisíc korun denně, žaloval ho i on o tutéž pokutu za nedodělaní díla.

Někdo by si mohl říct, že je spravedlivé zaplatit za práci, až když je dovedena do zdárného konce. Problém byl, jak asi tušíte, ve smlouvě. Obě strany si domluvily stejnou přísnou pokutu – tisíc korun denně za pozdní dodání či neuhrazení faktury. Ovšem dle dalšího ujednání se faktura stávala splatnou doručením a nárok na zaplacení vznikl předáním díla. Dokonce s tím, že vady a nedodělky nemají na právo na zaplacení díla vliv. Dodavatel připouštěl jakkoliv rozsáhlé reklamace a opravy, nicméně smlouva neřešila žádné právo na zádržné. Naopak výslovně zdůraznila povinnost odběratele k určitému datu zaplatit. A v souladu s touto smlouvou bylo dodavatelem postupováno. Nespokojený odběratel dílo převzal a reklamoval na místě a záhy i dopisem závady. Bohužel se současně rozhodl vědomě porušit smlouvu. Napsal, že si uvědomil, že je pro něj nevýhodná, a proto si ponechává poslední platbu do vyřešení reklamace – bez ohledu na smluvní ujednání. A to je kámen úrazu. Nikdo vám nemůže vnutit nevýhodnou smlouvu. Ale pokud

se rozhodnete podstoupit riskantní nebo i zjevně nevýhodný kontrakt, nelze se zpětně dovolávat nerovnosti. Spravedlnost je o dodržování dohod, a pokud neexistují, pak teprve o dodržování dalších zásad.

Obdobný případ, kdy si strany dohodly, že bude zaplaceno po dokončení funkční stavby, byl pro žalovaného mnohem příznivější. Rozhodce seznal, že platit za stavbu, do které teče, není spravedlivé. Teprve v okamžiku, kdy na díle zůstalo pár drobných nedodělků, byl odběratel povinen doplatit větší část zakázky, s tím, že přiměřenou částku mohl zdržet do vyřešení reklamace. Dva velmi podobné případy tak měly s použitím spravedlnosti různé konce. A znovu se ukázalo, že nejlepším přítelem obchodu je dobrá smlouva, vyrovnaná a spravedlivá. Rozhodce nemůže zachránit neopatrnost a špatně rozhodnutí na začátku celé věci.

text (RW)

Kiting: Když je počasí na draka

Papírového draka v dětství pouštěl snad každý. Slovo „kiting“ však spousta lidí nezná. Co se pod ním skrývá? Vlastně také pouštění draků, jen trošku jiné. A mnohem zábavnější. Dokázal by vás papírový drak třeba táhnout na vodních lyžích?

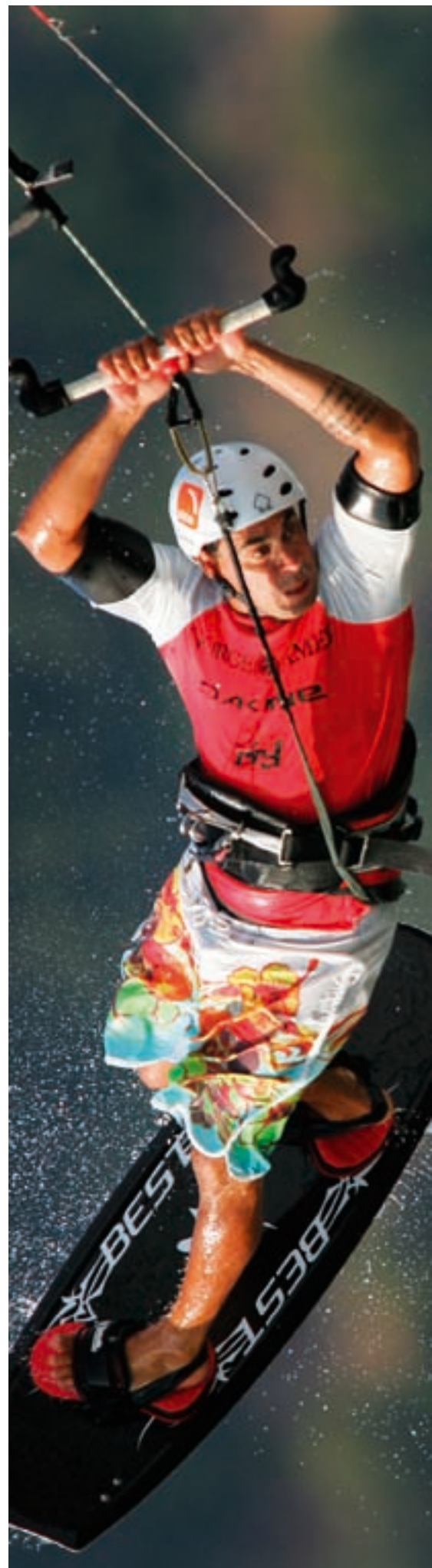
Kiting (někdy také powerkiting) je všeobecný pojem pro využití síly větru prostřednictvím říditelných a tažných draků (kitů) k ježdění po souši i vodě. A také k vysokým a dlouhým skokům a akrobacii při nich. S pomocí draků můžete využívat vítr k jízdě na kolečkových i ledních bruslích, skateboardu, v buggině či tříkolce (landkiting), na wakeboardu nebo surfovém prkně na vodě (kiteboarding). A v zimě se přímo nabízí propojení s lyžemi nebo snowboardem (snowkiting).

Zažijete kombinaci výšky, rychlosti, volnosti a vzrušení.

Pokud patříte mezi lidi, kteří rádi tráví volný čas u vody, ale povalování na pláži není nic pro vás, představuje kiteboarding tu správnou volbu. Zažijete při něm to, co jste zatím neokusili: kombinaci výšky, rychlosti, volnosti a vzrušení. Jde zkrátka o aktivní odpočinek, který je v dnešní době tolik potřebný. Podobné zážitky přináší i snowkiting, který je stále populárnější u lyžařů i snowboardistů. Proč? Právě on totiž vyřešil dlouhé fronty u vleku na zledovatělých sjezdovkách s předražnými permanentkami.

Vše, co k provozování kitingu potřebujete, je jen kite, trocha větru, vhodná plocha (vodní, zasněžená nebo i písčná) a něco na nohy podle vlastní volby – třeba inliny nebo snowboard. Nepotřebujete naopak žádné kopce, sjezdovky se syntetickým sněhem, umělé překážky ani výjimečně silné nervy. Kiting dokáže zaujmout jak milovníky přírody, tak adrenalinové nadšence.

Pokud o kitingu slyšíte poprvé a chtěli byste si ho vyzkoušet, nejjednodušší bude kontaktovat profesionály a přijít si k nim o všem popovídat, ale třeba také povodit školního draka. Ani náčiní byste neměli kupovat podle toho, jaké barvy se vám líbí. Odborníci vám nejen poradí s nákupem vybavení (nového i použitého), ale podle vašich představ, postavy, hmotnosti i toho, co vlastně budete chtít dělat, vám „ušijí kite“ přímo na míru. Samozřejmě existují také kurzy, na kterých si kiting můžete vyzkoušet a zjistíte, zda je pro vás tím pravým. Komu se nechce hned na začátku investovat moc peněz, zvolí asi několikahodinový kurz, který zahrnuje výcvik v ovládní malých cvičných draků a nasání základních informací o tomto sportu. Další možností je absolvovat dvoudenní (obvykle víkendový) kurz, při kterém se naučíte vše od navázání draka a jeho startu a přistá-

ní přes pravidla bezpečnosti při kitingu až po samotnou jízdu. Po takovémto kurzu budete schopni sami draka ovládat a další pomoc už takřka nebude nutná. Hlavní je osvojit si správné techniky, které jsou pro kiting velice důležité – kvůli bezpečnosti i požitku ze sportu. Třetí možností je přidat se k partě zkušených kiterů a vyrazit s nimi do přírody.

Určitě vám alespoň v začátcích pomohou a podělí se o své zkušenosti. A rozhodně vás nenechají ve štychu – však si podobnými začátky prošli sami...

Co si vybrat?

Snad největší oblibě se u nás těší snowkiting, který oproti často jednotvárné jízdě na lyžích přináší mnohem více neobvyklých prožitků.

Navíc není potřeba hledat volné sjezdovky – stačí trocha sněhu, dostatečný vítr a rovinka, po které můžete jezdit s pomocí tažných draků. Landkiting zajistí spoustu zábavy i napětí – stačí si pořídit něco s kolečky, na co se můžete postavit. Při kiteboardingu zase voda tlumí případné pády a ježdění po hladině na prkně taženém drakem je skutečně exotický zážitek. Možností je tedy spousta. Zvolte si tu, která je vám nejbližší, absolvujte výcvik a pak už se nechte unášet větrem...

Kde hledat

www.draci.net

www.bestkiteboarding.cz

www.skylife.cz

www.powerkiting.cz

www.kitesport.cz

www.landkiting.cz

www.kiting.com

www.kitingusa.com

www.kitevibe.com

www.kitesurfingschool.org

Několik pravidel

1. Vždy létejte s drakem pozorně a ve spodním větru.
2. Létejte s drakem pouze v oblasti bez lidí, zvířat nebo jiných překážek.
3. Draka nikdy nestrartujte blízko vysokého napětí, telefonního vedení, stromoví, cesty nebo letiště.
4. Po létání se ujistěte, že všechny řídicí a vodící šňůry jsou volné a v pořádku.
5. Nikdy nechtejte mezi šňůry, protože drak může kdykoliv chytit vítr a napjaté šňůry mohou někoho zranit.
6. Když je drak mimo provoz, nikdo nesmí stát mezi ním a vámi.
7. Přesvědčte se, že síla větru není vyšší, než je pro vašeho draka povoleno.
8. Nikdy nepoužívejte draka za bouřky nebo v noci.
9. Nepoužívejte draka nad vodou dřív, než ho budete mít absolutně pod kontrolou.
10. Měli byste být v dobré tělesné a psychické kondici. Když jdete s drakem do vody, musíte umět plavat, nosit záchrannou vestu a helmu.
11. Vždy byste měli mít po ruce partnera.
12. Nikdy nepouštějte draka bez záchranného systému.
13. Kiteboarding na vodě provozujte jen tak daleko od břehu, abyste mohli doplatit zpět.
14. Vždy postupujte podle instrukcí výrobce či prodejce a pokynů kvalifikovaného instruktora.

Workshop přilákal nové zájemce z mnoha oborů

Rychlá vymahatelnost práva je v dnešní době prioritou číslo jedna – současné ekonomické problémy ustojí bez větších potíží jen ti, kteří si ji dokáží efektivně zajistit. Z praxe víme, že rozhodčí řízení se osvědčilo jako rychlý, jednoduchý a cenově dostupný nástroj, který dokáže poctivým podnikatelům pomoci s mnoha problémy. Unie svým klientům zprostředkovává praktické informace o používání arbitráže v každodenním provozu firmy na specializova-

doložkami. Zodpověděli otázky jak a kdy podat rozhodčí žalobu, jak zvýšit úspěšnost ve vymáhání či jak postupovat, když dlužník neplní své závazky. Zájemci tak obdrželi skutečně komplexní informační servis, v případě nejasností jim byli přednášející k dispozici i po skončení svých příspěvků. Na odborný program navázalo neformální podvečerní posezení s grilováním na přilehlé zahradce Summer Patio.

Účastníci byli s průběhem workshopu spokojeni

inzerce

RELAXACE A ZDRAVÍ V JEDNOM

**SOLNA JESKYNĚ
ORCHIDEA**

Makovského nám. 2, Brno
Tel.: 539 090 235, 773 625 516
www.solna-orchidea.cz

ných workshopech. Vzhledem k přetrvávající neutěšené situaci na trzích jsme se však rozhodli zcela výjimečně uspořádat takovouto vzdělávací akci také pro další zájemce. Workshop Rozhodčí řízení jako efektivní nástroj na zmírnění dopadů ekonomické krize přilákal ve čtvrtek 6. srpna 2009 do konferenčních prostor Design Hotelu Noem Arch v Brně několik desítek podnikatelů z mnoha oborů.

Účastníci měli možnost získat know-how, které jim umožní negativní důsledky krize zcela minimalizovat. Pracovníci Unie i externí lektori – odborníci na problematiku smluv, daní, exekucí, legislativní úpravu rozhodčího řízení apod. – seznámili posluchače se všemi významnými aspekty fungování arbitráže v České republice. Osvětlili jim smysl a účel rozhodčího řízení, způsoby jeho využívání či práci s rozhodčími

a nabyté informace a postupy většinou považovali za velmi přínosné. Například Jiří Malina ze Společnosti vlastníků jednotek domu Černého 4, 6, 8 Brno své dojmy shrnul následovně: „Workshop byl ve všech ohledech dobře připravený, nic tu nechybělo. Svůj účel podle mě splnil na sto procent. Pokud vznesl kdokoliv z účastníků dotaz, přednášející mu vždy kvalifikovaně odpověděli. Navíc tu panovala dobrá a přátelská atmosféra. Z programu mě nejvíce zajímaly možnosti soudní exekuce, a také práce Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR. Jednám za družstvo nájemníků a některé naše problémy by se pomocí arbitráže daly rychle a snadněji řešit.“

text a foto Miroslav Mašek

Stanislav Bernard:

Chceme dělat
poctivé české pivo

Vystřídal několik odvětví, proslavil ho pivovar, který dnes nese jeho jméno. Mezi českými podnikateli platí za úspěšného sympa- táka, který si umí vystřelit sám ze sebe. Stanislav Bernard zkrátka jde vlastní cestou.

**Motto pivovaru Bernard zní „vlastní cestou“.
Chtěl jste i vy už jako kluk kráčet svou cestou?**

Tenhle postoj nevznikl vědomě nebo cíleně, prostě vyplynul z reality. Nešlo o předem promyšlený záměr, spontánně to vykrystalizovalo z jednotlivých rozhodnutí.

Za svou dosavadní kariéru jste prošel různými obory...

Vystudoval jsem silnoproudou elektrotechniku, ale v praxi jsem se jí pak moc nevěnoval. Pracoval jsem ve strojírenské fabrice, kde jsem měl na starost investice. Pak jsem nastoupil na krajské ředitelství Prioru, kde jsme dostavovali nové obchodní domy. Technickou pozici jsem před revolucí zastával i v Textilu v Ostravě. Po revoluci mi nabídli pozici místopředsedy na ONV v Opavě. Tam už léta vycházel okresní týdeník Naše Opavsko. Tehdejší přednosta ale začal razit názor, že by v časopisu neměla být kritika. To se nám nelíbilo, tak jsme založili vlastní noviny Region. Postupně začaly vycházet v mnoha mutacích po celé Moravě. Když jsem pak s kamarády v roce 1991 vydražil pivovar, své podíly v Regionu jsem prodal. Po pár letech jsme ještě založili rádio Vysočina, které funguje dodnes.

Máte hodně zkušeností s médii. Nechtěl jste někdy podnikat přímo v tomto odvětví?

Ne, to ne. Po revoluci jsem prostě uvažoval, co dělat. Měnily se zákony, vše bylo nové a i v úředničtině se dalo řídit zdravým rozumem a intuicí.

I tak jsem ale cítil, že to není místo pro mě. Když se pak v Humpolci naskytla dražba pivovaru, šel jsem do toho.

„Naše nealko piva už vyhrála šest soutěží.“

Zdravý podnikatelský rozum jste si uchoval dodnes – pivovar vzkvétá...

Pivovarnictví je tvrdý obor. I tak jsme loni rostli o 20% na trhu, který klesal. Podle mě to vychází z několika příčin. Naše značka je stále lépe vnímána – protože děláme výjimečné pivo. Důležitou roli hrají také nové výrobky. Před třemi lety jsme zavedli nealko program a nealko piva Bernard už vyhrála šest soutěží. Letos jsme přišli na trh s osvěžujícím nealko nápojem s příchutí švestky. Je na bázi pивních surovin, ale přidáváme do něj velký podíl švestkové šťávy. Je určen hlavně ženám, ale i chlapi si ho s chutí dají. Dalším důvodem úspěchu jsou kvalitní suroviny – provozujeme vlastní tradiční humnovou sladovnu v Rajhradu a máme tak kontrolu nad hlavní surovinou. Jinak používáme vlastní zdroje velmi kvalitní varné vody, kupujeme chmel z Žatecka...

Jak nápad se Švestkou vznikl?

Od roku 2001 máme belgické partnery – pivovar Duvel Moortgat. V Belgii mají ovocná piva tradici, partneři přišli s podnětem zkusit to i tady a my souhlasili. Nejdřív jsme zkoušeli namíchat alkoholické višňové a malinové pivo. Jenže v Belgii dělají pro tato piva jiný základ, než se používá u nás, a byl to problém. Proto jsme nakonec začali experimentovat s nealko pivy a různými příchutěmi. A Švestka všem chutnala nejvíc.

Může být v ostré konkurenci malý pivovar vůbec ziskový?

Jsme ziskoví, i když nijak dramaticky – sladovna dnes vydělává víc než pivovar. Je ale pravda, že nám ziskovost snižují odpisy. V posledních letech jsme totiž intenzivně investovali – ročně asi 40 miliónů jen do technologií. Letos jsme koupili čtyři kvasné tanky a automatizovali varnu, ve které teď zavádíme systém úspory energie. Také jsme modernizovali lahvárnu nebo koupili naproti pivovaru dům, zrekonstruovali ho a zřídili v něm mj. značkovou prodejnu. Zisk ale není jediným ukazatelem, hlavní je dlouhodobý zdravý vývoj firmy správným směrem.

Mám rád...

otevřenost
smysl pro humor
férovost
aktivitu

Nemusím...

závist a podrazy
negativismus
populismus
komunismus

Mám sen...

být prostě spokojený – když je člověk v pohodě, jde mu všechno

Tak mě napadá – jste vlastně ještě malý pivovar?

Ano, jsme. Belgický partner vložil do podniku peníze a získal padesátiprocentní podíl. Vůbec nám ale nemluví do výrobních postupů, stále vaříme opravdu české pivo. Snažíme se jít vlastní cestou k poctivému – tzn. nejlepšímu – českému pivu. Chceme dělat pivo chuťově zajímavé a dobře pitelné, budovat kultovní značku.

Chcete být kořením trhu. Čím je tedy Bernard jiný než ostatní piva?

Charakterizuje ho harmonie mezi hořkostí a plností. Děláme hodně chmelená piva, ale plnost tu hořkost balí a vzniká rovnováha. A tím se nejvíce lišíme od „europiv“.

„Když je teplo, dám si většinou desítku.“

Jaký máte vztah k pivu?

Vždycky jsem měl pivo rád a rád jsem na něj chodil, třeba po sportu. A dnes? Tím, že v této branži podnikám, se můj vztah k pivu rozhodně nezhoršil. (smích) Když si chci pochutnat, dám si dobře vychlazeného Bernarda.

Které z piv Bernard máte nejraději?

Popravdě všechna, i když nejčastěji piju ta světlá. Když je teplo a hezky, dám si desítku, když je chladněji, tak ležák.

Poznal byste pivo Bernard mezi ostatními po chuti i se zavázanýma očima?

Myslím, že ano, ale nemůžu vyloučit, že bych se v některém případě nespletl. Několik dalších – hlavně menších – pivovarů dělá dobrá piva.

Je známo, že hodně sportujete. Který sport je pro vás momentálně číslo jedna?

Teď relaxuju nejčastěji při jízdě na horském kole. Kolem Humpolce je krásná příroda, ujedu pár metrů a jsem v lese. Hrávám taky tenis, fotbal a hokej, jezdím na běžkách a sjezdovkách, kdysi jsem hrál volejbal.

Jak jinak ještě relaxujete?

Třeba s přáteli u pivka nebo vína, při grilování... Teď mi na zahradě vyrostly obří pýchavky, už se na ně těším. V zimě odpočívám u knížky nebo filmu.

Vaše tvář se často objevuje v reklamních kampaních pivovaru. Jak se při fotografování cítíte?

Lidé z reklamky mi už dřív říkali, že bych se měl stát tvář pivovaru, já dlouho odmítal. Pak přišli s nápadem na nealko kampaň s čistou hlavou. Nechtěl jsem o tom ani slyšet, ale pak mi došlo, že ten fór je silný, a šel jsem do toho. Nedělá mi problém udělat si ze sebe legraci. Jen občas nám někdo napíše, že naše nealko je skvělé – až na toho ušatého netopýra na etiketě. (smích) Ne všichni zákazníci vědí, že to je má karikatura.

Ing. Stanislav Bernard

narodil se v roce 1955 v Opavě
 1970–1974 studoval na Gymnáziu v Opavě
 1975–1980 studoval na VŠDS Žilina
 1980–1985 SIGMA Dolní Benešov – konstruktér elektro, investiční úsek
 1985 – 1988 PRIOR SmOD Ostrava – vedoucí odd. zlepšovacích návrhů, vedoucí odboru technického provozu
 1988–1990 TEXTIL Ostrava – vedoucí oddělení technického provozu
 1990–1991 ONV/OÚ Opava – místopředseda pro ekonomiku, vedoucí odboru
 1990–1991 REGION s. r. o. – ředitel společnosti
 od 1991 Rodinný pivovar Bernard – spolumajitel a generální ředitel
 je ženatý a má dvě děti

inzerce

Zveme Vás na golfové turnaje
Golf cup Sphere 2009

28. 8. 2009

13. 9. 2009

19. 9. 2009

Golf & Spa
KUNĚTICKÁ HORA

KOŘENEC
GOLF & SKI RESORT

KOTLINA

Podporujeme projekt:
 ZDRAVOTNÍ KLAUN

Karta plná výhod
nején v zeleném sportu

www.sphere.cz

polygrafické **STUARE** centrum

Jihlavská 2f, 664 41 Třebouško - Veselka
tel. 547 422 780-1 • fax 547 422 799
e-mail info@stquare.cz • internet www.stquare.cz

tradice

kvalitní polygrafické produkce

kompletní servis služeb v nejmodernějším
polygrafickém provozu jihomoravského regionu >
STUARE s.r.o. to je dokonalé propojení

TECHNOLOGIE
budoucnosti

www.stquare.cz

Obleky... Z čeho vůbec jsou? A záleží na tom?

Někdo chodí v obleku denně, někdo jen výjimečně. Všichni v něm chceme skvěle vypadat a dobře se cítit. Jak na to nám poradí imagemaker a módní návrhář M. M. Mahdall.

Jaké materiály se dnes při výrobě obleků používají nejčastěji?

Látky z polyesteru jsou nejběžnější u levných obleků. Pro střední kategorii se obvykle používají materiálové směsi – různé kombinace polyesteru a vlny doplněné lycrou či elastanem. No a vlna, to je dle její kvality ta nejvyšší a nejdražší úroveň.

Začneme u nejlevnějších. Mají polyesterové obleky nějaké výhody?

Nemačkají se. Však také trojku plech zmačkáte jen obtížně... Jsou ale těžké, neprodyšné a po pěti minutách budete mít propocené i spodní prádlo včetně ponožek. Hodí se spíše na promoce nebo maturity, absolutně ne pro byznys, natož do společnosti. Ovšem proti gustu žádný dišputát, takže pro otrlější povahy bych k nim ještě doporučil letos velmi módní gumáky... Polyesterovým oblekem dáváte najevo, že vám nezáleží na sobě ani ostatních. Anebo že prostě nemáte peníze.

Jak jsou na tom směšové obleky?

Ideální kombinace je asi 65 % vlny, 33 % polyesteru a 2 % lycry či elastanu. Směšové obleky jsou vhodné pro muže, kteří oblek nosí denně – jako „montérky“. Polyester zajistí, že i větší namáhání obleku není příliš vidět, lycra zase dodává pohodlí při nošení. Takový oblek také méně trpí při jízdě v autě.

Hodí se směšový oblek do společnosti?

Tyto obleky jsou spíše pracovní, ne reprezentační. Směšový oblek nevidím jako příliš vhodný

ani na jednání, kde mi záleží na tom, abych sám sebe dobře prezentoval. Mezi reprezentační patří zejména obleky ze stoprocentní vlny.

Takže každý vlněný oblek je kvalitní?

To, že je oblek vlněný, ještě automaticky neznamená kvalitu. Je to jako u kávy – jedna stojí 70 korun, jiná 700. Obojí je káva, ale tu první bych pít nechtěl.

Kvalitní vlnu poznáte tak, že na etiketě obleku je napsáno minimálně 100's. Toto číslo udává skrut vláknů – čím vyšší, tím je materiál jemnější. 160's už znamená opravdu luxus. U skutečně špičkových obleků se vlna někdy kombinuje i s kašmírem, hedvábím či vlnou z lamy. Vyloženě levné vlněné obleky nedoporučuji, protože vlna nižší kvality nasává vlhkost a plstnatí. Oblek ztrácí tvar a nejde ho pak ani dobře vyžehlit.

„Nezmačkaným oblekem dáváte najevo, že byl velmi levný.“

A co obleky ze lnu?

Část mužů se je u nás ještě stále bojí nosit. Mají obavu z mačkovitosti lnu. Ten je v ČR chápán jako běžný materiál, protože jsme vždy byli jeho producenty. V zahraničí je však velmi ceněný. Kvalitní látka stojí běžně i 50 euro za metr. Lněné obleky se nehodí na významná jednání, jsou ale ideální pro odlehčení jarní a letní sezóny, na běžný pracovní den a neformální setkání. Tam je naopak len se svým pomačkaným efektem výrazem nadhledu a znalosti dlouhodobých trendů.

Stalo se...

Přišel za mnou klient: „Pane Mahdalle, byli jsme s tou mojí v divadle. Víte, jak já dostal, co jsem to od vás koupil za šunt? Můj oblek se na zádech zmačkal už po prvním jednání, zatímco vedle seděl chlap, kterému se nezmačkal ani po celém představení. Co já si za vás vyslechl... Co s tím???”

U nás se bohužel traduje, že oblek – a to z jakéhokoliv materiálu – nesmí být vůbec zmačkaný. Chyba! Naopak, nezmačkaným oblekem dáváte

najevo, že byl levný, protože je jen z polyesteru. Vlněné obleky se jako každé přírodní vlákno zmačkají. Tedy pozor, nezmačkají, ale přezehlí. Zmačkání totiž dokáže vlna sama časem vyrovnat. Při sezení působí na látku tlak, vlhkost a teplota – podobně jako u napařovací žehličky. Oblek tudíž není zmačkaný, ale přezehlený. A to je velký rozdíl, který je dobré znát. Italové a Francouzi „zmačkaností“ svých obleků dávají najevo přírodní kvalitu a luxus a smějí se zbytku Evropy za snahu o úzkostlivou nažehlenost.

Na co si máme při výběru obleku dát ještě pozor?

Zákazník se obvykle soustředí na kvalitu látky, ale už opomíjí (protože nejsou vidět) vnitřní materiály. Ty přitom nejvíce rozhodují o životnosti a celkovém vzhledu obleku z hlediska jeho dlouhodobého nošení a čištění. Kupující ani personál prodejen to však obvykle neví nebo neřeší. Stejně jako netuší, že právě kvalita vnitřních materiálů má velký vliv i na cenu obleku. S levným oblekem má zákazník pocit, že ušetřil. Neuvědomuje si však, že KVALITA JEŠTĚ NIKDY NEBYLA LEVNÁ a že s nižší cenou si koupil i kratší životnost obleku.

Když už se nevyznám ve vnitřních materiálech, jak rozeznám alespoň kvalitní podšívku?

V nejlevnější polyesterové se budete potit, taftová představuje střed a viskózová luxus. Pozor ale na pravdivost údajů uváděných na etiketách. V ČR ji nikdo nezkoumá. Takže se běžně stává, že koupíte „vlněný“ oblek ze stoprocentního polyesteru s „viskózovou“ podšívku z téhož. Rozdíl mnohdy rozpozná pouze odborník, ale za neznalost zaplatíte vy. U značky MAXIM to víme. A protože veškeré obleky a košile vybírám nebo navrhuji já osobně, ručím tím zároveň svým jménem a třicetiletou praxí za jejich kvalitu. Jsem hrdý na to, že od roku 1992 máme na naše zboží minimum reklamací. V Evropě jsou 2 % z celkového prodeje považována za úspěch. U značky MAXIM máme dlouhodobě pouhé 0,2 % reklamací. Pánové, šťastnou ruku při výběru a hezký zbytek léta přeje Milo Maxim Mahdall.

MAXIM – obleky pro úspěch

Velký Špálíček, Brno
tel.: 736 73 73 73
e-mail: maxim@modamaxim.cz
www.modamaxim.cz

Jak rychle a bez námahy vyžehlit oblek?

Funguje pouze u kvalitních vlněných obleků. Ideální rada na služební cesty – při večerní sprše stačí dát oblek do koupelny a nechat ho tam v páře celou noc. A ráno? Jako ze škatulky!

Inovované Volvo S80 – prvotřídní exkluzivita a jízdní vlastnosti

Inovované Volvo S80 je výsledkem intenzivního dialogu mezi projektovým týmem společnosti Volvo Cars a náročnými majiteli aut ze segmentu prémiových sedanů. „Jsme připraveni zasadit konkurenci tvrdý úder. Nové Volvo S80 posouvá laťku exkluzivity, kvality a jízdních vlastností na nejvyšší úroveň,“ říká Stephen Odell, prezident a generální ředitel Volvo Cars.

Vzhledem k velkému úspěchu na klíčových trzích, mezi které patří například Rusko, přichází velký sedan společnosti Volvo Cars na scénu v dosud nejatraktivnější podobě, která je výsledkem výraznějšího a elegantního designu, exkluzivnějšího interiéru, vylepšeného podvozku a modernizované řady motorů. „Z vnějšku dnes působí S80 jako větší a elegantnější. Zároveň jsme se však snažili vtisknout jí výraznější rysy. V Německu se těmto rysům říká ‚böser blick‘, což znamená, že příď vozu by měla vyplňovat zpětně zrcátko vozidla vpředu a současně vypadat majestátně,“ vysvětluje Steve Mattin, ředitel pro design ve společnosti Volvo Cars. „Atmosféra uvnitř je

komfortnější a luxusnější. Interiér je více orientovaný na řidiče, v neposlední řadě díky novému volantu a vylepšeným přístrojům. Naši odborníci na motory a podvozky si dali záležet, aby zážitek z jízdy byl stejně atraktivní jako interiér,“ dodává Mattin.

Detaily, preciznost a kvalitní materiály

Šéf designu a jeho tým zvýšil charisma exteriéru celou řadou detailů, díky kterým se Volvo S80 zdá být nižší, delší a širší. Příď je výraznější s novou mřížkou chladiče nesoucí větší logo „iron mark“, které je součástí extrovertní DNA současných modelů Volvo. Vstupní vzduchový otvor na přídi, spodní část dveří a plochu pod zadními světly navíc esteticky dotvářejí nové ozdobné lišty.

Uvnitř vozidla věnovali tvůrci pozornost zvýšení exkluzivity a komfortu. Měkká, luxusní kožená sedadla s barevně ladícími švy jsou doplněna panely dveří čalouněnými stejným materiálem. Volně umístěná supertenká středová konzola byla doplněna jemným kovovým rámečkem zdůrazňujícím její původní design a exkluzivitu, který však zároveň vytváří designové propojení s nedávno představeným modelem Volvo XC60. Přístrojový panel získal exkluzivní hliníkové číselníky. Volvo Cars také přichází s novou generací volantů. Hedvábně matné kovové dekorativní prvky na čtyřpaprskovém volantu se nacházejí i na řadicí páce a v blízkosti tlačítka startéru. „Tato kombinace řady pečlivě promyšlených detailů vytváří celkovou auru. Vzhledem k tomu, že osm z deseti zákazníků si objednává kožené čalounění, jsou sedadla dobrým příkladem. Nejprve jsme vytvořili špičková sedadla se skvělou boční oporou, ke kterým jsme následně přidali vynikající kvalitu skandinávské usně,“ říká Mattin.

Nové pětivalcové diesellové motory i nové podvozky

Zážitek z jízdy zvyšuje nový 2,4-litrový turbo-diesellový motor přepínaný dvěma turbodmychadly. Motor D5 disponuje výkonem 205 koní a točivým momentem 420 Newtonmetrů ve velmi širokém rozmezí otáček. Kombinovaná spotřeba podle norem EU činí pouze 6,2 litrů na 100 kilometrů (164 gramů CO₂ na kilometr), což je rekordně nízká hodnota pro automobil této velikosti a výkonnostních parametrů. S80 je nabízena také s inovovaným 2,4-litrovým

diesellovým motorem s výkonem 175 koní a točivým momentem 420 Newtonmetrů, který splňuje emisní limity stanovené normou Euro 4 a vyznačuje se spotřebou 5,8 litrů na 100 kilometrů a emisemi CO₂ 154 gramů na kilometr. Volvo Cars u S80 představuje dvě alternativy podvozků. Jeden nabízí pocit maximálního komfortu, druhý – dynamický – potěší srdce sportovněji založených řidičů. Komfortní podvozek bude nabízen ve standardní výbavě a snížený sportovní jako volitelný.

Neporazitelná nabídka

Inovované Volvo S80 vstupuje do segmentu, kterému dominují mužští zákazníci se zájmem o automobily a s velmi vysokými očekáváním, pokud jde o exkluzivitu, jízdní vlastnosti a image značky. Výběr automobilu je často založen na osobním vkusu a preferencích jednotlivce, automobil však musí posloužit také jako rodinný vůz. „Zákazníci v tomto segmentu jsou často věrní jedné značce. Aby se Volvo dostalo do povědomí těch, kteří v současnosti řídí konkurenční vůz, musíme jim nabídnout něco skutečně mimořádného. O to se snažíme spojením exkluzivity, komfortu a jízdních vlastností na nejvyšší úrovni. V kombinaci se špičkovou bezpečností se Volvo S80 stává těžko porazitelným. Jedná se o dokonale výrobek pro dnešní životní styl,“ říká Stephen Odell.

AUTO PALACE
BRNO

AUTO PALACE BRNO

Řípská 22,
627 00 Brno-Slatina
Tel: +420 515 808 111
www.autopalace-brno.cz

Řípská 22, 627 00 Brno-Slatina
Tel: +420 515 808 111
www.autopalace-brno.cz

u nás si vyberete..

AUTO PALACE
BRNO

V ŽIVOTĚ JDE O VÍC NEŽ O VOLVO. NEJDE JEN O TO PROJET SE KRÁSNOU KRAJINOU, ALE I O ŠETRNÝ PŘÍSTUP K NÍ. A PROTO JSME NOVÉ VOLVO S80 VYBAVILI VÝRAZNĚ VYLEPŠENÝM VZNĚTOVÝM MOTOREM D5 SE DVĚMA TURBODMYCHADLY A O VÝKONU 151 KW. PRŮMĚRNÁ SPOTŘEBA JE POUHÝCH 6,2 L / 100 KM A MOTOR SPLŇUJE POŽADAVKY EMISNÍ NORMY EURO5. EXTERIÉR VOZU JSME POZMĚNILI TAK, ABY NOVÁ S80 VYPADALA VĚTŠÍ A MĚLA VÍCE DOMINUJÍCÍ PŘÍD.

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 4,9–12,1 l/100 km, 129–284 g/km.

ZCELA NOVÉ VOLVO S80

Volvo. for life

AUTO PALACE
BRNO

ŘÍPSKÁ 22, 627 00 BRNO-SLATINA
TEL: +420 515 808 111
WWW.AUTOPALACE-BRNO.CZ

KOISHI: dobrá adresa pro gourmety i milovníky sushi

Stačí při procházce přes Špilberk v Brně sejít z kopce na ulici Údolní a na čísle 11 najdete restaurant KOISHI, místo vyhledávané gourmety i milovníky sushi.

Čerstvé ryby v nejrůznějších úpravách, ústřice, sashimi nebo sushi – to je jen pár řádků z menu nové brněnské restaurace KOISHI. Má to svoji logiku, „koishi“ znamená v japonštině „kamínek“ a na břehu (nejen) Japonského moře i českého rybníku se ocitnete také vy – s lososem, candátem nebo tuňákem na talíři sledujete hejna ryb na designových tapisériích Marimekko a v nečekaných souvislostech objevujete skryté oblázky i písečné duny. KOISHI prostě vnímáte všemi smysly.

Restaurantu vládou hned dva šéfkuchaři. Japonský sushimaster Tadayoshi Ebina, člen Tokyo Sushi Association, zakotvil v Čechách před několika lety. Umění sushi se věnoval už jeho dědeček, strýc a otec. V KOISHI se s ním můžete setkat od úterý do neděle. Druhým železkiem v ohni a chloubou restaurantu jsou čerstvé mořské i sladkovodní ryby, fusion evropské a asijské kuchyně i originální pojetí české klasiky v podání Petra Fučíka, šéfkuchaře s bohatými zkušenostmi ze světa. Základními kameny jeho kuchyně jsou jednoduchost, krása a kvalitní suroviny. Ambiciózní přístup a dokonalost v detailu sledují i snídaně, které restaurant podává každý den od 7:00 (o víkendu si můžete hodinku přispat).

Servíruje se francouzská, anglická, kontinentální nebo zdravá a specialitou je vyvážená, ba přímo zenová japonská snídaně.

Koncept rybího restaurantu a jeho podoba vznikaly dva roky, s myšlenku otevřít si sushi bar však Janko Martinkovič koketoval více než deset let. Teprve když se v týmu objevili tlumočník Kazuhisa Iwama a manažerka Simona Elsnerová, začaly se věci dávat do pohybu. A ten zdaleka neskončil. Hned vedle restaurantu bude otevřen shop s japonskými specialitami a doplňky, kde seženete vše od japonského piva, řas a rýžovaru až po kimono. Nabízet bude také čerstvé ryby a víno. A v budoucnu se snad i venkovní zahrádka rozšíří až na úbočí Špilberku.

Koishi - fish & sushi restaurant

Údolní 11, Brno-střed

rezervace

tel.: +420 777KOISHI

otevířeno:

po-pá od 7:00

so-ne od 8:00

www.koishi.cz

Jazz se v Zemance line každý měsíc

Hudební pavilonek vedle Zemanovy kavárny v parku na brněnské ulici Koliště už nějaký pátek není jen ozdobou repliky známé funkcionalistické stavby. Jazzovým večerům poskytuje báječné útočiště. Třeba v červnu si tu hojně obecenstvo poslechlo Petera Lipu, v červenci Ondřej Pivec Organic Quartet.

Slovenská legenda, která je zvyklá mít v zádech i nesrovnatelně početnější ansambl než Michala Žáčka (saxofony), Petera Lipu jr. (piano), Michala Šimka (basa) a Robo Rista (bicí), si pro brněnský koncert dopřála širší záběr – nejen čistě jazzový. Trocha soulu a blues potvrdila Lipův nadžánrový rozlet. První polovina koncertu čerpala ze světových zdrojů výše jmenovaných stylů od Jimmyho Rushinga až po Raye Charlese,

text Lenka Pospíšilová, foto archiv Linden Global Services

po pauze se Lipa vrátil na Slovensko a prostor dostaly songy z CD Lipa spieva Lasicu. Mladý varhaník Ondřej Pivec, rodák z Brna, se před dvěma lety vypravil s bubeníkem Tomášem Hobzecem nasávat zkušenosti do New Yorku. Letos v lednu tam vyrazil opět, tentokrát už na předem domluvené koncerty se svým varhanickým vzorem Samem Yahalem a denverským varhaníkem Patem Bianchim. Předposlední červencový

čtvrtek bylo v Zemance slyšet, co se od amerických kolegů přiučil. Tomáš Hobzek v poslední době často vystupuje s americkým pianistou Danem Tepferem. Zbývající členové Organic Quartetu – kytarista Libor Šmolc a saxofonista Jakub Doležal – si také nestěžují na nedostatek práce, ani v obdobích, kdy je polovina kapely v USA. V Zemance si ovšem zahráli s chutí a v původní sestavě převážně vlastní skladby. Kapela, založená čtyřmi spolužáky v roce 2005, je považována za nejvýraznější uskupení českého jazzu posledních let. Vydala už dvě CD: Don't Get Ideas (2006) a Never Enough (2007). Při zářijovém koncertu bude podium patřit zpěvačce Eleně Suchánkové & Jocese Jazz. Suchánková studovala na proslulé Berklee College of Music v Bostonu. Pravidelně zpívá v londýnských klubech, vystupuje na jazzových festivalech v zahraničí. Její vynikající debutové album You Go To My Head, které se udrželo čtyři týdny v Top 50 amerických jazzových rádií, dokonce vyšlo přímo v USA. Repertoár Jocese Jazz obsahuje jak vlastní skladby (včetně jazzových úprav lidových písní), tak klasiku od A. C. Jobima, T. F. Wallera a H. Silvera, vždy přizpůsobenou stylu a nástrojovému obsazení. Škoda si tuto kapelu neposlechnout. Vstup volný, obsluha vzorná, ovšem kapacita omezená!

Co budou hrát v Plzni? Divadlo přece!

Superlativy typu „nejzajímavější“ či „nejnovější“ se honosí program plzeňského festivalu Divadlo. Letos se koná po sedmácté a v devíti dnech slibuje bezmála třicet divadelních souborů. Na program jsou inscenace velkých i malých, tradičních i experimentálních scén všech divadelních oborů: činohra, opera, pohybové a loutkové divadlo i těžko zařaditelné pouliční divadelní formy. Do Plzně se sjedou divadla z Maďarska, Polska, Slovenska, Rumunska a dokonce až z Libanonu. Český program zahrnuje inscenaci Divadla Jára Cimrmana, Jihočeské divadlo (s dnes často inscenovaným Havlovým Odcházením), Klicperovo divadlo, Národní divadlo moravskoslezské, Divadlo Husa na provázku, Divadlo Komédie a domácí Divadlo J. K. Tyla a Divadlo Alfa. V rámci alternativního programu vystoupí například Studio Ypsilon, Divadelní studio Továrna či Boca Loca Lab. Na hlavní část festivalu naváže epilog, který nabídne například Činoherní klub, Divadlo Komédie, Dejvické divadlo či Divadlo v Dlouhé.

Ne vždy inscenační postupy ctí tradiční rozdělení na hlediště a jeviště, zvláště zahraniční představení zvou diváka i na pódium, a to hned třikrát. Happeningy a performance jsou i letos důležitou součástí festivalu. Nadsázku k zamýšlení předloží

Reliquiarum v Avalon Business Center. Z katalogu si budete moci vybrat ze 130 novodobých „světců“ typu Václava Klause, Jaromíra Jágra, Angely Merkelové, Milana Kundery a dalších a nad jejich „ostatky“ pak v soukromí rozjímat. Happening k počtce Adrieny Šimotové v představení Evrybáby: Hlava k listování oživí její výtvarné techniky. Akrobatické výkony, živá hudba a převrácená atmosféra české hospody se spojí v performanci La Putyka.

Kromě tradičních prostor Divadla Alfa letos představení zavítají do Světovaru, Kulturního domu Peklo a jeviště v prostoru občanského sdružení Johan. Divadelním prostorem se stane i nádraží Plzeň – Jižní předměstí nebo náměstí Českých bratří. K festivalu neoddelitelně patří doprovodný program v podobě několika výstav. Stejně jako předchozích šestnáct ročníků festivalu Divadlo, při nichž se dosud představilo 120 souborů z šestnácti zemí, si i ten letošní klade za cíl ukázat divákům špičkové domácí i zahraniční divadlo a zároveň vytvořit prostor pro setkání tvůrců, které zpětně vyústí v novou tvorbu.

17. ročník Mezinárodního festivalu Divadlo, Plzeň, 9.–17. září 2009

text Lenka Pospíšilová, foto archiv Divadla Husa na provázku

Když Čarodějem cloumají city

Krátká próza Vladimira Nabobova napsaná ještě rusky v roce 1939 ve Francii si získala věhlas především jako text předcházející o patnáct let slavné Lolitě. Autor sám si Čaroděje příliš nepovažoval a léta byl přesvědčen, že novelu krátce po svém příjezdu do Ameriky zničil. V roce 1959 ji však náhodou našel a vzal na milost. Poslední Nabokovovo rusky psané dílo poprvé vyšlo až v polovině 80. let v anglickém překladu autorova syna.

Příběh dospělého muže, kterého okouzlí dospívající dívka, aniž by si s ním narozdíl od Lolity vědomě zahrávala, není prost komičnosti ani sarkasmu. Cesta od seznámení s „nymfičkou“, jak autor tyto typy nazýval, přes svatbu s její nemocnou matkou, manželčin pohřeb až k první „společné“ noci se svou vytouženou potenciální milenkou je pozadím k fantazijním úvahám

text a foto Lenka Pospíšilová

hlavního hrdiny, co nastane, až... Skutečnost je však méně vstřícná a Čarodějovy plány na společný život, později brilantně rozvedené v rozsáhlejší Lolitě, skončí tristním rozuzlením. Rozsah padesáti stránek textu ale nedopřává obsesivními touhami naplněnému bezejmennému hlavnímu hrdinovi dostatek prostoru, a tak jej spisovatel vede od prvního okouzlení přímoča-

Příjemný je výsledek fotozá- vislosti 70. let

K širokému proudu amatérské fotografické tvorby 70. let se obrací výstava Moravské galerie v Pražákově paláci v Brně. Přes dvě stovky převážně černobílých fotografií doplňují dobové filmy a reálie vážící se k tehdejšímu světu fotoamatérů. Přívlastek „amatérská“ není na místě vykládat dehonestujícím způsobem. Na přelomu 60. a 70. let se fotografie stala oborem studia na středních i vysokých uměleckých školách a proud fotografů se tak rozpadl na profesionály a amatéry. Odborné instituce se na amatérskou fotografii začaly dívat rezervovaně a viděly v ní jen zábavného koníčka, což se projevilo v nedostatečném zastoupení fotografické tvorby z těchto let v uměleckých sbírkách a následkem

toho i v expozicích či výstavách uměleckých institucí. Rozdělení na profi a amatérský svět ale nebylo absolutní. Pedagogové z odborných škol se podíleli na vzdělávání amatérů, zasedali v porotách amatérských soutěží a psali do amatérských fotografických časopisů. Průniky najdeme i v oblasti ikonografie – právě oblast inscenované fotografie je toho důkazem. Inscenační principy profesora K. O. Hrubého ze Školy uměleckých řemesel v Brně z konce 60. let jsou patrné právě v 70. letech v amatérské inscenované fotografii, na níž se zaměřuje výstava Moravské galerie.

Široký záběr výstavy vypovídá o uměleckém vidění doby i o stavu společnosti. Spektrum fotografií osmatřiceti českých i zahraničních autorů rozdělených do sekcí (Civilizace, Fotograf a jeho múzy, Jejich osudy, My, Nová romantika, Opětovaný pohled, Posunutá realita, Školy, pedagogové a žáci, Šum křídel, Výzva perspektivy) totiž doprovázejí také plakáty z tehdejších výstav, přebaly dobových fotografických publikací či galerie cen, které se tehdy udělovaly na amatérských fotografických soutěžích. A v neposlední řadě panel reprodukcí z tisku s pozvánkami na výstavy, informacemi o vypsání konkrétních fotosoutěží (např. soutěž k výročí založení Zetoru zaměřená na socialistického pracovníka

řejší cestou ke konci, který se rovná noční můře. Čaroděj je tedy spíše očarovaný a ve finále ho nezvladatelné city a náhlá omezenost rozumu zkosí jako smrtelná choroba.

Vladimír Nabokov se narodil v Sankt Peterburgu v roce 1899 v aristokratické a politicky liberální rodině, která po roce 1917 emigrovala. Studoval v Cambridge a v roce 1926 debutoval jako prozaik. Jako představitel ruské literární emigrace přišel v roce 1940 do USA, kde působil na Wellesley College v Massachusetts a od roku 1948 na Cornellově univerzitě. Do Evropy se vrátil roku 1960 a zbytek života strávil ve Švýcarsku. Zemřel v roce 1977. Ačkoliv byl několikrát nominován na Nobelovu cenu za literaturu, nikdy ji nezískal.

V. Nabokov: Čaroděj. Překlad: Pavel Dominik. Paseka 2009.

text a foto Lenka Pospíšilová

v průmyslu), s inzeráty na prodej fotoaparátů, gratulacemi k jubileím apod.

Doprovodný program zahrnuje přednášky, besedy, komentované prohlídky, filmové projekce – např. Ovoce stromů rajských jíme Věry Chytilové či Giulietta a duchové Federica Felliniho – ba i tvůrčí dílny pro děti a dospělé.

**Moravská galerie – Pražákovův palác,
do 18. října 2009**

Kávovar, který mění standardy

Nový Jura Ena 5 je díky šířce pouhých 23,8 cm jedním z nejužších automatických espresso kávovarů na světě. Velké kávovary jsou minulostí – tento model určuje nový standard ve velikosti přístroje i kvalitě připravené kávy. Samozřejmostí jsou i skvělé mléčné nápoje jako cappuccino nebo caffè latte. Kávovar Jura Ena 5 je vybaven plně českým interaktivním menu. Disponuje pětistupňovým kuželovým mlýnkem, výškově nastavitelnou výpustí kávy nebo rotačním ovladačem pro nastavení chuti espressa.

Umístění kávovaru do vaší firmy i následný servis zajistí společnost NUOVO CAFFE. Můžete si vybrat přístroj v červené, zelené, modré, krémové, černé, hnědé nebo bílé barvě.

NUOVO CAFFE s. r. o.

Zákoutí 39, 616 00 Brno
Vzorková prodejna:
Obůrky 4a, 621 00 Brno
tel.: 549 273 013, 549 273 192
fax: 549 273 193
e-mail: info@napojoveautomaty.cz

Zasloužíte si kousek luxusu

WELCOME
TO THE CLUB

MAXIM[®]

obleky pro úspěch

Chcete vyjádřit svoji úroveň, profesionalitu i solidnost? Dopřejte si kousek luxusu: značkový oblek Valentino od MAXIMA. Špičkový oblek ušitý v limitované edici několika kousků, jen pro vás a na míru. Profesionální krejčí na speciálních linkách ušijí tento klenot přímo s vaším jménem či monogramem a všemi dalšími detaily, které zvýší jeho hodnotu a vaši jedinečnost. Váš nový skvěle padnoucí oblek si zamilujete pro jeho výjimečné vlastnosti: lehkost, vzdušnost, nemačkovost a hlavně pohodlí. Kvalita materiálu, střihu a perfektní vypracování zaujmou na první pohled nejen vás a jednoznačně vyjádří vaši osobnost. Více netřeba.

V nabídce značky MAXIM naleznete mimo špičkových obleků Valentino ještě desítky dalších možností od známých světových značek: Loro Piana, Barberis, E. Zegna, Dormeuil, a to v několika cenových kategoriích.

Naše služby poskytujeme v rámci celé ČR.

MAXIM

Velký Špaliček, Brno
tel.: 736 73 73 73
e-mail: maxim@modamaxim.cz
www.znackoveobleky.cz

Vyhněte se pokutám za rychlou jízdu

Profesionální antiradar od společnosti ABC Tuning Group a. s. máte nyní možnost pořídit za akční cenu: se slevou 30 %. Antiradar vás ochrání před změřením rychlosti a nepříjemnou pokutou – včas vás upozorní na přítomnost radaru. Kromě standardní instalace lze zvolit také tzv. skrytou montáž, napevno do přední části karoserie vozidla. Při koupi antiradaru získáte unikátní možnost využít slevu 50 % na načipování vozidla za účelem zvýšení výkonu a snížení spotřeby. Podrobnější informace získáte na níže uvedených kontaktech.

ABC Tuning Group a. s.

Vlářská 22, 627 00 Brno-Slatina
tel.: 548 127 234, 777 608 543
info@chiptuning-centrum.cz info@abctuning.cz
www.chiptuning-centrum.cz, www.abctuning.cz

Okuste chuť slunce

Každá láhev Metaxy v sobě skrývá kousek slunce. Touto zářivou přísadou je jediná kapka z legendárního Sudu číslo 1, v níž se mísí více než dvě stě různých eaux-de-vie starých nejméně osmdesát let. Metaxu stvořil v roce 1888 mladý vizionář Spyros Metaxa, inspirovaný prastarým řeckým vinařským uměním. K oslavě 120. výročí vzniku Metaxy bylo ze Sudu číslo 1 naplněno 1888 unikátních křišťálových karaf. Nápoj dostal název AEN, což ve staré řečtině znamená NAVŽDY. Pro český trh byly určeny tři stovky lahví. Neváhejte a okuste jedinečnou chuť slunce, několik posledních karaf čeká! AEN i další druhy Metaxy můžete zakoupit v nově otevřené prodejně JIP Cash and Carry Brno v ulici Heršpická.

Wine Life
velkoobchod nápoj • potravinami • tabákem

Wine life a. s.

Železná 7b
Brno-Horní Heršpice 619 00
tel.: 548 427 010, fax: 548 427 017
e-mail: obchod@winelife.cz
www.winelife.cz

**REGIONÁLNÍ HOSPODÁŘSKÁ
KOMORA BRNO**

Výstaviště 1, areál BVV, 648 04 Brno
tel.: 532 194 911, fax: 532 194 938
e-mail: rhkbrno@rhkbrno.cz
www.rhkbrno.cz

We understand
your legal
matters

JUDr. Dušan Dvořák
Mgr. Adam Bezděk

info@dsblaw.eu
www.dsblaw.eu

dšb
LAWYERS

COPY CENTRUM, CEJL 91, BRNO

K-copy

WWW.K-COPY.CZ

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
Mgr. Sofie Pondikasová

advokátka

Křenová 64 tel.: 545 214 856
602 00 Brno fax: 543 255 469
IČ: 71329421 mobil: 774 722 784

e-mail: pondikasova@akpondikasova.eu
web: www.akpondikasova.eu

**ASOCIACE
PRO
ELEKTRONICKOU
KOMERCI**

www.apek.cz

partner pro váš business

sofis partner

www.sofispartner.cz

www.wlw.cz

W/LW
Profesionální vyhledávací výrobků a služeb

STÖBICH
BRANDSCHUTZ

Innovationen für Ihre Sicherheit!

Stöbich Brandschutz s.r.o.
Zvonařka 14
617 00 Brno

GSM Čechy: +420 737 203 742
GSM Morava: +420 731 585 924
Mail: info@stoebich.cz

www.stoebich.cz

NOEM ARCH
RESTAURANT & DESIGN HOTEL

Cimbarkova 9, Brno
www.noemarch.cz tel.: 549 211 365

ABC Tuning Group a. s.
548 127 234
info@chiptuning-centrum.cz
info@abctuning.cz

**Advokátní kancelář
Mgr. Sofie Pondíková**
545 214 856
774 722 784
pondiksova@akpondiksova.eu

**Asociace pro elektronickou
komerci (APEK)**
224 916 514
775 692 735
info@apek.cz

Big One Fitness
542 211 903
info@big1fitness.cz

CARtec motor s. r. o.
545 233 556
cartec@cartec.cz

CESR
info@cesr.cz

DSB lawyers
543 216 742
info@dsblaw.cz

EFIN, spol. s r. o.
241 710 502
608 983 483
sphere@sphere.cz

EXPO DATA spol. s r. o.
227 090 500
inzerce@casopisstavebnictvi.cz

Hotel Velká Klajdovka
544 424 911
731 477 777
klajdovka@klajdovka.cz

K-copy
545 210 700
cejl@k-copy.cz
info@k-copy.cz

MAXIM
736 73 73 73
maxim@modamaxim.cz

**Noem Arch
Restaurant & Design Hotel**
541 216 160
info@noemarch.cz

NUOVO CAFFE s. r. o.
549 273 013
549 273 192
info@napojoveautomaty.cz

**Regionální hospodářská
komora Brno**
532 194 911
rhkbrno@rhkbrno.cz
info@rhkbrno.cz

Salon Katka
777 146 608
KatkaUCWrap@seznam.cz
Sofis partner, s. r. o.
603 418 065
info@sofispartner.cz

Solné jeskyně Orchidea
539 090 235
773 625 516
info@solna-orchidea.cz

**Stavoodbyt systémová
centrála**
548 213 101-2
info@stavoodbyt.cz

Stöbich Brandschutz s. r. o.
737 203 742
731 585 924
info@stoebich.cz

Stuare, s. r. o.
547 422 780
info@stuare.cz

TOP OFFICE spol. s r. o.
545 176 221
283 893 346
596 639 070
info@top-office.cz

Wine life a. s.
548 427 010
obchod@winelife.cz

**Wer liefert was? spol.
s r. o.**
296 330 200
info@wlw.cz

WOODFACE, spol. s r. o.
283 016 111
woodface@woodface.cz

VEŘEJNÉ VZDĚLÁVACÍ SEMINÁŘE UNIE PRO ROZHODČÍ A MEDIAČNÍ ŘÍZENÍ ČR, a. s.

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR nabízí specializovaný vzdělávací program, který zájemcům zprostředkovává nejmodernější poznatky z oblasti smluvních vztahů a z nich vyplývajících rizik. Cílem tohoto programu je seznámit členy ekonomicky činné veřejnosti s efektivními trendy v řešení sporů, včetně jejich právních důsledků a využití v praxi. Cyklus zahrnuje také návody na předcházení vzniku konfliktů a metodiku postupů uzavírání smluvních vztahů.

Přehled nejbližších seminářů:

Rozhodčí řízení – efektivní nástroj na řešení pohledávek

22. 9. 2009 – Brno
8. 10. 2009 – Praha
24. 11. 2009 – Brno
3. 12. 2009 – Praha

Podnikání bez dlužníků

8. 9. 2009 – Brno
24. 9. 2009 – Praha
19. 11. 2009 – Praha

Právní úprava a praxe rozhodčího řízení v ČR

7. 10. 2009 – Praha
25. 11. 2009 – Brno

Mediace – moderní řešení sporů cestou dohody

6. 10. 2009 – Česká Lípa

Brněnské semináře se konají v Kongresovém sále Hotelu AVANTI (Střední 61, Brno), pražské na adrese Antala Staška 80, Praha 4.

Účastníci získají osvědčení o absolvování semináře, školicí a propagační materiály, voucher v hodnotě 3000 Kč na služby poskytované Unií pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s., občerstvení a roční předplatné lifestylového magazínu Satisfakce zdarma.

Další informace získáte na telefonním čísle 545 242 592 nebo na e-mailu: seminare@urmr.cz, registrovat na konkrétní seminář se můžete na našich webových stránkách: www.urmr.cz/seminare.

Odpovědnost a náhrada škody zaměstnancem

Jednou z nejvýznamnějších odpovědností v pracovním právu je odpovědnost za škodu. Pracovněprávní odpovědnost narozdíl např. od občanskoprávní, která vychází z rovného postavení subjektů, zvýhodňuje zaměstnance oproti zaměstnavateli.

Obecná odpovědnost zaměstnance za škodu je upravena v § 250 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZP“). Odpovědnostní pracovněprávní vztah vzniká, dojde-li ke škodě, resp. k porušení právních povinností (nejen konáním, ale i opomenutím tam, kde mělo být konáno) majícímu za následek vznik škody při plnění pracovních úkolů či v přímé souvislosti s ním. Které povinnosti zaměstnanec v rámci pracovního poměru má, vyplývá ze zákoníku práce a dalších pracovněprávních předpisů, ale především z pracovní smlouvy. Nejsou to jen povinnosti, které

vání, ošetření či vyšetření s výjimkou vyšetření prováděného na příkaz zaměstnavatele. V praxi se často objevuje tato otázka: Vzniká zaměstnavateli škoda i tehdy, pokud zaměstnanec plnil úkol, který nemá ve své pracovní náplni? Nebo naopak splnil-li pracovní úkol, k němuž nebyl povinen? Zaměstnavatel může zaměstnanci přidělovat jakoukoliv práci odpovídající (v rámci pracovní smlouvy) sjednanému druhu práce. Pokud by zaměstnanec dostával práce, které jsou v rozporu s obsahem pracovní smlouvy, může jejich výkon odmítnout. Kdyby však tuto práci vykonal a vznikla-li by zaměstnavateli škoda, přicházela by v úvahu odpovědnost zaměstnance. Ke škodě totiž došlo při faktickém plnění pracovních úkolů a z právního hlediska není rozhodující, zda zaměstnanec měl nebo mohl tyto úkoly plnit.

Předpokladem vzniku obecné odpovědnosti

existenci zavinění zaměstnance zaměstnavatel. Dle občanského zákoníku je škoda hrazena primárně v penězích. V pracovním právu nastupuje povinnost k finanční náhradě škody teprve tehdy, jestliže ji zaměstnanec neodčiní uvedením v předešlý stav. Zaměstnanec má povinnost nahradit skutečnou škodu, ušlý zisk hradí pouze v případě úmyslného způsobení škody. Výše náhrady škody zaměstnancem je při způsobením jeho nedbalostí limitována v závislosti na výši odměny za vykonanou práci. Nesmí přesáhnout částku rovnající se čtyřapůlnásobku průměrného měsíčního výdělku před porušením povinnosti. K úmyslným škodám v praxi nejčastěji dochází při odcizení věcí z majetku zaměstnavatele nebo při jejich zpronevěření. Tehdy se neuplatňuje limitace výše škod, stejně tak není uplatňována, pokud byl zaměstnanec v okamžiku způsobení škody zaměstnavateli pod vlivem návykových látek. ZP i v případě škody způsobené úmyslně přiznává soudu moderační právo ke snížení náhrady škody.

Dalším předpokladem odpovědnosti za škodu je příčinná souvislost mezi jednáním nebo opomenutím zaměstnance a vznikem škody. Při zjišťování příčinné souvislosti se postupuje v každém jednotlivém případě tak, aby byla zodpovězena otázka, co vedlo ke vzniku škody. Úprava obecné odpovědnosti zaměstnanců za škodu, která je obsažena v § 250 a násl. ZP, se vztahuje na případy, kdy zaměstnanec škodu způsobil při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním. To má význam zejména pro škody, které byly způsobeny někomu jinému nebo přímo zaměstnavateli. Pokud totiž zaměstnanec sleduje – byť u zaměstnavatele a v pracovní době – své soukromé zájmy a neplní pracovní úkoly, není důvod, aby se mu dostalo výhod pracovněprávní úpravy. V takovém případě by se postupovalo dle občanského zákoníku.

Vedle obecné odpovědnosti zaměstnance rozeznáváme také zvláštní případy odpovědnosti zaměstnance za škodu: Jedná se o odpovědnost za nesplnění povinnosti k odvrácení škody, odpovědnost za schodek na svěřených hodnotách, které je zaměstnanec povinen vyúčtovat, a dále odpovědnost za ztrátu svěřených předmětů. Zvláštní případy odpovědnosti zaměstnance za škodu se od obecné odpovědnosti liší jednak samotnými předpoklady vzniku odpovědnosti za škodu, jednak také rozsahem náhrady škody.

Mgr. Jakub Jurásek
vedoucí právního oddělení
Unie pro rozhodčí a mediální řízení ČR, a. s.

foto archiv

byly v pracovní smlouvě výslovně dohodnuty. Zejména z dohodnutého druhu práce vyplývají další povinnosti a jejich rozsah, např. dodržování předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci apod. Co je plněním pracovních úkolů, stanovuje ve svém ustanovení § 273 ZP. Při posuzování, jestli došlo ke škodě při plnění pracovních úkolů, není rozhodující, zda škoda vznikla ve stanovené pracovní době nebo zda zaměstnanec koná práci přesčas. V přímé souvislosti s plněním pracovních úkolů dle § 274 ZP jsou mj. úkony potřebné k výkonu práce (např. zajištění materiálu, příprava nářadí), úkony v průběhu práce obvyklé nebo nutné před jejím počátkem a po jejím skončení (osobní hygiena, odevzdání nářadí), úkony obvyklé v době přestávky na jídlo a oddech, školení zaměstnanců organizované zaměstnavatelem atd. Z úkonů konaných v přímé souvislosti s plněním pracovních úkolů se výslovně vylučuje cesta do zaměstnání a zpět, stravo-

zaměstnance je existence základního pracovněprávního vztahu (založeného pracovní smlouvou, dohodami o pracích konaných mimo pracovní poměr), od něhož se odvozuje. Nadále se však tento odpovědnostní právní vztah stává nezávislým na základním pracovněprávním vztahu a trvá i při jeho zániku. Škodou je třeba rozumět újmu v majetkové sféře vyčíslitelnou v penězích. Spolu s touto škodou se odškodňují i některé nemajetkové újmy způsobené zásahem do osobněprávních vztahů poškozeného (např. vytrpění bolesti či ztížení společenského uplatnění). Ke vzniku odpovědnosti zaměstnance je třeba zaviněné porušení právní povinnosti z jeho strany a příčinná souvislost mezi tímto jeho jednáním a způsobenou škodou. O zavinění zaměstnance nepůjde v případě, kdy např. způsobí zaměstnavateli škodu, aby zachránil životy spoluprávníků. V případě obecné odpovědnosti zaměstnance nese důkazní břemeno prokázat

CESR – Czech Economic Subjects Rating

Minimalizujte rizika svého podnikání a prověřte si stávající i potenciální odběratele, ale i dodavatele a konkurenty.

Kreditní informace vám pomohou odhadnout vývoj vztahů s obchodními partnery na základě jejich přístupu k úvěrům, pohledávkám a dalším důležitým ukazatelům.

Hlídací pes vám umožní denně prověřovat solventnost zvolených firem.

Komplexní služby

- * kreditní informace

- * program Hlídací pes, který vám každý den oznámí, které z vámi sledovaných společností upadly do insolvence

- * sledování aktuální situace vámi zvolených subjektů

- * automatické zasílání změn e-mailem

- * informace o veškerých českých ekonomických subjektech

- * propracovaný sedmistupňový rating, který vám jasně naznačí, zda bude daná společnost spolehlivým obchodním partnerem

Staneme se vaším hlídacím psem.

Svěřte starosti s kontrolou odběratelů nám a věnujte se tomu, v čem jste dobří.

www.cesr.cz

Objednávejte naše služby na www.cesr.cz,
další informace získáte prostřednictvím e-mailu info@cesr.cz.

...řešte svoje věci kdekoliv

"Čas jsou prý peníze, ale peníze se nerovnajjí času. Bez peněz se dá ještě vždy mnoho udělat, bez času nic."
JAN NERUDA

Portál E-ARBITER je internetovým rozhraním pro rozhodčí řízení on-line, vedené prostřednictvím Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s. Na jeho platformě je vytvořeno pro každý jednotlivý spor vlastní on-line soudní fórum, kde celé řízení probíhá. Proces řešení sporu je založen pouze na elektronické komunikaci, a to od podání rozhodčí žaloby až po vydání rozhodčího nálezku.

On-line průběh umožňuje účastníkům sporu se kdykoliv přihlásit do soudního fóra a vidět tak aktuální stav řízení a elektronický spis. Ihned je možné podat jakékoli podání či předložit důkaz.

Odpadají výdaje za korespondenci, ztracené a nedoručené dopisy či předvolání. Řízení je účastníkem vedeno z vlastní kanceláře nebo z kteréhokoli místa na světě – bez papírování a osobní účasti na jednáních.

Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím on-line soudního fóra portálu E-ARBITER zvyšuje komfort, šetří čas a snižuje náklady. To vše při zachování plné legálnosti a legitimacy procesu, v němž je hlavní důraz kladen na bezpečnost a ochranu komunikace. Naplněným mottem portálu E-ARBITER je „**SVOBODA KDEKOLIV KDYKOLIV**“

e-arbiter
ON-LINE SOUDNÍ FÓRUM

provozovatel portálu E-ARBITER.cz
Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 598
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.e-arbiter.cz, www.urmr.cz